

.25 csík

(Emlékek, dokumentumok a kecskeméti Csík Zenekar 25 éves történetéből)

Írta, gyűjtötte, szerkesztette, átéltte: Salánki István kulturális menedzser

Kecskemét, 2013

Ez egy folytatólagos történet. A Csík zenekaré és az enyém.
Ha van a zenekarról valami saját történeted, képed, és szeretnéd megosztani – üzenj a
saly@freemail.hu
címrre, és ha jónak látom, közzéteszem.

Attribution Share Alike (CC-BY-SA-3.0)
Nevezd meg! – Így add tovább!

A mű a [Creative Commons Nevezd meg! – Így add tovább! 3.0](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/) licenc alatt van.

Hogy sok minden érthetőbb legyen, tisztázni kell az időt, a körülményeket:

A múlt század vége, **1988**. A múlt rendszer vége (?) Sok minden – mobiltelefon, személyi számítógép, világháló – még nincs használatban. A társadalom és benne a kultúra szigorú vagy burkolt irányítása – már nincs. 17 év után feleségemmel és három gyermekünkkel elhagyom a várost (Mezőtúr), ahol könyvtárosként és klubvezetőként dolgoztam. Mondjuk azt, hogy kicsi lett nekem, meg távlatok nélküli – nekünk. Eljöttünk Kecskemétre, ahol sok időt töltöttünk feleségem szüleinél, és ami számomra (is) a kulturális élet egyfajta etalonja volt. A személyes találkozás során előtte (szóban) megbeszélt könyvtárosi állásom érdekes módon már nem volt aktuális (akkor úgy mondták „lekádereztek” – ma úgy mondanám „utánam nyúltak”). Így néhány hét vidám állásnélküliség következett. Akkor még nem volt munkánélküli segély, de már nem volt annyira büntetendő a kmk (közveszélyes munkakerülés) sem.

Augusztus végén jelentkeztem egy álláshirdetésre – a Szakszervezetek Táncsics Mihály Művelődési Központja keresett előadót. Benyújtottam az önéletrajzom, írtam motivációs levelet – akkoriban ez még szokatlan volt, nem is volt magyar neve. Szeptember 8-tól fölvettek. Ez egy kis alkalmazotti létszámmal működő, elég nehéz helyzetben lévő intézmény volt Kecskemét belvárosában, a Rákóczi út 3. szám alatti, eredetileg Úri Kaszinónak épült, elhanyagolt és szanaszét alakított szecessziós épületben. Az volt a rendszer, hogy a három szakalkalmazott (igazgató, 2 előadó) között kiosztották a csoportokat, művelődő közösségeket – ennek megfelelően támogatta, szervezte, segítette ki-ki a magáét. Szeptember 10-én, szombaton kezdtem a Fotókörrrel.

Hogy a nagy klasszikusra hajazzak: „1988. szeptember 12-én ismertem meg Csík Jánost és Kunos Tamást. Akkor még nem tudtam, hogy a tradicionális rocketno megalapítóival fogok találkozni.” Két fiatal és hallatlanul lelkes, elszánt legény jött föl az irodába. Szűcsné Valika, az igazgatónő már tárgyalt velük előtte, és rám bízta a dolgot:

– Ezek a fiúk táncházat akarnak csinálni, ebben minden lehetséges módon segítened kell őket. Külön pénz nincs rá, helyet tudunk adni a nyugdíjas klubban, a többit meg oldjátok meg.

Leültünk átbeszélni a dolgot, majd a gondnok úr kíséretében átmentünk megnézni a nyugdíjas klub épületét (egy módos parasztpolgár ház a belvárosban, átalakítva, államosítva, újra átalakítva, elhanyagolva – azóta már lebontották). Visszafelé bementünk a művelődési ház alatt lévő borozóba, tovább beszélgettünk. És a hét folyamán még többször találkoztunk. Hol hárman, hol négyen, mert a bőgősük újságkihordásból élt, és így csak déltől ért rá. Hamar összehangolódtunk, nekem nem voltak személyes ismereteim, előítéleteim velük szemben, nem értettem annyira a népzenehez, táncházhoz (sem), hogy a saját ízlésemet, értékeimet erőltessem rájuk. Volt ugyanakkor közösségépítői, csoportszervezői gyakorlatom, és a kulturális szervezés (mostanság menedzselés) szakirodalmába is jól beleástam magam. Megállapodtunk, hogy kora délutánig próbálhatnak a klubban, mivel olyankor csak a takarító nénik vannak ott. Gyakoroljanak annyit, hogy minél hamarabb elindulhasson a táncház. Addig meg „megcsináljuk” a zenekart:

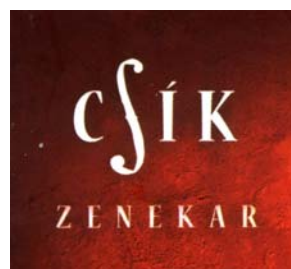
– Legyen neve, emblémája (mostanság logó), hivatalos fotó, (küldetés)nyilatkozat, később jelvény, póló a rajongóknak, sajtókapcsolat, terv kazettáról, lemezről...

Ez ma már természetes, de akkoriban újdonság volt – főleg így egy csomagban, és népzeneészeknél. Engem segített a szakirodalomban való jártasságom, meg egy mai dalokat, versmegzenésítéseket játszó zenekarral való tapasztalat, őket meg segítette a nyitottság, az akarás. Fogták a dolgot, értették, csinálták. Az lett a kialakult eljárás, hogy a zenekarral megbeszéltük, mi kellene, és milyen. Erre már

ők szereztek szakembert (grafikust, fotóst) akivel átbeszéltük, majd a vázlatokból, elképzelésekből kiválasztottuk a szerintünk legjobbat. Így készítette el egy grafikus (Gulyás Géza?) a logót, a „kecskeméti népi mercit”, ahogy többen emlegették. (Utólag mondhatnánk, hogy mi már akkor tudtunk valamit – de nem).

Fehér alapon, lehetőleg királykék színben – de bármely más szín is használható volt. 1994-ben a „Kecskemét” szövegrész „Hungary”-ra cserélődött, 1998-tól megjelent kézzel rajzolt „reszketős” változata, valami elvarázsolt „hagymahéjjal festett vörösből”, azután szétszedve, átlényegítve, míg a 2011-es „Lélekképek” CD-n megjelenik az új Csík logó.

Így jött Rácz Laci, aki a helyi tévében volt operatőr meg fotózott is.

– Legyen a kép ütősen fekete-fehér, kicsit grafikus, hogy kilógjon a színesek közül (meg olcsóbb legyen plakátra tenni, sokszorosítani). És a zenekar öltözete, kinézete, az egész stílusa olyan... „Rosszemberek”, „Talpuk alatt füttyül a szél”!

Rögtön képből volt mindenki, így készült el a sok szórólaptól, plakáttól a 15 éves jubileumi „Be sok eső be sok sár...” CD borítójáig használt kép.

A TÉKA 13. számában utánközlésben megjelent cikkben (Beszélgetés a Csík zenekar tagjaival = Téka 13. sz. 66. p. K.T.L szerzői monogram) ők erre így emlékeznek:

”Közben elkerültünk a városból, máshol dolgoztunk, katonáskodtunk, de 1988-ban visszatértünk és megalakítottuk a Csík zenekart. Kiváltottuk a szellemi szabadfoglalkozást táncművészet és zene kategóriában. Abban az időszakban sok minden bizonytalan volt, sokan belevágtak valamilyen vállalkozásba, közülük egyesek jól jártak, mások nem. Mi megpróbáltunk a zenélésből megélni és csak ezzel foglalkozni.

Elhatároztuk, hogy megpróbálunk saját táncházat létrehozni. Jártuk a várost, kerestük a szponzort, aki segít nekünk ebben – helyet ad és biztosítja a működést. Egyik nap két-három sikertelen próbálkozás után bementünk a Táncsics Mihály Művelődési Központba, ahol olyan szeretettel fogadtak bennünket, amire álmainkban sem számítottunk. A vezetők azonnal pozitívan álltak az ötlethez, pedig tudták, hogy a kultúrának ez a területe nem vonz annyi embert. Azt mondták, csak veszteséges ne legyen. 1988 októberétől beindítottuk a táncházat, mely azóta folyamatosan működik. Mint már említettem, Kecskeméten előtte nem volt erre példa.”

Beszélgetés a Csík zenekar tagjaival

Az archaikus népzenei játszó Csík zenekar 1988-ban alakult Kecskeméten, s rövid idő alatt országos hírnévre tett szert. Tagjai: Csík János – hegedű, Kunos Tamás – brácsa, Lieber Róbert – bőgő, Dresch Mihály – furulya, saxofon és Németh Ferenc – ének, közülük hárman budapestiek. Az együttes két kecskeméti tagjával, Csík Jánossal és Kunos Tamással ültünk le egy kis beszélgetésre, hogy gondolataikat, tapasztalataikat, reményeiket megosszák velünk.

– *Jó húsz éve Budapesten alakultak meg az első táncházak, később innen szivárgott le vidékre a táncmuzsika mozgalom. Kecskeméten hogyan bontakozott ki a népzenei élet?*

– A vidék tíz évvel elmaradt ezen a téren a fővárostól. Kecskeméten 81-82-ben indult be a táncmuzsika, annak köszönhetően, hogy az országban zenészképző tanfolyamok jöttek létre. Halmos Bélának elkezdtek zenészeket népzenei tanítani, akik hazatérve szeretnék volna folytatni a muzsikálást és próbáltak táncmuzsikát szervezni. Kecskeméten is történtek kísérletek, de általában fél éves működés után ezek a táncmuzsikák különböző okoknál fogva meghaltak. Ekkor még kevesen ismerték a népzenei, az emberek fenntartással fogadták az ilyen kezdeményezéseket. Közben elkerültünk a városból, máshol dolgoztunk, katonáskodtunk, de 1988-ban visszatértünk és megalakítottuk a Csík zenekart. Kiváltképpen a szellemi szabadfoglalkozást táncművészet és zene kategóriában. Abban az időszakban sok minden bizonytalan volt, sokan belevágtak valamilyen vállalkozásba, közülük egyesek jól jártak, mások nem. Mi megpróbáltunk a zenéből megélni és csak ezzel foglalkozni.

Elhatároztuk, hogy megpróbálunk saját táncmuzsikát létrehozni. Jártuk a várost, kerestük a szponzort, aki segít nekünk ebben – helyet ad és biztosítja a működést. Egyik nap két-három sikertelen próbálkozás után bementünk a Táncsics Mihály Művelődési Központba, ahol olyan szeretettel fogadtak bennünket, amilyenre álmainkban sem számítottunk. A vezetők azonnal pozitívan álltak az ötlethez, pedig tudták, hogy a kultúrának ez a területe nem vonz annyira embert. Azt mondták, csak veszteséges ne legyen. 1988 októberétől beindítottuk a táncmuzsikát, mely azóta folyamatosan működik. Mint már említett-

tem, Kecskeméten előtte nem volt erre példa.

– *Szerintetek mi ennek az oka? Mi az a plusz, amit nyújtotok?*

– Sokat teszünk azért, hogy jól érezzék magukat azok, akik felkeresik táncmuzsikánkat. Nem árt, ha jó muzsikát hallanak az ide látogatók, már csak azért sem, mert nem mindenki táncol, van aki zenét akar hallgatni. Táncosainkat is profik, tehát nem csalódnak a különböző táncok megtanulni szándékozók sem. A tánc és zene mellett igyekszünk változatos programokat szervezni, megemlékezünk ünnepeinkről, megtartjuk a különböző népi mulatságokat – farsangot, szüreti bált –, vendéglátókat hívunk, például a mindenütt nagy sikerrel szereplő Lopótlók Színházat.

– *Híretek nem maradt a városban belülről, mára országos hírnévre tettetek szert.*

– Az ember mindig saját magának alakítja a dolgokat. Nem mindegy, hogyan bánt a lehetőségekkel. Rosszabb körülmények között is lehet jól irányítani a sorsot, velünk is így történt. Az 1990-es év nagyon sikeresnek bizonyult a korábbi időszakhoz képest, amikor még inkább munka volt, mint eredmény. Megkaptuk a Népművészet Ifjú Mestere címet, a Vidéki Zenekarok Országos Találkozóján elsőkké lettünk, ezen a fesztiválon elnyertük a Magyar Rádió Különdíját is. Fölkerültünk a Táncmuzsikák Találkozó lemezre, s több koncertünk elhangzott a rádióban. Az eredmények viszont köteleznek, továbbra is keményen kell dolgoznunk, hogy megfeleljünk a fokozott elvárásoknak. Azonnal lehet érezni, ha csalódott a közönség. Persze a sikerek ellenére is nagyon nehéz ebből megélni, azért is vállaltuk el, hogy a Jászszági Népi Együttesnél főállásban muzsikálunk, mert ez fix fizetéssel jár. Nehézséget okoz az is, hogy rajtunk kívül az együttes többi tagjai pesti, így sok időt vesz igénybe a próbák megszervezése, de megoldjuk.

– *Véleményetek szerint mi az oka a táncmuzsika terén jelenleg tapasztalható hullámvölgynek?*

– Ahogy változik a világ, egyre több lehetőség kínálkozik a szórakozásra, a szabadidő eltöltésére. Budapesten korábban is rengeteg program között lehetett válogatni, vidéken viszont most indult meg rohamosan a fejlődés. Lehet, hogy aki eddig hozzánk járt, most egy

másik klubot keres fel szombat esténként. Föl kell kötnünk a gatyát a szőnyegre, hogy visszahódítsuk a tőlünk elpártolt híveket, bár van egy törzsközönségünk. Továbbra is törekszünk az archaikus muzsikálásra, nem feldolgozni akarjuk a népzenei, hanem megőrizni.

– *A szaxofon nem mond ennek el-
lent?*

– Nem. Környékünkön, Romániában bizonyos területeken használják a falusi zenészek. Nyilvánvalóan új, hogy a szaxofon belekerült ebbe a zenébe, de a népzene is fejlődik, változik, s mi ezt is figyelembe vesszük. Amikor régebbi stílusú muzsikát szólaltatunk meg, akkor természetesen nem használunk szaxofont.

– *A népzenei mozgalom hullámvölgybe került, ti mégis töretlen erővel dolgoztok. Miben bíztok?*

– Reménykedünk abban, hogy az emberek előbb-utóbb a megszokottól eltérő szórakozási formákra is vágyani fognak. Külföldi fellépéseink során számtalanszor tapasztaltuk, hogy mekkora várázsa van az élő muzsikának. Hiszünk abban, hogy a kikapcsolódni vágyók jobban fogják ezt igényelni, mint amit egy videóval felszerelt presszóban vagy egy diszkóban kaphatnak. Bömből zene mellett nem lehet összejönni, egymással kommunikálni, beszélgetni. Manapság a szórakozóhelyeken ugyanaz a zene megy mindenhol, járja Franciaországban vagy Ausztriában. Nem lehet érezni a különböző vidékek specialitását. A mai szórakozóhelyek legtöbbszörében az emberek passzívításra kényeszerülve egyhelyben ülnek, s nincs egymással semmilyen kapcsolatuk. Ezzel szemben a táncmuzsikákba járók aktív részesei az eseményeknek, táncolnak, énekelnek, ismerkednek, mulatnak. A zenekar nincs elválasztva a közönségtől, bárki odamehet hozzá és kérheti kedvenc nótáját, a jó táncosok a muzsikusok előtt, velük kontaktusban ropják, ösztönözzik őket, hogy a zenekar most nekik húzza. Nyugaton ismét kezdenek teret hódítani az emberek társas mulatását lehetővé tévő szórakozási formák, szemben a gépek nyújtotta „kikapcsolódással”. Reméljük, idővel ez is „begyűrűzik” hozzánk.

Bízunk benne, hogy kitarásunk, amely eddig is sok nehézségen átgázolt bennünket, nem lesz hiábavaló.

K.T.L.

Így azután a Csík János – hegedű, Kunos Tamás – brácsa, Rózsa János – bőgő felállásban elindult a Csík zenekar. Több száz szórólap készült, széthordták a közép- és főiskolákra, ragasztattuk a buszok reklámfelületeire. A Petőfi Népe (megyei lap) október 26. számában jelent meg először a sajtóban:

— TÁNCHÁZ — CSÍKKAL.
A kecskeméti Imre Gábor nyugdíjasklubban minden vasárnap este hattól kilenc óráig táncházat rendeznek. Az első program vasárnap este lesz. Házigazda (házi zenekar) a kecskeméti Csík zenekar.

= Petőfi Népe október 26.

Így utólag nézve bájosan esetlen, de akkoriban ez még a maga nemében jónak mondható. És október 30. után minden vasárnap este, akár esett, akár fűjt, ha 10 látogató volt, vagy ha 100 – Csík táncház a klubban. És a táncház mellett elindult a közös munka a környékbeli táncegyüttesekkel:

A keceli Hetrec táncegyüttes turnéja ,a Gemenc együttesből egy-két vendégművész. Természetesen sok limonádés üveggel. (Csík János, Rózsa János, Kunos Tamás, táncosok és napszemüvegek!) 1988.

1988–2013. Az ujjrend alig változott!

És már alig egy hónap után látszott, hogy a Csík zenekar valami más, valami szokatlanul új:

Kecskeméti népzénészek ünnepi koncertje

Vasárnap este hét órakor kezdődik Kecskeméten, a Szilády Károly utca 6. szám alatti nyugdíjasklubban a megyeszékhely népzénészeinek ünnepi koncertje. Közreműködik a Kárpátia, a Szénvonó, a Csík zenekar, valamint a Hegedűs együttes, Leskowsky Albert csapata és Králik Gusztáv barátai. Az érdekesnek ígérkező program után táncházat rendeznek.

= Petőfi Népe, 1988. december 9.

Ez a bizonyos vasárnap december 11. Az első táncházuk után 6 héttel már hat zenekart és az azok kedvelőit mozgósító rendezvényt szerveztek – hatalmas sikerrel!

Ekkor körvonalazódik a következő év (**1989**) is, változik a táncház napja: vasárnapról szerdára.

Jött azután a sajtókapcsolat, és három hónappal az első kis hír után már oldalnyi fényképes, komoly riport a megyei Petőfi Népében (Népzenei együttes - az út elején = Petőfi Népe, 1989. január 27.)

A riportból kiderül, hogy a kecskeméti és a bajai táncegyüttest kísérik, Kunszentmiklóson havonta kétszer rendeznek táncházat részvételükkel. És már itt is fölsejlik a zenekar vissza-visszatérő vonzódása: József Attila verseiből, levél- és naplórészleteiből szerkesztett, népzenei betétekkel és feldolgozásokkal fűszerezett önálló estet terveznek, színművész közreműködésével. (Ebbe a vonulatba illeszkedett a február 22. program: a táncházban Buda Ferenc költő és fia Buda Ádám népzénész vendégeskedik.) Óriási terveket nem szövöget a kecskeméti Csík zenekar – írta a riporter. Szerettek volna kecskeméti és megyei táncegyüttesek kíséréséből alapszínt megélni, komplex népzene – néptáncos – népi tárgyalkotó programokat szervezni kicsiknek és nagyoknak, létrehozni egy irodalmi – népzenei szerkesztett műsort. Úgy gondolták, részt vesznek a Népművészet Ifjú Mestere pályázaton, s elnyerik ezt a címet.

MINDEN SZERDÁN: TÁNCHÁZ

Mikor Csíkek elindultak...

Népzenei együttes — az út elején

Mostanában egyre többször tűnik fel a kecskeméti Csík zenekar plakátja az utcákon. Szerda esti táncházukba invitálják a népzene, a néptánc kedvelőit a Szilády Károly utcai klubba. Ezek a műsorok sok fiatalat vonzanak, bizonyítva, hogy a táncházakra igenis szükség van.

A fiatal, tehetséges zenészekből verbuválódott együttes minden nap több órát foglalkozik a népzenevel. Az SZMT Táncsics Mihály Művelődési Központ egyengeti útjukat, például próbahelyiséget ad nekik a nyugdíjas klubban. Itt beszélgettem a muzsikussal, a Csík zenekar tagjaival. (Csík Jánossal, Kunos Tamással és Rózsa Jánossal. Mesterházi Katalin tekerős „igazoltnak volt távol”, vizsgázott a kertészeti főiskolán.)

* * *

— Békéscsabáról kerültem Kecskemétre, Rózsa János barátommal együtt — mutatkozott be Csík János. — A Békés bandában, illetve a Rábai zenekarban játszottunk korábban, de szinte minden héten hazalátogattam szülővárosomba. Találkoztam Kunos Tamással, aki a Hegedűs együttes brácsása volt. Terveket szövögettünk, hogy alakítsunk egy új zenekart, mi hárman. Hamarosan munkához is látunk, tavaly nyáron már sokat játszottunk együtt. Valamennyien a népzenei tartjuk életünkben a legfontosabbnak, így megpróbálkoztunk „szabadúszóskodni”. Ez bizony nem könnyű dolog manapság, de mégis belevágtunk. A kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központtól is sok segítséget kapunk, például állandó fellépési lehetőséget teremtetek számunkra azzal, hogy a Kecskeméti Táncegyüttest kísérjük. Mostanában Bajára is sokat járunk, a Nagy Dezső vezette Gemenc Tánc együttes zenekari kíséretét vállaltuk el. Kunszentmiklóson havonta kétszer rendeznek táncházat, oda ugyancsak bennünket hívnak.

— Hol lépnek még fel?

— Nincs könnyű helyzetben egy kezdő zenekar, ami a fellépéseket illeti — vette át a szót Kunos Tamás. — Eleinte ingyen is vállaltunk szereplést, csak hogy megismerjenek bennünket. Kecskeméti iskoláiban sokszor tartottunk aprók táncát, decemberben ugyancsak sok meghívásnak tettünk eleget. Minden szerdán megrendezzük a táncházat, itt, a Szilády utcai klubban. Az év végén találkozóra hívtuk a kecskeméti népzeneészeket, azokat is, akik az utóbbi évtizedben játszottak valamilyen közösségben. Ez a randevő nagyon jól sikerült, sokakat vonzott.

— Milyen gondokkal néz szembe a Csík zenekar?

— Első dolgunk, hogy jól összeszokott csapat váljon belőlünk — vélte Csík János. — Ismernünk kell a tánc együttesek repertoárját, a koreográfiák zenéi anyagát. Ezek mellett zenekari számokkal is előállunk, például a művelődési központ erdélyi témájú előadásai előtt muzsikálunk. A táncházakhoz ugyancsak sok-sok eredeti anyagot szükséges megtanulni. Az eddig elmondottak alapján tehát azt

mondhatom, sok a dolgunk, rengeteget kell próbálnunk. Fontosnak tartjuk, hogy minden korosztályból minél többen ismerjék meg az autentikus népzene értékeit, a magyar nyelvterület néptáncait. Ma nem elég a lelkesedés, ennél jóval több kell ahhoz, hogy egy induló zenekar talpon maradjon, bizonyíthasson.

— Mi a véleményük, tapasztalatuk: kell ma a népzene a fiataloknak?

— Erre a kérdésre igennel válaszolhatunk — mondta valamennyiük nevében Rózsa János, aki hírlapkihordóként már kora hajnalban talpon van. — Kecskeméten mintegy kétszáz fiatal jár rendszeresen a népzenei, néptáncos programokra. Évekkel ezelőtt jóval kevesebben voltak, szerencsére, mára ismét megnőtt az érdeklődés. Mi magunk szervezzük fellépéseinket és ez is sok időt, energiát kíván.

— Milyen műsorokkal lépnek dobogóra? — kérdeztem az együttes vezetőjét.

— Repertoárunk még most formálódik. A legkisebbeknek a Gyimesi tánc és játszóház címet viselő foglalkozásunkat ajánljuk. A műsorban nem csak a gyimesi népzenei, népdalokat ismertetjük meg, hanem előzetes egyeztetés alapján kézműves fogásokkal is, például az agyagózás, a gyöngyfűzés, a fonás, a nemezelés titkaival, természetesen szakemberek segítségével. A felnőtteknek népzenei bemutatókat, táncházakat rendezünk. Szeretnénk előrukolni egy József Attila-műsorral. A jeles költő verseiből, levél- és naplórészleteiből szerkesztett, népzenei betétekkel és feldolgozásokkal fűszerezett önálló estre a tavasz folyamán készülünk majd fel. Csudai Csaba színművész már elvállalta meghívásunkat.

* * *

Óriási terveket nem szövöget a kecskeméti Csík zenekar. Tudják, sokat kell tanulniuk. Ezért tesznek is, hiszen valamennyien felutaznak hetente egyszer a fővárosba, ahol jeles szakmabeliektől kérnek és kapnak tanácsokat. Tavasszal megpályázzák majd a Népművészet Ifjú Mestere címet. Ha nem kapják meg, akkor sem adják fel a reményt.

Borzácz Tibor

● Csík János zenekarvezető és primás.

● Rózsa János nagybőgős.

● Kunos Tamás kontrás.

● Hív a plakát a táncházba.

(Straszer András felvétele)

Tánc ház
HÁZIGAZD: CSÍK ZENEKAR

A SZILÁDY KÁROLY
utcai KLUBBAN

JANUÁR 18-TÓL
**MINDEN
SZERDÁN** ESTE
7 órától

BELEPŐDÍJ: 30 FT

Szerdára került át a táncház, és a fiúk igyekeztek mindenfelé eljutni, sokat szerepelni. Kormos Valéria az „Itt és ott” című, a bodajki 1848-as emlékműavatásról szóló cikke (első országos sajtómegjelenés) is tanúskodik erről:

ITT ÉS OTT

Szürke, nyers kőtömbből hajol felém a lovas és a ló. Mint ha valamerre tartanának, valaminek nekirugaszkodnának. Mintha rájuk készülné borulni óvón, védőn a címeres lobogónk. A ló nyakának ívében megroggyanás, talán az első, talán az utolsó lépés erőfeszítése. Lovasa talán haldoklik, talán minden erejével kapaszkodik, nagyon akar élni. Nem heroikus, kivont kardú hős ő, hanem az elbukó és hitének morzsáiból újra és újra feltámadó. Lehet a XIX. század gyermeke, és lehet a huszadiké.

Ezen a márciusi napon magához fogadott egy táj, néhány tiszta gondolatú és szándékú ember. Sose láttam őket. Gyönyörű vidéken, a Bakony és Vértess-ölében, Bodajk községében március 15-én emlékművet avattak. Régóta szorgalmazták, és néhány hazáját és szűkebb pátriáját egyformán szerető ember keresztülvitte. Nem kis büszkeséggel mondják, úgy tudják, ez az egyetlen új 1848-as emlékműavatás az országban.

Allok a hűvös szélben, kipattanó rügvek, gyerekek karjában. A Himnuszt énekeljük, vékony, megbicsakló hangon, könnyezve. Érzik-e vajon a gyerekek, hogy ez most igazi ünnepünk, és mitől más, mint a többi? Megérik, megértik-e, megértetik-e velük okos szóval, hogy miért ilyen ez a szobor, mit jelent egy országnak a hit, a tisztaság, a bátorság, az igazságvágy, az emlékezés. Mindaz, amit szabadságnak nevezünk.

Eszembe jut, hogy ebben a percben, szülővárosomban, Budapestben tízezrek és tízezrek éreznek, gondolnak egyet. Szeretnék ott lenni és boldog vagyok, hogy itt lehetek.

Később egy háznál, fehér falak között találkozunk, ahol a „Kecskeméti csíkiek” zenélnek nekünk, a maguk öröme. Hallgatom a szobrászművész, a közeli Mór városában élő Nagy Benedek szavait. Arról, hogy neki és barátainak mit jelent a meghatározás: vidéken élni. Az ország egészét, szellemi szálakat, amelyek embert, gondolkodást, kultúrát és tájakat kötnék össze.

Ebben a házban most együtt van az Alföld, a Dunántúl és a nagyváros.

Egyszerű: mindenkinek ott kell tennie a dolgát, ahol él.

A házigazda, a kőművesmester, nemcsak szorgalmazta, hogy 1848-as emlékműve legyen a községnek, de társaival

kialakította a helyét is, parkot építettek, követ szállítottak és raktak le, padot festettek, s mindezt a legnagyobb gondossággal. Katalin, a felesége, fáradhatatlan szervező. Fáradhatatlannak tűnt tegnap késő este a törekeny Zsuzsa is, aki a hivatalos ünnepi fogadás helyiséget díszítette, lévén foglalkozása: dekoratőr. A hosszú hajú Juditról megtudom, hogy nemcsak különleges kerámiákat formál, hanem szó is, és maradék idejében egy szeretetszolgálat gyermekeinek tart foglalkozásokat. A népművelőzenészek Kecskemétre jöttek, s a hűvös estén is kitartóan játszottak immár Mórban, végig a fátylas menet élén.

Órizzuk a gyertya lángját, hallgatjuk a verset, e napnak szóló üzenetét, mintha most fedoznánk fel.

Sokáig szeretnék emlékezni erre a napra. Néhány évvel ezelőtt még nem gondoltam — gondoltuk —, hogy ilyen lesz. Szeretnék emlékezni, ha lélekben fáradok, ha észreveszem, hogy becsapottságom gyűlöletbe kezdene válni. Szeretnék emlékezni azokra a pillanatokra, amikor szinte tapintható volt a lelkekből áradó csend és bizakodás.

Szeretnék magamban őrizni valamit abból az erőből, a „tűzmagból”, amit nem sikerült kioltani.

Sem csellel, sem hazugsággal, sem erőszakkal.

Kormos Valéria

= Nők Lapja, 1989. április 1.

Tegyünk itt két apró kitérőt!

Az egyik a zenekar neve. Már az első percekben kiderült, hogy a név a zenekarvezető-prímás nevét kell tartalmazza: Csík...valami. Együttes, zenekar, banda, esetleg Csík János és zenekara...Pár nap után meg: Csík zenekar. Azóta is visszatérő tévhit, félrehallás az erdélyi Csíkból eredeztetni, oda kapcsolni a zenekart (bár szívesen húzzák az odaváló zenéket, és János is talált valami fölmenőket arról a területről).

És egy adalék a csík-titokhoz, ami miatt szerethető, vonzó a csapat.

A cikkben ezt írja a szerző: „...Később egy háznál, fehér falak között találkozunk, ahol a „Kecskeméti csíkiek” zenélnek nekünk, a maguk örömére..... Egyszerű: mindenkinek ott kell tenni a dolgát, ahol él. ... A népművelő-zenészek Kecskemétről jöttek, s a hűvös estén is kitartóan játszottak immár Mórban, végig a fáklyás menet élén. ...”

Vidák István iparművész (Szórákaténusz Játékmúzeum, nemezműves) mondta a fiúkról (= Kiskunsági FUTÁR, 1994. február 4.): „Tíz éve van a múzeumban Aprók Tánca. Korábban a Csík zenekar muzsikált ezeken az összejöveteleken. Amikor szünetet tartottak, akkor sem hagyták abba a zenélést, hanem elvonultak egy félreeső szobába és továbbzenéltek. Néztam őket, és azon töprengtem, mi az, ami összetartja ezt a három embert. A zenélés varázsa, a zenélés öröme? Szerettem volna kipróbálni én is. Nem tudom zenél-e? Nem? Mert én, amióta zenélek, nagyon megérttem őket. ...”

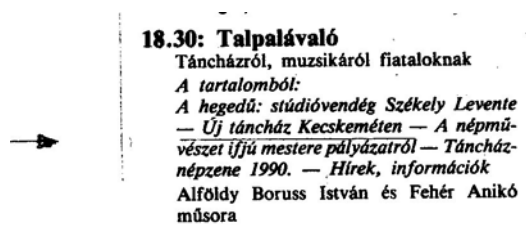
„Egyszerűen jólesik játszani” Mondja már a címben is Csík János (Interjú a Csík Zenekar névadójával = hvg.hu 2011. augusztus 16., kedd, 17:30). És a cikkben: „Az örömszenélés volt a célunk, az, hogy ellessük, megtanuljuk és továbbadjuk, amit az öregek tudtak. Nem lebegett előttünk a népszerűség – az éppen jelen lévő közönséget akartuk megörvendeztetni.”

És egy bejegyzés Veresné Marcsitól (= facebook, 2013. január 16. 9 óra 51 perc

Nagyon szeretem őket és tisztelem!!Az ó év előadás után még nagyobb tisztelem nekik ugyan is én előtte egy kis faluban láttam őket(Újiráz)ugyan olyan oda adással énekeltek,pár száz embernek mint a Symában több ezernek. Köszönöm az élményt:))))

25 év, kívülről, vagy belülről nézve – a lényeg ugyanaz marad: ÖRÖMZENE!

No meg az örömszene (sajtó) visszhangja. Például ez:

Rádió- és Televízió Újság 23. 1989. június 5–11.

1989. június 6. kedd, 18.30 Petőfi Rádió **Talpalálaló** Táncházzról, muzsikáról fiataloknak. Benne: Új táncházz Kecskeméten – Alföldy Boruss István helyszíni riportja. – Első rádiós megjelenés.

Minden rendben, terv szerint halad?

Sajnos nem ilyen rózsás a helyzet. Kiderült, hogy szinte semmi sem valósult meg a tervekből. A megyei nagyobb táncegyüttesek megvették és fölvtették magnóra a koreográfiákhoz tartozó zenéket, és arra próbáltak, arra léptek fel legtöbbször. A kisebb helyeken működő csoportok megszűntek. A kultúra anyagi feltételei romlottak, így egy – két komplex tánc házi alkalom után a dolog megállt.

Felléptek sokfelé az országban, hogy megmutassák tudásukat, és némi fellépti díjat kapjanak. De ez bizony édeskevés. Csík János és Kunos Tamás kecskeméti, a családdal lakik, van hol lenni akkor is, ha kevés hopp után jön egy nagyobb kopp. Rózsa János, a bőgős albréletben, újságkihordás mellett próbál zenekarozni – ez nem megy.

1989 nyarán ismét a jászberényi néptánc táborban muzsikál Jani és Tamás. (Még táncosként kezdtek ide járni, Kunos Tamás itt kezdett el brácsázni.) Szó szót követ, és elszerződnek Jászberénybe. Ott alakul meg a Jártató Zenekar, Pál Mihály vezetésével (párhuzamosan a Csík Zenekarral, a hét egyik fele itt, a másik meg amott. Ez 1995.-ig volt szorosan együtt, utána ritkultak a fellépések).

A Jártató 1989/90 táján. Csík János, Kunos Tamás, Pénzes Tivadar, Pál Mihály

A Csík zenekarban ősztől Konkoly Elemér a bőgős, és Németh Ferenc énekel. Elemér új fazont ad a zenekari hangzásnak, komolyzenei tanulmányok és jelentős erdélyi gyűjtőmunka ad hitelt megnyilvánulásainak. Németh Feri (emlékezetem szerint akkor még nem doktor) a SOTE tánckarának ügyeit intézi, és arra törekszik, hogy minél autentikusabban adja vissza a népi énekesek hangzását.

Ebben a fölállásban zenélik végig a második tánc házi évadot, és nem eredménytelenül. A jó hangulatú szerdák, a bővülő repertoár mellett a megmutatkozás új lépcsőfoka:

1990. január 1. hétfő, 19.40 Kossuth Rádió **Cuharé** Népzenei hangverseny Debrecenben, a Kölcsey Művelődési Központban. Közreműködik a Békés Banda, a Sárréti Népi Együttes és a Csík-zkr (sic!) Első rádiós koncertfölvétel.

19.40: Cuharé
Népzenei hangverseny Debrecenben, a
Kölcsey Művelődési Központban
Km. a Békés Banda, a Sárréti Népi Együt-
tes és a Csík-zkr
Műsorvezető: Nagy Katalin. Szerkesztő:
Dévai János

= Rádió- és Televízió Újság 1990. 1. szám

És a jól sikerült idénzárás. (= Petőfi Népe, 1990. április 29.)

— **KONCERT ÉS TÁNCCHÁZ.** Május 2-án, szerdán este nyolc órakor kezdődik a kecskeméti Szilády Károly utcai népzenei klubban a Csík zenekar koncertje. Közreműködnek: Mesterházi Katalin, Csík János, Németh Ferenc, Kunos Tamás, Konkoly Elemér, Molnár László népzénészek, Balogh Ildikó, Fontoly Gyula táncosok és Kanalas Éva énekes. A műsor után tánccházi vigasság kezdődik!

Persze a nyár is pörgős: népzenei fesztivál Kalocsán, néptánc tábor Jászberényben.

És az első színpadi produkció. irodalmi színpad, citerazenekar, Csík zenekar – Beszédes út hazafelé. (= Kecskeméti Lapok, 1990. augusztus 17.)

KECSKEMÉTI LAPOK

FOLKSZOMBAT A FŐTÉREN

Augusztus 18-án, szombaton a Szakszervezetek Táncsics Mihály Művelődési Központja a főtéren és Rákóczi úti épületében rendez különböző programokat. A főtéren 15 órától 18-ig folkszombatot tartanak. Fellépnek a híres tiszakécskei Tisza '83 és a Tiszavirág citeraegyüttesek, a bugaci népdalkör és citerazenekar, a Szivárvány együttes Mezőtúrról, a Dutép citerazenekara, a Tánczos Péter Citera és Népdalkör Egyesület, valamint a Csík zenekar. A művelődési központban fél hétkor Dávid István református lelkész Gyökerek című kiállítását nyitja meg Bakó László. Beszédes út hazafelé címmel hét órakor kezdődik a gálaműsor, melyben az említett zenekarok mellett fellépnek a Partiscum színpad tagjai is.

„Az európai folklór ünnepi hete”

(Folytatás az 1. oldalról)

radtsága már rég elillant, mikor a szűnni nem akaró taps közepette felvonultak a színpadra. Amit műveltek, az a hangulatteremtés magasiskolája. Szinte extázisba esett a nagyszámú hallgatóság és hangos éljenzéssel kényszerítette a felépőket további folytatásra.

A franciák és a törökök esti parádéja ezzel nem fejeződött be. Péntek hajnalig ropták a művelődési ház udvarán, táncra bízta a még mindig kitartó több százas közönséget.

Pénteken délelőtt fél tízkor ült össze a fesztivál szakmai bizottsága, hogy értékelje az eddig látottakat, hallottakat. Dr. Pesovár Ernő táncfolkloristát, a bizottság elnökét eddigi benyomásairól kérdeztük.

— Még ilyen nagy mezőny nem volt. Európa minden részéről jöttek a fesztiválra. Nagyon izgalmasan kitágul a látókör. Érdekes, miként értelmezik egyes országokban a néphagyományokat. A zsűriben is erről folyik általában a vita. Az, amit 22 évvel ezelőtt célul kitűztünk, hogy Kalocsa legyen a falusi hagyományörző együttesek nemzetközi fesztiváljának színhelye, sikeresen beteljesedett. Nagyon időszerű, hogy a folklór adta előnyöket kihasználjuk. Ez társadalmilag is fontos, hiszen a faluközösségeknek egyre nagyobb lesz a politikai szerepe is. Az önállósági törekvésekben vezető szerepet tölthet be a hagyományápolás, amely egészséges lokálpatriotizmusra, önmegbecsülésre nevel. A színpadi része ennek már most, előttünk megjelenik, a társadalmi része pedig az életben fog jelentkezni és még izgalmasabb lesz. A fesztivált egyre nagyobb jelentőségűnek tartom. Nagy megtiszteltetés a csoportoknak, hogy itt lehetnek. Kalocsa szépsége, vendégszeretete mindig lenyűgöz bennünket. Méltán mondhatjuk: az európai folklór ünnepi hete zajlik Kalocsán.

Zs. K. I.

Táncház kivilágos kivrattig

Szinte nem akart vége szakadni a néptánc- és népzenei együttesek tegnapelőtti találkozójának. A festői viseletű énekesek, táncosok, zenészek a sikeres főpróba után tudásuk legjavát nyújtották Baján, a III. Béla Gimnázium udvarán felállított színpadon.

● A francia együttes könnyed táncra újdonságként hatott.

Kiemelkedő élmény volt a Modena melletti kis faluból érkezett rizsszedő asszonyok éneke, a román együttes gyönyörűen koreografált tánc, a németországi hagyományörző csoport fellépése.

Óriási különbséget mutatott — jóllehet mindkettő a maga nemében tökéletesen nyújtott — a svédek hűvös, méltóságteljes tánclejtése és a török együttes fergetes produkciója. A magyarországi együttesek közül élményt nyújtott a nagymányoki német, a pörböldi magyar asszonykórus, és vastapsot érdemelt ki a kecskeméti Csík-zenekar.

Tegnap délelőtt sokan voltak kíváncsiak a neves népzene-kutató, Volly István előadására, melyben a bácskai vidéken kedvelt és elterjedt népi hangszer, a tambura történetét elemezte. Amíg a hangszer múltjáról sok érdekes adat hangzott el, a jelene és főleg a jövője meglehetősen vígasztalan perspektívát mutat. Az előadásba bekapcsolódó Boczán Béla pécsi hangszerész véleménye megegyezett Volly Istvánéval. Úgy látszik, a hagyományos népi hangszerek pusztulásra vannak kárhoztatva, nincs helyük és talajuk az egyre inkább elgépiesedő világban. Ezen változtatni, éppen a hagyományörző mozgalom segítségével, még mindig nincs későn.

G. Z.

(Kalocsa a fesztivál lázában = Petőfi Népe 1990. július 14.)

És ha már elkészült a műsor, és a 89-es decemberi fordulat után szabad az út: nekivágtak, kiutaztak Erdélybe. Visszavitték az ott titkon, néha rejtőzködve gyűjtött zenét, hozzáadva az anyaországból származó, talán nem annyira mívelt, de élő népdalt és citeramuzsikát, és hogy ne dadogjon esetlenül a szó – kerestek odaillőket a magyar irodalom nagyjaitól.

Hargita NÉPE

FUGGETLEN NAPILAP

II. évfolyam 221. (230.) szám

1990. OKTÓBER 24., SZERDA

4 oldal ára 1 lej

Csodás, őszi napunk volt szombaton (október 20-án) — úgy hiszem a vénasszonyok nyarának legszebb napja volt. Hogy vasárnap, amolyan vaskos tréfaként betoppanjon a tél. Mily zordan, ridegen köszöntött ránk a hétfői reggel, a hétfői nap. Meglepetten és fájón mondtam búcsút neked kedvenc évszakom. És ebben, a már-már csontig hatoló hidegben, a legforróbb nyári percek melegével töltötte el szívemet, lelkemet az a feledhetetlen két óra, melyet a csikszeredai régi művelődési ház nézőterén tölthettem el, s amelyet a Kecskeméti Szakszervezetek „Táncsics Mihály” művelődési központja, „Beszédés út hazafelé” címmel bemutatott előadásának köszönhetek. Egy messzi táj üzenetét hozták el ide a Hargita fenyvesekkel borított bércei alatti városunkba, a magyar alföld őszinte, szívből jövő és szívekhez szóló üzenetét. Köszönet nekik érte. Köszönjük, hogy eljöttek hozzánk, elhozták városuk, az alföldi nép és táj üzenetét. Hogy mi is volt az, amit legjobban lenyűgözött, legtöbbet jelentett az előadásban? Az a szeretet, az az igazi szív-lélek munka, mely ott sugárzott minden szóban, dalban. A műkedvelés magas iskolája. (A csomafalvi előadásukon telt

ház volt, Csikszeredában alig 100-an ültek a nézőtérén).

Előadás után bekopogtam az öltözőbe — a siker örömétől kipirult arcok és a megnyugvást boldog percei... BODOR PÁL szavalóval indul a beszéd fonála, ám hamarosan mind többen kapcsolódnak be, a mindössze tízennégy esztendő BAKÓ KATALIN (aki különben Csikszeredában látta meg

ajándékoztak, mintegy öt-hat esztendeje vannak együtt az együttes legidősebb tagja SZABÓ ISTVÁNNÉ, aki hatvanhat esztendő, legfiatalabb pedig a már említett BAKÓ KATALIN tízennégy esztendőjével.

Beszélgető partnereim mondták: nem a nevek a fontosak, hanem, hogy itt lehettek, eljöhettek. Én mégis megem-

Szívhez szóló üzenet

a napvilágot, s aki vendégként, hiszen szüleivel Kalocsán él, van jelen a műsorban), a TÁNCZOS PÉTER citera- és népdalegyesület tagjai. Így tudom meg, hogy az említett Bakó házaspárnak köszönhetően vannak jelen a Hargita megyei turnén (melynek ez az utolsó állomása volt), s azt is, hogy összeállításuk mintegy éves múltat tekint vissza, melylyel még januárban el szerettek volna jönni, de akkor nem sikerült. S hogy a bemutatóra ez év augusztus 20-án, Szent István napján került sor, Kecskeméten. Hogy akiket ezen az estén a színpadon láthattunk — idősek és fiatalok —, akik a felejthetetlen estével meg-

liteném azért, hogy az előadásban fellépett a Csík együttes (vezetője Csik János), a Tánczos Péter citera- és népdalegyesület (vezetője Szurok Eszter), s hogy a szavalók, a versösszeállítás, úgymondó felelős szerkesztője, a már említett BODOR PÁL.

A municipiumi Művelődési Ház nagy bársony függőnyei már rég elnyelték az utolsó tapsok ütemét is, ám a nyüzsgés nem hagy alább, sem a színpadon, sem az öltözők körül — őszinte gratulációk, virágok, boldog arcok. Egy sikeres, feledhetetlen előadás záró akkordjai.

FORRÓ MIKLÓS

Fizetett zenész állás, új zenésztársak, egész estés produkció létrehozása, külföldi bemutatása... Sínen vannak a fiúk! Igen, de ez most és még sokáig egy hullámvásút.

Mert a művelődési ház anyagi gondjai szaporodnak. Azt a paradox helyzetet, hogy a városi ingatlankezelőtől egyre nagyobb összegért bérelt ingatlanban működtetjük a nyugdíjas klubot (és ugyanitt a Csík táncházat is) csak úgy tudjuk megoldani, hogy lemondunk a bérleti jogról, a nyugdíjas klubot átveszi, és máshova viszi a város, a zenekar meg ott maradna a semmiben. Persze nem marad, átköltözik a Táncsics Művelődési Ház Rákóczi úti épületébe, ahol az első emeleti színpados nagyterem és a hozzá csatlakozó két kis terem ad helyet rengeteg csoportnak, programnak. Ott dolgoznak a Ciróka bábozói, tánctanfolyamok, rockzenekarok koncertjei, népi díszítőművészek, fotósok, citerazenekar, irodalmi színpad, galambászok, éremgyűjtők..., valóságos vegyesfelvágott!

Csík-táncház

Talán sokan emlékeznek még arra, hogy jó néhány esztendővel ezelőtt pezsgő néptánczási élet zajlott Kecskeméten (is). A Hegedűs együttes húzta a talpalávalót, az érdeklődő fiatalok, kicsik és nagyok egyaránt szabad idejük javát a művelődési házban töltötték. Azután változtak az idők. Táncház maradt ugyan, de már más helyszínen, másik zenekarral. A Garabonciások vették át a stafétabotot. És ez is megszűnt. Azután ismét fellángolt a tűz, a tehetséges kecskeméti népzene-szek jóvoltából. A Csík zenekarról van szó. Immáron több éve, hogy táncházat szerveznek hetente az érdeklődők számára. Az Imre Gábor nyugdíjasklub helyiségében találkoztak a táncos kedvűek hosszú időn át. Kialakult a törzsközönség, sokan várták a szerdát, az összejövetel napját. Időnként nagyobb koncertet is szerveztek, ismert és kedvelt népzene-szek, énekesek közreműködésével.

Most hiába keresnénk Csíket a megszokott helyen. Nekik is el kellett költözni a klubból.

Szerencsére hamar találtak befogadót, mégpedig a Táncsics Mihály Művelődési Ház munkatársainak „kellettek”. Így e héttől kezdve a kecskeméti Rákóczi út 3. szám alatt hallható igényes muzsikájuk. Nem szerdán, hanem pénteken este hét órától. Úgy gondolják a zenészek, hogy a péntek este alkalmasabb lesz a találkára, a közös táncolásra. Bizonyára így lesz. Annak pedig csak örülni kell, hogy nem szakadt félbe ez a mozgalom Kecskeméten.

A táncház házigazdája, a Csík zenekar számos meglepetést is tartogat a közönség számára. November végén, két éves jubileumukon például nagyszabású népzenei koncertet szerveznek, december utolsó napjaiban pedig gyermektáncházat irányítanak, a Ciróka Bábegyüttes vendégeskedésével. A meglepetéseket pedig nem árulják el, hiszen akkor már nem is lennének azok. Maradjunk annyiban: majd meglátjuk és meghalljuk!

(B.)

= Petőfi Népe 1990. november 13.

Jöttek is a meglepetések. A nyugdíjasklub leamputálása csak egy kis fellélegzésre adott időt. Annyira nem látszott a Ház jövője, hogy a virgoncabb csoportokkal egyesületet alapítottunk, amivel valahogy átmentjük a képviselt értékeket. Ez lett a Kecskeméti Kaszinó Kulturális Egyesület, amelynek a Csík zenekar az egyik alapító tagja. (És a Táncsics helyett gondolkodtunk a Titanic néven.) De mint jól tudjuk, a Titanicon az utolsó percig játszott a zenekar.

És ők játszottak is! Az új környezet (színpad, nagy tér) és a növekvő érdeklődés újabb lendületet adott a fiúknak. Komolyan foglalkozni kezdtek a népművészet ifjú mestere pályázattal, csiszolgatták a leendő kiadvány – akkoriban még praktikusán kazetta - anyagát. És sok – sok vendégzenekart hívtak. Maguk mellé – vagy maguk helyett. Mert a főállás a pörgő jászberényi táncosokkal, meg a minőséget elismerő meghívások bizony sokszor akadályt jelentettek. De a táncház nem maradhatott el, és nem is maradt el még sokáig. Ha félévente – évente változóan is, de hetente egy este táncház.

(Mint a kis herceg és a róka a szelídítésről: mindig azonos időben gyere, és akkor már előre készülök a találkozásra... vagy valami ilyesmi. Pontosan ez:

„– *Jobb lett volna, ha ugyanabban az időben jössz – mondta a róka. – Ha például délután négykor érkezel majd, én már háromkor elkezdek örülni. Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal; felfedezem, milyen drága kincs a boldogság. De ha csak úgy, akármikor jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessem díszbe a szívemet... Szükség van bizonyos szertartásokra is.*”)

Pénteken táncház. És én, mint szervező már kedden tele vagyok izgalommal és aggodalommal. Mert főlhív Kunos Tamás (ne feledjük: vonalas telefon, az sem mindenkinek, nekem is csak a munkahelyemen!) A Tessedik Táncegyüttessel mentek (Csasztvan András vezetésével, és a csoportnak akkor **táncos tagja volt Majorosi Marianna!**) vonattal Moszkváig, onnan már nem engedték tovább őket, mert valami forrongás tört ki azon a területen, ahova mentek volna. Így ott szorultak. Hogy elmaradt-e a verseny, arra már nem emlékszem... De a táncház nem maradhat el ugye, majd a Csík Jani...

Igen, a Csík Jani, aki szerdán telefonál Franciaországból, hogy meghívták még néhány helyre, és nem ér vissza időben, de fantasztikus, mert összeismerkedett egy koncert után Dresch Misivel!

– Igen, a jazz-szaxofonos zenész, de dudán és furulyán is!... És hallom-e a telefonban a biscayai öblöt?..Nem, nem James Last, hanem az élő hullámok, mert kinn áll a mólónál a nyitott fülkében!

– Hallottam!

És hallottam azt is, kit hívjak fel, hogy táncházat kellene zenélni Kecskeméten. A Békés Banda, ha meg ők nem, akkor a Téglás, esetleg a tarjáni Dűvő...

És jöttek, mert valami elvarázsolt kapcsolat élt a zenekarok, zenészek között, és ennek egy nagy varázslója akkor és azóta is Csík János – a Janika. Hosszú idő után, sorrendben a 111. kecskeméti Csík táncháznál jött el az a pillanat, amikor a pótzenekart pótló zenekar is lemondta a részvételt valami betegség miatt, és elmaradt a táncház. De addig még jöttek a meglepetések!

Például Kunos Tamásnak: „Behívtak katonának **1991.** februártól 1992. februárig, de az első 2 hónapot Debrecenben töltöttem a kiképzésen. Áprilistól pedig már a brácsámat is bevihettem a rádiós adóházba gyakorolni!!! Persze szolgálaton kívül:) Itt írtam le két teljes anyagnyi kazettán lévő brácsakiséretet Kalotaszegről.”

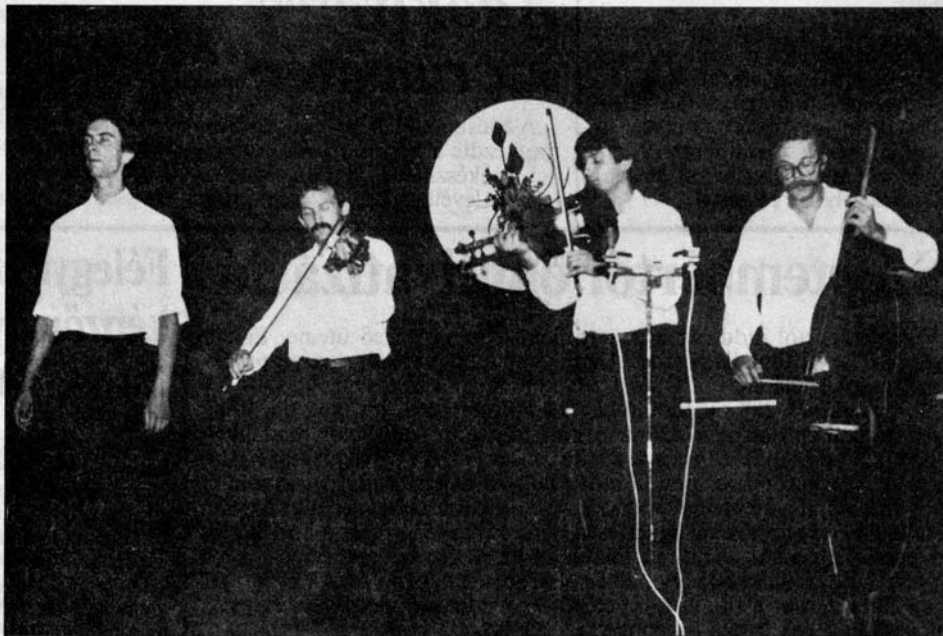
Mondtam már az elején, hogy ez egy múlt századi történet. Kötelező sorkatonai szolgálat – már csak egy év, de kötelező. Minden követ megmozgattunk, de csak annyit értünk el, hogy Tamás az alapkiképzés után néhány társával a kecskeméti repülőtér egyik irányadó rádióját őrizte a homokdombok, gyümölcsösök között. Így sem volt egy fáklyásmenet. De lendületben voltak a fiúk, és valami félelmetesen hittek abban, amit csináltak.

És tessék:

MIRŐL ISMERHETŐ FEL A CSÍK-TÁNCHÁZ?

A népművészet ifjú mesterei

Nagy nap a mai a kecskeméti *Csik-zenekar* életében. Budapesten most veszik át a *Népművészet Ifjú Mestere* kitüntető címet. Emlékszem, néhány esztendővel ezelőtt arról beszélgettem a fiatal muzsikusokkal, hogy szorgosan arra törekcszenek, mielőbb kiérdemeljék ezt a „mesteri” titult. Nos, most valóra vált az ál-
muk. Persze vannak, akik azt mondják, ugyan már, ez a kitüntetés sem ér túl sokat,

● Színpadon a Csík-zenekar, akik kitartóan, szorgalmasan pályáztak a most megkapott elismerésre.

csak egy pletcsni az egész. Akik pedig így vélik, már esztendőkkal előbb megkapták ezt az elismerést.

A Csík-zenekar nemsokára hároméves lesz. Ez idő alatt elsősorban táncházuk vált híressé a Hírös városban. Törzsközönségük is van már, mintegy ötvenen járnak rendszeresen a kalákába. Gyakran hívnak vidéki és pesti vendégzenekarokat, a két éves jubileumukat nagyszabású koncerttel ünnepelték. Csikék — ha csak nem jön közbe valami — igyekeznek házigazdaként húzni a talpalávalót, bár azzal számolni kell, hogy a csapat két tagja budapesti, a harmadik meg katona, így nem biztos a házigazdaság. A közönség azonban jól tudja, miről ismerhető meg a Csík-táncház. Miről is? Arról,

hogy nincs ott a Csík zenekar... Ám ez csak tréfa. A közeljövő terveit illetően *Csik Jánostól*, a zenekar névadó hegedűsétől megtudtam, hogy szeretnének egy nívós szórakozóhelyet kialakítani Kecskeméten, ahol a népzene lenne a középpontban. Elképzeléseikhez anyagi támogatást is kaptak már.

A nyáron egy hónapot nyugaton töltöttek Csikék. Franciaországban és Svájcban szerepeltek. Idehaza készült velük rádiófelvétel, valamint összeállt egy kazettára való anyaguk, melyet megfelelő pillantban fel is vesznek és közkinccsé tesznek. A Csík-zenekar műsoros kazettáján — a tervek szerint — erdélyi és mezőségi muzsika szól majd és várhatóan a *Kecskeméti Casino Kulturális*

Egyesület vállalkozik a kiadására. Az sem lenne rossz, ha az értékes anyag nagylemezre is felkerülhetne. Az együttes szerepelt már fekete korongon, például a legutóbbi néptáncfesztivál-albumon.

A következő erőpróba a hónap utolsó napjaira várható. A Csík-zenekar benevezett a IV. Országos Népzenei Találkozóra, amit Bonyhádön rendeznek meg. Augusztus 30-án pedig Kecskeméten tartanak koncertet a népművészet ifjú mesterei, név szerint: *Csik János* (hegedű), *Kunos Tamás* (kontra), *Liber Róbert* (bőgő) és *Németh Ferenc* (ének).

Ugyancsak a *Népművészet Ifjú Mestere* kitüntetést vesz át ma Kovács László hartai fafaragó.

(borz)

= Petőfi Népe 1991. augusztus 16.

A szatmári és kalotaszegi zene szerelmese Kecskemét környéki gyűjtésre készül

Beszélgetés Csík Jánossal, a Népművészet
Ifjú Mestere címet elnyerő zenekar vezetőjével

Olvasóink már értesülhettek arról, hogy ebben az esztendőben a Kecskeméti jól ismert népzenei együttes, a Csík zenekar elnyerte a Népművészet Ifjú Mestere kitüntetését. Ebből az alkalomból ültünk le beszélgetni Csík Jánossal, a zenekar vezetőjével.

— Hogyan ismerkedtél meg a népzenevel és miért lettél népzeneész? Kit tekintesz mesterednek?

— Néptáncosként kezdtem, nagyon tetszett a népzene. Akkoriban még lemezeiről hallgattuk a népzene, például a Muzsikást vagy Sebőket. Arra gondoltunk, hogy ezt nekünk is ki kell próbálni. Valamikor zeneiskolába jártam, összeállítottunk egy kis zenekart és felvételekről tanultunk zenélni. Kijártunk Erdélybe, Budapestre táncházakba, s közben találkoztunk olyan emberekkel — Jánosi Andrásval, később Virágölgyi Mártával —, akiktől sokat tanultunk.

— Korábban milyen együttesekben játszottál?

— Biztosan sokan emlékeznek még a Garabó együttesre. Ez volt a mi „öszzenekarunk”. Aztán bevonultam katonának, emiatt ez a zenekar felbomlott. Leszerelés után Békéscsabára hívtak főállású zenésznek a Békés bandába, velük egy néptánc-együttest kísértünk. 1988-ban viszont átérttem Kecskemétre, hogy itt alakítsunk egy jó kis zenekart. A békéscsabai évek hasznosak voltak, sokat tanultam, ORI-vizsgát tettünk, rádiófelvételeket készítettünk. Jelenlegi együttesünk, a Csík zenekar immáron háromfős.

— Jellemző-e a népzene is az, hogy vidéken nehezebb érvényesülni, mint a fővárosban? Úgy tudom, Kecskemétről is sok ifjú népzeneész ment el pesti együttesekhez.

— Amíg egy zenekar el nem ér egy bizonyos színvonalat, addig nem érzékelhető a vidékiségi hátránya. Utána sem az a probléma, mint például a rockzenekaroknál, hogy nincs lemezfelvételre lehetőség. A fővárosban gyorsabb a szakmai fejlődés, előrelépés. Budapesten van a „tűz”, szakmai házak, táncházak vannak, és nem utolsósorban oda tömörülnek a legjobb zenészek. Vidéken nehezebb hozzájutni azokhoz a zenei anyagokhoz, amelyek fontosak lennének, Pesten ezek könnyebben elérhetőek. Vidéken is meg lehet tanulni jól zenélni, de a fővárosban mégis nagyobb a lehetőség a kiugrásra; például egy rádiószerkesztőnek hamarabb jut eszébe egy fővárosi együttes, ha rádiófelvételt akar készíteni.

— Mit kellett tennetek azért, hogy a Csík zenekar elnyerhesse a Népművészet Ifjú Mestere címet?

— Irnunk kellett egy pályázatot, néhány oldalas dolgozatot az eddigi munkánkról, azután volt egy meghallgatás, ahol kétféle dialektusból kellett játszani. Mi egy erdélyi és egy magyarországi tájegységről választottunk muzsikát. A szakmai zsűri eldöntötte, hogy megüti-e azt a szintet a zenénk, hogy kiérdemeljük a címet.

— Melyik tájegység zenéjét kedveled a legjobban?

— A szatmári és a kalotaszegi zenét szeretem a legjobban. A szatmári muzsikának íze van, kicsit cigányos, új stílusú, míg a másik nagyon szép díszítésű, inkább archaikusabb, de mindkettő nagyon szép.

— Van-e igény a népzeneire?

— Mindig vannak olyan rétegek, akiket érdekel a népzene. Az is igaz, hogy a táncházmozgalom tiztizenöt évvel ezelőtti lendülete alábbhagyott, de egy bizonyos szinten ma is van érdeklődés a népzene iránt.

— Az idei táncházatalálkozó nagylemezén is szerepel a Csík zenekar, Milyen terveitek vannak?

— Tervezzük első önálló lemezünket, a zenei anyag készen van, a többi a szervezők dolga. Augusztus 30-án egyébként nagyszabású műsorra készülünk állandó helyünkön, a Táncsics Mihály Művelődési Házban, köszönet nekik, hogy helyet biztosítanak az állandó pénteki táncházainkhoz. Ezzel a fellépésünkkel szeretnénk megünnepelni a Népművészet Ifjú Mestere cím elnyerését. A Csík zenekar tagjain kívül — Kunos Tamás brácsás, Liber Róbert bögös, Németh Ferenc énekes és Csík János hegedűs — a már ismert vendégeink is itt lesznek: Porteleki Zoltán cimbalmos és Dresch Mihály szaxofonos és furulyás. Szeptember második felétől ismét a korábban megszokott rendszerességgel, péntekenként tartjuk táncházainkat.

— A Kecskeméti közismert népzeneikutatóval, dr. Kálmán Lajos bácsival milyen a kapcsolatotok?

— Nagyon jól alakult a kapcsolatunk. Most készülünk egy Kecskemét környéki népzenei anyag összeállítására, már korábban is felhívta figyelmünket erre a tanár úr, mondván, ne csak más tájegységek zenéjét játsszuk. Ő ugyanis már az ötvenes években gyűjtötte a környék zenei kincseit, s az Akadémiának is adott anyagot. Kálmán tanár úr felajánlotta, hogy elvisz bennünket korábbi gyűjtéseinek színhelyeire.

Gratulálunk Kecskemét ifjú népművészeinek!

Csontos Lajos

= Kecskeméti Lapok 1991. 08. 30.

Valamint: **Első lett a Csík.** Első lett Bonyhádon, az országos népzenei találkozón, a kecskeméti Csík együttes, és elnyerte a Magyar Rádió különdíját is.

És a különdíj, ha nem is kézzelfogható, de füllel hallható:

1991. november 11. 19.30 Petőfi Rádió A magyar népzene és népköltészet hetei Kapcsoljuk a Néprajzi Múzeum dísztermét. **Fiatalok ünnepi nyitóhangversenye.**

Km.: a Kemény Sára – Srack Orsolya énekkettős, Berecz András – ének, a Csík-zkr, az Ökrös és a Téka egy. (= Rádió és Televízió Újság, 1991. 46. szám)

Csík János, Kunos Tamás, Konkoly Elemér – a zenekar!

Itt talán Baján kísérik a táncegyüttest. De ez már egy következő történet.

A legenda szerint egy ilyen bajai (vagy halasi?) közreműködés, táncház után autóztak haza egy ködös, nyálkás hajnalon, Elemér vezette a Trabant kombit, és közben magyarázott a lelkesen hallgató (!) zenésztársaknak: „... a tonika funkciót az I., a dominánst az V., a szubdominánst a IV. fokú hármashangzat tölti be. Most akkor dúr hangnemben dúr akkordok, mollban a tonika és szubdomináns moll, a dominánsban viszont dúr akko...” - amikor az út menti erdőből eléjük ugrott egy szarvasbika.

Heves fék- és fogcsikorgatások, két – három piruett után félig az árokba csúszva álltak meg. Elemér helyére igazította szemüvegét, és csak annyit mondott:

– Én nem így... Ha lehet; ágyban, párnák közt, vagy ha nagyon választhatok, akkor lányok párnás combjai közt, de nem így! – leállította a motort, és kiszállt. A Csík zenekarból is.

Hamarosan megjött az utánpótlása Liber Róbert személyében. Ő testvérével, Endrével (brácsa, cimbalom) forgott a népzenei életben. Szerencsés választás volt, gyorsan megtanulta a repertoárt, sok új dalt tudott előző zenekaraiból, amiből válogathattak.

Vele kezdték el a tervezett kazetta anyagának fől vételét 1992 tavaszán Perbálon. A pénzt a Kaszinó Kulturális Egyesület szerezte meg pályázatokon. A négy zenekari tagon kívül közreműködött az énekes Kanalas Éva, a cimbalmos Porteleki Zoltán és Dresch Mihály, aki a nyári találkozás után egyre gyakoribb vendégzenésze lett a Csík táncházaknak. Ő így beszélt erről a kapcsolatról:

– Itthon most már rendszeresen szerepelsz a Csík bandával, ezzel a kecskeméti népzenei együttesrel is...

– *Úgy beszéltek meg, ha ráérek, megyek; mert a quartet ebben azért előnyt élvez. Gyimesit szoktam furulyázni velük, meg egy román számban szaxofonozom – ilyesmiket... Örülök ennek a lehetőségnek s ha nem szeretném csinálni, biztos abbahagytam volna, vagy bele se megyek. Két erős hatás működik bennem s – azt hiszem – ezek egyformán erősek.*

A szobában figyelmesebben körülpillantva föltűnt, hogy némely furulyán Dresch Dudás Mihály kezemunkáját dicséri az ékítmény, az egyiken egy kis faragás, a másikon rézveret. Odébb a sarokban egy faragott ülőke, a szögre akasztva díszített falitűka, fiókos szekrénykék „megírva”. Az, hogy a kézművességbe is belekóstolt a házigazda – már meg sem lep.

Bankó András: A fölséges tűz = Téka 13. sz. Nomád nemzedék II. Beszélgetés Dresch Dudás Mihállyal.

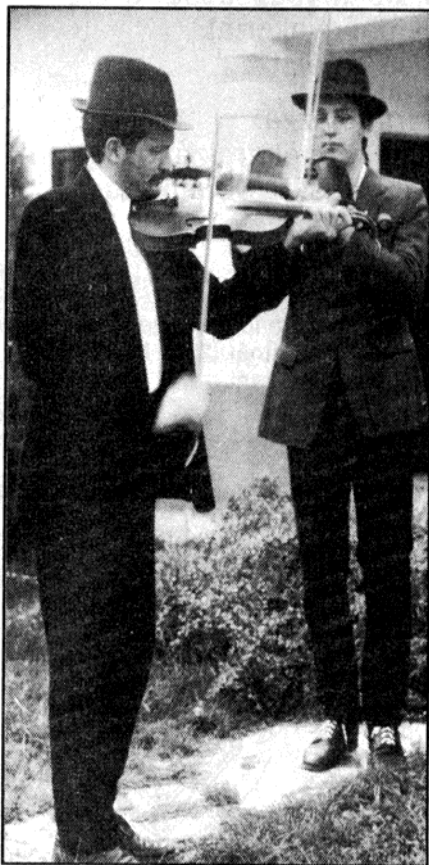
Akkor és azóta is azt a gyakorlatot követik, hogy teljes zenekari föll állásban, egyszerre rögzítik a dalokat. Így jön át a népzeneinek, a táncházi zenélésnek az az életteli hangulata, amikor a zenészek egy odapillantás, egy vonómozdulat hatására ritmust, dinamikát váltanak. Amikor azt érzi a hallgató, hogy ott van mellettük, és legszívesebben ő is fölpattanna, egy dobbantással, csettintéssel jelezne:

– Itt vagytok, most az én nótámat...

A fölvételek nyár elejére elkészültek, a pénz szépen elfogyott, Csík Jani meg Kunos Tomi meg huss..

AZ ŐSERDŐBEN MAGYAR NÉPZENE SZÓL MAJD

Irány Amerika!

● Csík János és Kunos Tamás, egyelőre még itthon húzzák.

Csik János és Kunos Tamás a kecskeméti Csík zenekar két oszlopos tagja (mellesleg kitűnő tehetségű hegedűsök) arról számoltak be a minap, hogy Amerikába készülnek. Micsoda szerencsájuk van! Valóban, hiszen nem sok hazai népzeneész dicsekedhet azzal, hogy Amerikát is meghódította. Az ugyancsak szerencse kérdése, hogy az idei meghívottak között ott van a Csík csapatának két tagja, jászberényi, gyöngyösi zenésztársukkal együtt.

Július elsején szállnak repülőre, hogy azt követően három hetet töltsenek az óceánon túl. Egy magyarok szervezte tánc táborban húzzák majd a talp alá valót: *Magyar Kálmán* amerikai magyar (bizonyára boldog, hogy vezetékeve is jelzi származását!) megszállott népzenebarát, ezért az idén nyáron már nyolcadik alkalommal szervezi meg azt a tábor, ahol három hetet töltenek el a különféle országokból érkező táncos és zenész fiatalok. Magyarországról tehát Kecskemétről is öregbítik hírnevünket, valamint *Farkas Zoltán* és felesége, a *Budapest Táncgyűttes* táncospárja is azon lesz, hogy színvonalas bemutatókat tartson. Az első héten New York közelében lesz a tábor, majd útrakelnek és egy Los Angeles közeli őserdő közepén ütik fel sátraikat. Az a maga nemében is kuriózum, hogy a szépséges Kaliforniában, egy vadonban csendül fel a magyar népzene... Azt hiszem, ilyen még nem volt.

A zene- és tánc tanításon túl esténként tánc házak tartanak majd az amerikai táborban és több mint tíz fellépés is vár a Csík János vezette zenekarra. Amikor pedig július végén hazajönnek, két napot sem pihennek és Jászberénybe indulnak, ahol nemzetközi tánc ház és zenésztábor lesz. Bizonyára a sok-sok amerikai élményükből néhányat elmesélnek majd társaiknak.

Amennyiben Csíkéknek módjuk lesz Amerikából tudósítani bennünket, akkor a Petőfi Népe hasábjain közöljük majd beszámolóikat a háromhetes táborozásuk során.

(borz)

A CSÍK ZENEKAR AMERIKÁBÓL JELENTKEZIK

Az ENSZ-palotában húzták

TELEFAX-BESZÁMOLÓ.

Amint a Petőfi Népe korábbi számában jeleztük, a kecskeméti Csík zenekart meghívták Amerikába. Azt reméltük, sikerül telefaxon kapcsolatot tartanunk, hogy beszámolóikat közölhessük. Az első küldemény pénteken késő este futott be szerkesztőségünkbe.

Az első néhány nap az akklimatizálódással telt el — írja **Kunos Tamás**, a Csík zenekar hegedűse. — Aki ritkán, vagy még sohasem utazott repülön, félelmekkel, izgalommal szállt föl a magasba. Ez a fantasztikus utazás tizenkét óráig tartott. New Yorkba érkeztünk meg, ahol egy tűzpiros Dodge mikrobusz fogadott bennünket. Magyar családoknál laktunk, akik igen kedvesen fogadtak bennünket.

Az első előadást pénteken este tartottuk az ENSZ-palotában, **Erdős André** kitüntetése alkalmából. Július 4-e Amerika legnagyobb ünnepe, melyre az egész ország készült. Az esemény különlegessége, hogy Spanyolországból elindult egy hajóraj, hogy ily módon ünnepeljék New Yorkba érkezvén Amerika felfedezésének 500. évfordulóját.

Továbbindultunk első táborunkba, Connecticut állam Kent városába. Mintegy kétórás út vezetett ide New Yorkból. Legközelebb onnan jelentkezzünk!

= Petőfi Népe 1992. július 7.

Amerikában magyar népzene szól

Amint arról korábban beszámoltunk, a kecskeméti Csík zenekar két tagja, barátaikkal együtt, többhetes amerikai meghívásnak tesznek eleget. Lapunkban közöltük beszámolójukat. Most ismét jelentkeztek.

*

A múlt héten ért véget egy néptánc-tábor — a Nagy Füstölő hegyektől nem messze Kentben —, amelyen amerikai és kanadai magyarok, valamint amerikaiak vettek részt. Ezek a fiatalok amerikai magyar táncgyűttesekből jöttek és meglepően jól ismerték a magyar táncokat, éppúgy az erdélyit, mint a dunántúlit. Magyarországon kívül itt táncolják legjobban a magyar néptáncokat.

A tábori élet hasonló az otthonihoz, délelőtti próba, esténként tánc-házi mulatságok, forró hangulattal. Szabadidőnkben megnéztük Kent városát, a közelben lévő vízesést, és

az Amerika—Magyarország tenisz-mérkőzést, amit a zenekar és a táborlakók rögtönöztek. Teljes magyar győzelem született! Legtöbb táborlakó beszélt magyarul, ami akkor is feltűnt, amikor énekeket tanítottunk nekik. Ami még szebb: azok is megpróbálták megtanulni a magyar nyelvű dalokat, akik nem ismerik a nyelvünket.

Néhány napot New Yorkban töltöttünk, ahol pihenésről szó sem lehetett. Ezt a várost nagyon nehéz megismerni és főleg leírni. A kínai negyedben egy mini-Kínát találtunk piacokkal, árusokkal, éttermekkel. Mint ahogyan Amerikában, itt is mindenütt minden megtalálható.

Itt, a keleti parton, nagyon nagy meleg van, párás a levegő, 30-35 °C a hőmérséklet. Nem véletlen, hogy az amerikaiak mindenütt légkondicionálót használnak, a lakásban, az áruházakban és az autókban is. 107

emelet magasságból láttuk New Yorkot a World Trade Center tetéről. A lift rendkívüli sebességgel vitt fel bennünket, az emeletjelző is csak tíz emeletenként jelzett. A látvány döbbenetes és szemkápráztató. Fölről nézve, a tízmillió nagyváros olyan volt, mint egy hangyaboly. Az estét a Villoge-ben töltöttük, az ismert művésznegyed legjobb dzsesszklubjaiban jártunk. Mindenkinek ajánljuk, ha New Yorkban jár menjen el a Blue Note (Kék Kotta) dzsesszbárba, ahol valamikor Szabó Gábor és Chick Corea muzsikált. Mi Charlie Watts Quintettjét láttuk (a Rolling Stones dobosának zenekarát) és Charlie muzsikáját hallgattuk. Másnap tovább indulunk San Franciscóba.

New Jersey, 1992. július 15.

Kunos Tamás,
Csík János

= Petőfi Népe 1992. július 22.

Népzenészek az őserdőben

Amerikából és az ottani őserdőből jöttek, mesterségük címe: népzenészek. Csík János (hegedű), Kunos Tamás (kontra), Pál Mihály (hegedű) és Nagy István (nagybőgő) három hetet töltött Amerika földjén. A Jár-tató zenekar (a fent említett kecskeméti és jászberényi fiatalok) külföldi meghívásnak tett eleget. Évek óta megrende-

zik Amerikában azokat a népzenei és néptánc-táborokat, ahová Magyarországról hívnak muzsikusokat, előadókat. Így jutottak el a kecskeméti is az óceánon túlra. Az első tábor New York közelében volt, ahol mintegy száz kanadai és amerikai magyar fiatalal szerettették meg a magyar folklór értékeit. A kenti hét után New York látványosságaival igyekeztek betelni a kecskeméti hegedűsök, majd Kalifornia felé vették az irányt. San Franciscótól négyórá-

● A kecskeméti zenészek egy Kenthez közeli vízesés tövében a néptánc tábor két amerikai hölgy résztvevőjével.

nyira lévő, mamutfenyőkből álló őserdő rejtékén táboroztak öt napon át, hogy ott is megismertessék a magyar népzene és táncokat az érdeklődő százhusz amerikai fiatalal. Ez aztán igen különleges élmény lehetett! Az őserdő kellős közepén magyar népzene szólt!...

A zenekar több alkalommal bemutatkozhatott Amerikában. Játsoztak az ENSZ-palotában, New Jersey állam magyarlakta városkájának publikuma előtt és különböző klubokban.

B. T.

= Petőfi Népe 1992. július

És a cikkek folytatódtak még a turné után is.

A Csík Jászberényben

Nemrég tértek haza amerikai „táborozásukról” a kecskeméti fiatal népzeneészek és máris indultak tovább Jászberénybe, ahol néptánc-táborban húzták a talpalávát. A Csík zenekar számára még most sem jött el a vakáció, hiszen a közeljövőben Franciaországban, egy világfesztiválon mutatkoznak be. Azt követően már nyithatják is a megyeszékhelyen népszerű táncházukat.

= Petőfi Népe 1992. augusztus 13.

Amerika – Jászberény – Franciaország – Kecskemét. Van itt pörgés rendesen!

AMERIKÁBÓL JÖTTEK

Micsoda felhajtás volt akkor, amikor a Locomotiv GT első amerikai turnéjára készült. Micsoda csendben vetek most részt a kecskeméti népzeneészek az Oceánon túli koncertjükön. A háromhetes fellépő körút során jártak New-Yorkban és az

őserdőben is felcsendültek a magyar dallamok. Információink szerint mindenki megérkezett, a turné jól sikerült. A szereplésről, hogy még se legyen akkora csend a Csík János vezette zenekar körül, még visszatérünk lapunkban.

= Kecskeméti Lapok 1992. augusztus 14.

Akkora felhajtás a fiúk körül persze nem volt, csak a friss híreket folyamatosan közölte a megyei napilap, majd a témát még körbejárta a városi hetilap. És ismét a múlt századi életérzés! Ma már két kattintás, és megjelenik a színes mozgóképes tudósítás a világ másik felén is. Akkor meg még telefaxhoz *kellett* jutni!

Azt meg kell hagyni, szépen követik a receptet! Emlékeztetőül: ... „megcsináljuk” a zenekart. – legyen neve, emblémája (mostanság logó), hivatalos fotó, (küldetés) nyilatkozat, később jelvény, póló a rajongóknak, sajtókapcsolat, terv kazettáról, lemezről.

Sajtókapcsolat van, használják, működtetik (alapjában ők a tudósítók is) - működik is. Terv kazettáról, lemezről...A stúdiófelvételek elkészültek, és ott a folyamat félbeszakadt. Hát mi van a kazettával?

Az augusztusi cikk után szeptemberre kiderül.

Magyar népzene az őserdő közepén

Nyugalmas öböl a Csendes óceán partján

Három hét Amerikában. Micsoda főnyeremény! Ez adatott meg júliusban a kecskeméti és a jászberényi népzene-szerekből verbuválódott Járató zenekar-nak. A megyeszékhelyen jó hírnévnek örvendő Csík táncház együttesének oszlopos tagjai, "elutazása előtt azt is megígérték", hogy a kecskeméti újságokra is gondolnak majd. Így történt. A Petőfi Népeben egyenesen Amerikából küldött telefaxukat lehetett olvasni, itt pedig az irigylésre méltó táborhelyeiken készült fényképekből is közlünk.

Már hagyomány, hogy Amerika keleti és nyugati partjain is megrendezik a néptánc és népzene-szerekből táborokat. Korábban jártak már magyar muzsikusok odakinn, és a választás az idén a kecskeméti és jászberényi zenészekre esett. Csík János, Kunos Tamás, Pál Mihály és Nagy István kelhetett útra az Interkoncert menedzsere, Sallai Sándor kíséretében, valamint Farkas Zoltán és Tóth Ildikó táncosok is velük tartottak, miután a magyar néptáncok lépéseit elsősorban tőlük tanulták meg a táborlakók. Hogy kik? Amerikában és Kanadában élő magyar fiatalok, valamint érdeklődő őshonos amerikaiak.

Az első hetet New York közelében, Kenten töltötték a kalandokra is éhes honi népzene-szereink. Mintegy száz növendék

Ez bizony Amerika

kük akadt. A második héten New York szépségeivel nem győztek betelni. Ekkor még az ENSZ-palotában is felléptek. Szétnéztek a művésznegyedben, betértek a jazz-kocsmákba. A harmadik hetük már a napfényes Kaliforniában telt, pontosab-

ban a San Franciscótól négy órányi autózásra található, mammutfenyőkből álló őserdő kellős közepén. Százhusz fiatal táborozott a vadregényes helyen, akik ugyancsak arra éheztek ki, hogy a magyar néptánc és népzene legszebbjeit megtanulják.

Csik Jánosék nem felejtik el azon élményüket sem, amikor New Jersey államban egyik magyarlakta falujában zenéltek az '56-os magyarok és leszármazottaik előtt. Ott mindenki csak magyarul beszélt, nem is tanultak meg angolul, miután erre nem volt szükségük. Örömmünnepp volt a magyar népzene-szerekből színrelépése.

Amint minden jónak, az amerikai kalandozásoknak is vége szakad. Amint hazatértek a kecskeméti fiatal muzsikusok, máris útra keltek. Ezúttal nem repülőbe szálltak és nem az óceán túlfelét vetették célba, hanem Jászberényt, ahol megkezdődött a népzenei és néptánc-tábor. Ezt követően Franciaországban húzzák a nótákat majd Csíkék, egy világfesztiválon. És még az is elképzelhető, hogy a közeli években újra Amerikába indulnak, hiszen az első, bemutatkozó útjuknak odakinn is jó visszhangja volt!

Fotó: Csík János és Kunos Tamás (borz)

Eső, sár és Csík

● A Csík zenekar: Liber Róbert, Kunos Tamás, Csík János, Németh Ferenc. Csak így tovább!

„Be sok eső, be sok sár...” Ezt a népdalcímet választotta bemutatkozó kazettája. szlogenjéül a kecskeméti *Csík zenekar*. A tehetséges fiatal muzsikusról a Petőfi Népeben is többször adtunk hírt, sőt egy alkalommal arról ábrándoztunk, hogy már megérdemelnék a nagylemezt vagy kazettát. Ennek jött el most az ideje! Csíkék a *DÜ SOUND stúdióban* vették fel dalaikat, pontosabban a magyar népzene legszebb darabjait, az általuk kiválasztott szerzeményeket, köztük magyarszováti keszvest, széki lassút, bonchidai dallamokat, valamint a gyimesi, a moldvai, a mező-

ségi és az erdélyi román népzene motívumait. A műsor külön érdekessége, hogy *Dresch Mihály* furulyán, *Porteleki Zoltán* cimbalmon, *Kanalas Éva* pedig csodálatos hangjával működik közre a kecskeméti-ek sikere érdekében. A kiadót is dicséret illeti: a *Kecskeméti Kaszinó Kulturális Egyesület* vállalta fel a mai világban nem biztos, hogy a népzeneért rajongó fiatalok körében való megjelenést és terjesztést. Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata Közművelődési Alapja is támogatta a Csík műsorának közkinccsé tételét.

(borz)

= Petőfi Népe 1992. szeptember 16.

Megnyíltak az új pályázati pénzcseppek, és... Azért nem lubickoltunk a bőségben. Ha már az egyesületről mint kiadóról esett szó, idézzünk az egyesületi történetből (részletesebben a www.cakk.hu honlapon – ha valakit érdekelne):

„Az ősz elejére beérkezett az egyesület számlájára a szakmai támogatás. Elkészült a Csík Zenekar kazettájának stúdiófelvétele, a kiadáshoz szükséges engedélyek, nyomdai anyagok birtokában elkezdődött a sokszorosítás. Számos fotó készült a Nemzeti Parkban, elkezdődtek a zenekarok

repertoárjának rögzítései is. Természetesen a rózsás helyzetnek voltak tüskéi is. A kért támogatások felét-harmadát adták csak meg, így nem sikerült a fotóanyagból kiállítást készíteni, a zenekar kazettájának kiadásához a Padkaporos Táncegyüttes támogatásából kellett kölcsön kérni. A csoportok vezetői ebben megegyeztek, és az így megvalósított programok során jelentősen túl kellett lépni az engedélyezett kereteket.”

Persze nagy az öröm, hiszen kész az első kazi, erről hírt adnak az újságok, indul az új tánc házi évad!

Bánfalvi műves játéka győzi a mutatókat: könnyed eleganciával, színes dinamikával, biztosan, ízléssel kalauzol a helyenként már-már öncélúan csillogó hangzásvilágba. Megbabonázza a hallgatót – a költő Dsida Jenő szavaival élve – „a lágy meséjű, vágyzenéjű húr ezüst zsongása”. Örömmel nyugtázzuk, hogy a műfajában hosszú ideig egyeduralgkódó Liszt Ferenc Kamarazenekar mellé az utóbbi években felnőtt egy másik együttes, a Budapesti Vonósok, amelynek két olyan jeles szólistája is van, mint Bánfalvi Béla és a művészeti vezető csellista Botvay Károly. Több mint véletlen, hogy hajdan – igaz, különböző időben – mindketten a Bartók-vonósnégyes tagjai voltak.

Dalos Gábor

*Népszene virtuóz hegedűművek vonósné-
nekari kísérettel. Bánfalvi Béla, Budapesti
Vonósok (Hungaroton)*

múlhat el anélkül, hogy ők ne jelennének meg a színen. Így volt ez legutóbb is, a XII. Kecskeméti Népzenei Találkozó napjaiban. Itt is bizonyította tehetségét a Csík-zenekar.

A fiúk végre kazettával is büszkélkedhetnek. Be sok eső, be sok sár címmel jelent meg változatos műsoruk kazettán. Erdélyi muzsika szól meghatóan, kiváló színvonalon. Magyarorszáti keserves, széki lassú, bonchidai dallam, gyimesi csárdás, román népzene, cigánytánc egyaránt arra buzdít, érdemes megőrizni az értékeket. A kecskeméti zenészek vendégeként Dresch Mihály dzsesszmuzsikusként is közreműködik, Kanalas Éva csodaszép énekhangjával színesíti a műsort, míg Porteleki Zoltán cimbalommal festi alá a dalokat. Jó lenne, ha sokan meghallgatnák ezt az egyáltalán nem reklámozott kazettát, a Csík-zenekar első, bemutatkozó anyagát.

Borzák Tibor

*Csík-zenekar: Be sok eső, be sok sár...
(Kecskeméti Kuszinó)*

Eső és sár

A kecskeméti Csík-zenekarban négy fiú muzsikál. Csík János (hegedű), Kunos Tamás (kontra), Liber Róbert (nagybőgő) és Németh Ferenc (fuvola) évek óta hallat magáról, ám mégis sokáig kellett várniuk első hanghordozójuk megjelenésére. Tánc házuknak régen híre ment, bejárták Amerikát, Franciaországot, idehaza is proféták, hiszen kecskeméti rendezvény nem

Azok a fiúk 2. – Ezek a fiúk nem népzene-t játszanak, mint például az imént említett kecskeméti legények, hanem rockzenét. És az Azok a fiúk is figyelmet érdemelnek. Immáron második albumuk látott napvilágot, rajta máris két sikerdal, a Hazudj még és a Lennék én... Persze mindezen túl vannak még érdekes szerzemények a kettes számú produkción. (Rózsza)

• • • •

= Mérték 1992. november 1.

Továbbra is a Táncsics a színhely, ahol a helyzet tényleg fokozódik. A nagyteremben délelőtti bábszínházi előadás, kora délután balett, jazz-balett, este újra a bábosok – próbálják a következő darabot. Hét végén meg kökemény, őszinte rock, alternatív zene, vagy Csík tánc ház...

Négy évvel az első Csík tánc ház után, a városi hetilap az alábbi novemberi programot hozza:

(A Ciróka bábszínház csak terembérlőként volt az intézményben, így az ő programjuk itt nem szerepel. Így utólag is jó érzés olvasni – vidám idők voltak. Igazgatónőtől takarítónőig hét és fél alkalmazottal hajtottuk a Házat – és egy hónap alatt négy kemény koncert, három hajnalra hasadó tánc ház, nem is beszélve az első pillanattól abszurdnak tűnő megyei Örkény prózamondó versenyéről, ami az író özvegyének zsűrielnökletével, 130 versengő fiatallal pompásan sikerült...)

És közben vígan mentünk tönkrefele. De erről meg a hajnalhasadásról a következőkben.

Táncsics Mihály Művelődési Központ novemberi programja

November 1. 19 óra: Sex action koncert.

November 7. 9 óra: Éremgyűjtők és ifjúsági bélyeggyűjtők foglalkozása.

November 7. 19 óra: Sziámi koncert.

November 14. 9 óra: 7. Megyei vers- és prózamondó verseny Örkény István születésének 80. évfordulója tiszteletére (Szakszervezetek székháza).

November 14. 19 óra: Csík táncház.

November 15. 19 óra: Auróra koncert.

November 17. 17 óra: V. 97. sz. Galambász egyesület összejövele.

November 21. 9 óra: Éremgyűjtők és ifjúsági bélyeggyűjtők foglalkozása.

November 21. 19 óra: Csík táncház.

November 28. 19 óra: Csík táncház.

November 29. 19 óra: Edda koncert.

= Kecskeméti Lapok 1992. október 30.

A Csík zenekar táncházai kezdetben a klasszikus magyarországi normát követték. Állandó (hétköz)nap este, zenekar, tánctanító, néptáncosokból, volt néptáncosokból, érdeklődő fő- és középiskolásokból, a szokásos „népi fejekből” verbuválódó közönség, büfé. Szünet helyett énektanítás, a vége felé meg jönnek a legényesek, a pörgés. De már az első év végén elkezdődött, és folyamatosan maradt az a sajátosság, ami alapján joggal „zenész táncházként” emlegethették a bulikat. Hogy mit jelent ez?

A házigazdákon és a meghívott zenekar/ok/on kívül minden alkalommal számos zenész tette tiszteletét, Kecskemétről vagy a közelebbi vagy távolabbi vidékről. Egyfajta találkozópontra volt ez, az adott napokon itt adtak randevút egymásnak a zenészek. Miklós bácsi, a nyugdíjas klub háznagya és jegyszedője, de az öt követők is jól tudták: ha hangszerrel, tokkal jön zenész kinézetű egyén, akkor ingyen bejőhet. Be is jött. Hallgatták Janikáékat, bekapcsolódtak egy – két nótá erejéig a tánc alá való muzsikálásba. Mert bármennyire is „zenész táncház”, de táncház volt ez, ahol a táncosok lába szerint húzták. A Táncsicsban – ahol színpad is volt – már megszokottá vált a vendégzenekarok, tánc-csoportok koncertje, bemutatkozása. Ahogy szűkültek a lehetőségek, ahogy havi két - három alkalomra szorult vissza táncház, úgy lett egyre gazdagabb, egyre hosszabb. A hét végi bulikat innentől már „bál”-ként emlegették.

1993 februárjában dán művészeti csoportok érkeztek a városba, a látogatás a Dán Kulturális Intézet és a Kaszinó Egyesület szervezésében jött létre:

Együttesek Dániából

Három művészeti együttes érkezik rövidesen Magyarországra a Dán Kulturális Intézet szervezésében. A zsonglőrökből, bohócokból álló Cirkus Julius csoport február 2-án és 3-án tart előadást gyerekeknek Kecskeméten, a Táncsics művelődési központban, szerdán este az Ifjúsági Otthonban mutatkozik be a Corazon flamenco zene- és táncegyüttes, ők is fellépnek február 6-án, szombaton este a Táncsics táncházában egy hagyományos török zenét játszó dán–török zenekarral együtt. Február 5-én pedig Kiskunfélegyháza várja őket.

= Petőfi Népe, 1993. január 28.

A városba települt dán intézetvezető gyorsan fölfedezte a táncházat, hamar szót értettünk vele (tudjuk: részeg angol tengerészek próbálnak németül beszélni – ez a dán). Ebben segített egy, a Kodály Intézetben tanuló dán hölgy is. És még az Intézet hivatalos megnyitó előtt igazi civil tempóban megszerveztük a vendéglátást. Népzeneészek, néptáncosok fogadták be lakásukba a dán vendégeket – akik között volt török, kurd, svéd, japán, elvéve valódi dán is. Egy hangulatos, jóízű, hat napig tartó heppening...

Megvan Amerika, megjelent az első kazetta, hajnalig tartó bálak, főállású népzeneészség – hát ez így királyság! (Vagy talán mégsem? Ne feledjük: hullámvásút!) És vessünk egy pillantást erre a cikkre:

NÉPZENEI KONCERT. Szombaton a szolnoki Városi Művelődési Központban „Be sok eső, be sok sár...” címmel tartott koncertet az 1988-ban alakult Csík zenekar, mely 1993 januárjától a Tisza Táncegyüttes kísérőzenekaraként muzsikál. Előadásukban elsősorban legutóbbi kazettájukat mutatták be. Sajnos énekesük, Németh Ferenc betegség miatt nem tudott eljönni, de így is jó hangulatú volt a koncert, melyet táncztatás, majd táncház követett. Fotó: Imre Lajos

= Szolnok Megyei Néplap 1993. február 15.

A rossz minőségű képen balról jobbra: Csík János (hegedű), Nagy Zoltán (cimbalom), Erdei „Stuhl” Attila (kontra) és Csente Tibor (bögő). Stuhl kivételével a kecskeméti G-Házban a 80-as években alakult Garabó együttes legénysége. Most meg Csík zenekar. És Szolnokon a Tisza Táncegyüttesnél! Hát ez így meg hogy?

(Az akkor még csak) Szolnok megyében a megyeszékhely Szolnok és a jáász főváros Jászberény működtetett nagy létszámú, „félhivatásos” néptáncsoportot, a Tisza és a Jászság együtteseket. A két város közötti rivalizálás egyik színtere volt a táncsoportok sikeressége, eredményei. Jászberény még azt is megengedhette magának, hogy fizetett főállású népzeneészeket tartson, a Jártató zenekart (ennek fele a Csík-Kunos duó). De ennek a jó világnak aztán vége lett. Kevesebb lett a zenészekre szánt pénz, többen közülük elpályáztak. Nagy Pisti, a fúvós a salgótarjáni Dűvőhöz, Kunos Tamás Budapestre, a Duna Művészegyütteshez igazolt (bár egy jó darabig még próbálta összefogni a Jártatót). És Janika?

Janika a prímás, a Csík zenekar vezetője – csak így mehet bárhová. És most Szolnokra ment. Mert a szolnokiak úgy gondolták, itt a jó alkalom, hogy egy jó zenekarral felturbózza eredményesebbé tegyék a Tisza Táncegyüttest. Nem volt ez egy olyan megbízható, „nyugdíjas” állás, mint a jászberényi, alkalmi szerződésekkel fogadták a zenészeket, de lett Csík zenekar. És mert innentől még gyakoribbak lettek a tagcserék, lett új szöveg is:

„Miről ismerhető meg a Csík táncház? ??? - Időnként játszik benne a Csík zenekar is!

És melyik a Csík zenekar? ??? – Amelyikben a Csík Jani játszik!

És hányféle népzeneész van Magyarországon? ..??? – Hát háromféle: aki játszott, aki játszik, és aki játszani fog a Csík zenekarban!”

Játszottak, és egyre sikeresebben. Az országos Táncháztalálkozó előtt ismét megszervezték a regionálist, aminek egyre jobb híre lett a szakmában, meg a médiában is.

Népzeneészek találkozója

A tavaszi fesztivál zenei eseményeinek sajátos és értékes része a népzeneészek és néptáncosok bemutatkozása. Az idén is a kecskeméti Csík zenekar hívta össze az ország népzeneészeit és táncosait. Szombaton este a Táncsics Művelődési Központban színpadra lépett a bolgár népzeneét játszó Kabóca duó és a Vándor Vokál Budapestről, a salgótarjáni Dűvő

együttes, a jászberényi Jártató együttes és a fiatal profi néptáncosokból alakult Kortárs Kamara Táncegyüttes. A tavaszi napok programjába illeszkedő népzenei találkozóknak már ötéves hagyománya van a híres városban, érdekessége az, hogy a néptánc- és népzene mozgalom elkötelezett fiataljai itt adnak egymásnak randevút az országos találkozó előtt.

= Petőfi Népe, 1993. március 22.

Így még ezen a tavaszon a Magyar Rádió felvételeket készített a Csík táncházban, amit a Kossuth adó **élőben** sugárzott:

= Petőfi Népe, 1993. április 02.

A maradékból meg jutott anyag egy népzenei portréra. (Kossuth Rádió 1993. május 21, péntek, 16.20)

kötésinger felismerése? - Képméregzés. Mit lát a gyerek a tévében ma és mit fog látni a világból holnap? - Kövéházak, presszók, bésztrák alkonya - Jön a gyorséteriemi egyenlő... Zöld János-műsora és aki mindezt ajánlja: Földi Ottó 19.00: Hírek. Időjárás 19.05: Talpalóvaló Együttesek és szolista népzenei hangversenye a kecskeméti Csík zenekar táncházából. Km. a szegedi Fabatka együttes és a kecskeméti Csík zkr. Szerkesztő-műsorvezető: Déval János 19.50: Sport Júdosítás az UTE-Kispest labdarúgó-mérkőzéséről. Riporter: Navótny Zoltán 20.00: Nemzetközi slágerlista Kristóf Gábor és Maloschik Róbert műsora 21.00: Hírek. Időjárás 21.05: Utvesztő Apol Kiss András műsora	15.35: Hittélet és történelem Az iszlám szent könyve: a Korán. Maróth Miklós professzorral beszélget Nyakas Szilárd. Szerkesztő: Rapcsányi László 15.55: Cégér - Autószalon (x) 16.00: Délutáni krónika Szerkesztő: Lengyel Miklós 16.10: Mindennapi gazdaság 16.20: Zenefórum Népzenei portré: a Csík-zenekar. Szerk.-műsorvezető: Déval János 16.58: Reklám 17.00: Hírek. Időjárás. Útközben 17.05: Magyarországról jövők... A vidék magazinja. Felelős szerkesztő: Simkó János. Műsorvezető: Elek Edzso. Szerkesztő: Páthy István. Zenei szerkesztő: Vels Gábor. Az adás idején hívható szám: 138-888 17.56: Reklám 18.00: Esti krónika Szerkesztő: Farkas Evelyn
--	--

Az 1993-as nyár folyamán a Csík Zenekar és a Padkaporos Táncegyüttes viszonzta a dánok látogatását, ők utaztak ki Dániába, kellemes két hetet töltve kinn. (A Csík zenekar koncertezett Franciaországban, és egy teljes hónapig Dániában is zenéltek. A Padkaporos tagjainak meg romániai – Erdély és Moldva – gyűjtőútra is volt ereje.)

Szeptemberben új lendülettel, nagy tervekkel indult a tánc házi idény, jöttek az egyre gazdagabb bálak:

Tánc házi évadnyitó

Szeptember 25-étől ismét lesz tánc ház a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Központban, hiszen ez a program tavaly is rendkívül sok táncoslábú fiatalot vonzott. Az este hét órakor kezdődő tánc házi évadnyitón fellépnek a Népművészet Ifjú Mesterei: Bakó Katalin énekel, Szűcs Gábor táncol, s a Csík Zenekar muzsikál.

A program a tanév végéig tartó tánc házi sorozat első darabja, amelyet székelyföldi bál tesz emlékeztetővé. A bálon, amely este 8 órakor kezdődik, küllőmenti és maros-széki táncokat láthatnak és tanulhatnak az érdeklődők. A sorozat későbbi rendezvényein más tájegységek népi kultúrájával és táncaival ismerkedhetnek meg a vendégek.

= Petőfi Népe 1993. szeptember 22.

Tánc ház koncertekkel

Ma este 7-kor nyit a tánc ház Kecskeméten, a Táncsics Mihály Művelődési Központban. A tánc házakon immár hagyománnyá váló koncertprogram 20 órakor kezdődik, a házigazda Csík zenekar mellett fellép a Kabóca és a Jártató zenekar is. Kanalas Éva énekel, Fábri Géza kobzon játszik. Bemutatkoznak a jászberényi és a szolnoki táncosok is. A koncertet moldvai bál követi.

= Petőfi Népe 1993. október 16.

Ötéves a Csík Tánc ház

A kecskeméti Csík Zenekart 1988-ban alapították olyan zenészek, akik az autentikus népzenei értékek megismertetését, a magyar nyelvterület néptánc kultúrájának terjesztését tűzték ki célul. Kecskeméten, a Táncsics Művelődési Házban tartott tánc házaik száma a 140 felé közelít. Az ötéves jubileumot november 20-án este 7-kor bonchidai bállal ünneplik, születésnap megajándékozásokkal.

= Petőfi Népe 1993. november 10.

Erre a jeles alkalomra, az ötödik születésnapra kapták ajándékba Rumi Laci bábszínésztől a táncház logóját – ami plakátként vagy szórólapként praktikusán a hónapban esedékes dátumokat is mutatta:

És Majoros „Pinty” Gyulától, az Úzgin Űver zenekar oszlopos tagjától a Mikulás bál vizuális anyagát:

(Látszik, hogy a Csík zenekar lett a szolnoki táncosok kísérője!)

Decemberben a Táncsics Művelődési Házhoz tartozó csoportok közül kettő is megkapta a **Kiváló Művészeti Csoport** címet: a Csík Zenekar és a Díszítőművész Szakkör. A zenekar esetében mindenképpen nagy szerepe volt ebben az egyesületnek, a díjjal kapcsolatos előterjesztést mi adtuk be.

A Csík Zenekar elismerése

Egy esztendőben — valamennyi művészeti ágat figyelembe véve — mindössze tizenöt együttes, illetve csoport nyerheti el a Kiváló Művészeti Együttes kitüntető címet, s a vele járó pénzjutalmat.

Az idén két, a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Központ-

hoz tartozó csoport is ebben a megtisztelő elismerésben részesült: a hagyományörző, népzenei játszó Csík Zenekar és a Díszítőművész Szakkör. Az ünnepélyes díjátadásra december 10-én, 11 órakor Budapesten, a Magyar Művelődési Intézetben került sor.

= Petőfi Népe 1993. december 8.

Őszintén örültünk mindannyian — egy lepukkant, gondokkal szorongatott intézmény dolgozói, csoportjai, látogató számára ez a dupla elismerés (amire talán nem is volt példa a díj addigi történetében) adott valami elégtételt, büszkeséget.

„Büszkeség és balítélet” (Pride and Prejudice) — tör ki belőlem a klasszikus műveltség, így visszatekintve. Mert ami számunkra öröm, az a városban működő „nagy” Központban a szakmában dolgozók számára (az ő értelmezésük szerint) fricska, arculesapás. És ettől kezdve a művelődési intézményeket (és saját magukat is) védő kiállításuk ránk már nem érvényes.

Pedig nyakig benne voltunk a... Ez tükröződik az év végi sajtónyilatkozatokban is:

(Folytatás a 16. oldalról)

Legyek a Szakszervezetek Táncsics Mihály Művelődési Központjáról

Legnagyobb siker? Létező, működő művelődési intézményként válaszolhatunk a Kecskeméti Lapok kérdéseire.

Legnagyobb család? Még (már) ismét) nélkülünk szeretnének dönteni a házról, a csoportokról.

A legnépesebb csoport? A Huszár Ildikó (Játék határok nélkül) csapattag, Ki mit tud? győztes) vezette mini balett.

A legjobban fejlődő csoport? A Csík zenekar! Fennállásuk öt éve alatt megkapták a „Népművészet Ifjú Mestere” és a „Kiváló művészeti csoport” címet. Csak Kecskeméten 140 táncházat szerveztek.

A legkrutinosabb együttes? A Tánccs Páter Citera- és Népdalkör. Az Izsáki Sárfehér Napokon két miniszternek volt „előzenekar”.

= Kecskemét '93 A Kecskeméti Lapok év végi melléklete

INTÉZMÉNYVEZETŐK VÁLASZOLNAK

Sikerek és kudarcok 1993-ban

Az év utolsó napjaiban számvetést készítenek a vezetők, milyen szakmai eredményeket és kudarcokat könyvelhetnek el az idén. Erről kérdeztük három kecskeméti kulturális intézmény igazgatóját.

Kincses Károly, a Magyar Fotográfiai Múzeum igazgatója:

— A legnagyobb siker számomra az, hogy életben maradt és működött az ország, sőt a kelet-európai térség egyetlen fotográfiai múzeuma. Mi nem kapunk az államtól egyetlen árva fillért sem, kizárólag alapítványokból tartjuk fenn magunkat. Az alaptőkénk évente 600 ezer forint, a múzeum idei működése pedig 7 millióba került. Rongyosra kalapoztam hat darab kapornát, az a feladatom ugyanis, hogy szívesen figyeljek minden lehetőséget, ahonnan pénzt szerezhetek. Így tudunk az idén nyolc kiállítást rendezni, öt könyvet kiadni, nyitni egy szakmai könyvesboltot a múzeumban, s hat kutatónak ösztöndíjat adni. Személyes eredmény, hogy a megyei önkormányzattól annyi pénzt kaptunk, hogy az eddigi havi 14 ezer forintos fizetésemet fel lehetett havi 30 ezerre emelni. Kudarcaim oka is a pénzhány, a támogatások megszerzése mellett nem sikerült még több kiállítást rendezni, még több könyvet kiadni és így tovább.

Illés István, a Katona József Színház igazgatója:

— Alapvető szakmai eredmény, hogy tovább erősödött a társulat, a színészek, a műszaki vezetés és a rendezői

gárda is. Egyre karakteresebb a színház, az a művészi-szakmai program, amit elterveztem, úgy tűnik, bevált és működik. Tizenkétezer bérlőnk van, előadásaink telt házat vonzanak. A bemutatók közül személyes szakmai sikernek érzem Móricz: Rokonok című darabját, amit én rendeztem és dramatizáltam, s. a. Tartuffe-ét is. Rendkívül fontos, hogy a 8-14. éves korosztályt megismertessük a színházzal, ez a folyamat most a Légy jó mindhalálig című előadással folytatódott, ami óriási siker mindannyiunknak. Szakmai eredmény, hogy hangtechnikában is sokat fejlődött a színház, ami a zenés daraboknál elengedhetetlen. Drámai kudarc nem ért bennünket, de szűkre szabott anyagiakkal kellett egy-egy darab színpadra állításakor gazdálkodni, úgy, hogy ezt a nézők ne vegyék észre.

Szűcs Kálmánné, a Táncsics Mihály Művelődési Központ igazgatója:

— Két csoportunk is megkapta az idén a Kiváló Művészeti Együttes kitüntető címet: a Csík Zenekar és a díszítőművész szakkör. A többi csoport is jól dolgozik, fotószakkörünk sok kiállításon nyert díjat. A ház működőképes maradt, ebben szerepet játszottak a pályázatokon elnyert támogatások is. Ez eredmény. Kudarc, hogy továbbra sincs fenntartónk, szeretnénk épületünket felújítani — amit önerőből nem tudunk vállalni —, vagy ha más megoldás nincs, egy kisebb épületbe költözni. **Ábrahám Eszter**

= Petőfi Népe 1993. december 30.

Mert hogy mi mibe keveredtünk az intézménnyel — amíg a zenekar vígan muzsikált — azt ebben a részben átugrottam. No, majd a következőben!

Akár át is ugorható

Ez persze a Csík zenekar története, de a helyszín, a körülmények komoly hatással vannak rájuk. Az még megvan, hogy a Rákóczi út 3. számú lepusztult, szecessziós épület a Táncsics Mihály Művelődési Ház székhelye, ide lett bejelentve a Kecskeméti Kaszinó Kulturális egyesület, és itt vannak a táncházak, a bálók is.

A Rákóczi út egy 42 méter széles, 520 méter hosszú, 2x2 sávos, közepén fásított sétánnyal elválasztott sugárút, egy „kis Stefánia”.

Az út főtér felőli végén 3 pompás épület, a „Kereskedelmi Kaszinó”, (mai ismert nevén a „Cifra palota”, az „Úri Kaszinó” és a „Gazdász Kaszinó” volt. Van most is, de nem mind pompás. (A korabeli képeslapon az ívelt sarkú a 3. sz. az Úri, vele egybeépülve balról a Gazdász Kaszinó, mögötte a két kupolás a Megyei Törvényszék.

Ezek a „kaszinó”-k nem játékkaszinók, kártyabarovák, rulett asztalos, félkarú rablós intézmények, hanem az azonos társadalmi csoportba tartozók klubjai voltak. Még a Stefi gróf (a Széchenyi) hozta az ötletet Angliából. 1827. április 24-én pendítette meg azt az eszmét, hogy a közművelődés, közhasznú eszmecsere és kellemes társalgás előmozdítása céljából egyesület alkottassék – ez lett a Nemzeti Casino, jórészt arisztokrata tagokkal. Az idők múltával az ötlet széles körben elterjedt, kis falvakban is voltak átépített, kibővített vályogházakban működő (általában „1848-as”) Kaszinók.

Kecskeméten az új sugárút elején a kereskedők, a városi alkalmazásban állók, értelmiségiek és a mezőgazdasági középvezetők felépítették a maguk, igen praktikus, jól működtethető kaszinóit. A földszinten étterem, boltok (bérbe adva) a felsőbb szinteken a működéshez szükséges, egymáshoz kapcsolódó termek (nagy bálterem, könyvtár és újságolvasó, kártyaszoba, szivarszoba...) a belső részeken lakások (szintén bérbe adva). Ezek bevételei, meg a tagok hozzájárulása eltartotta a Kaszinót. Mindez az 1910-es évek csúcstechnikájával. A pincéből és a padlásról működtetett fűtő-, hűtő- és légcserező rendszer, (kicsiben mint az Országházé) a kecskeméti Művésztelép alkotóinak belső és külső képei, festett üvegablakok, kovácsolt korlátok... A följegyzések szerint 1913-ban Bartók Béla itt zongorázta az Allegro Barbarót, ilyesmi... Tudtak élni!

Aztán államosították, Iványi-Grünvald Béla olajfestményét átlukasztották a kályhacső elvezetésére, néhány lakásból irodát csináltak. Volt szakszervezeti bennlakásos iskola, 1975-ig ez volt az egyik telephelye az egyesített megyei és szakszervezeti művelődési központnak. Akkor felépült az új megyei művelődési központ, ahova átirányítottak minden „használható” csoportot, művelődő közösséget, itt meg maradt bérlelként a megyei szakszervezeti „kultúr”, a Szakszervezetek Táncsics Mihály Megyei Művelődési Központja, a maradék, nyűgös, „foglalkozni kell velük” körökkel.

Aztán jött, ami jött, és már nem megyei, nem központ, nem szakszervezeti. Csak a „Táncsics” (tánc-és) művház. Továbbra is bérlő a várostól, illetve annak ingatlankezelőjétől a helyet, és szeretettel befogad mindenféle kóbor zenészeket, bábosokat, mindenkit, akivel a „szakma” szerint csak baj van.

Az ingatlankezelő meg nem kezel, hanem évről – évre emeli a bérleti díjat. Nem csak itt, hanem végig az egész Rákóczi úton, meg az egész városban. Mert hát ugye kapitalizmus vagy mifene van, és a „piaci bérleti díj” a mérvadó – szerintük az a „piaci”, amit megállapítanak. És emelik addig, míg a nyüzsgő, élettel teli utca tönkremegy. A kedvenc cukrászda, a játékbolt, a sportszerbolt, a vasbolt... mind bedobja a törölközőt. Így csökken a bevétel, „piaci” árakat kell újra megállapítani. Akkor meg a papírbolt, a műszaki bolt, a kerékpárbolt, a háztartási bolt... Amikor aztán a sugárúton (kis túlzással) csak két bíróság, két kocsmá és két- három bank marad, meg kínai boltok, akkor majd jöhet a „Rákóczi út – Vasútkert revitalizációja kiemelt projekt” -DAOP 5.1.2/C-09-2f-2011-0001 Elnyert támogatás: 1.518.767.697 Ft. - A projekt teljes költsége: 2.115.898.062 Ft (befejezés 2012.)

De ez még távol van. Most csak emelnek, mi meg ellenkezünk (ld. fenn). Kettőezer-valameddig nem nyúlhatnak a bérleti jogunkhoz, tartozás esetén persze bírósági út, kidobás, de az sem megy gyorsabban, mert fellebbezünk. Igazán nem is érdekel (rajtunk kívül) senkit ez a dolog, míg 1993-ban meg nem jelenik a Kaszinó. De nem a Stefi grófé, hanem a koncesszióval rendelkező Játékkaszinó. Pénz, nők, csillogás... És helyet keres magának Kecskeméten.

Rámozdul az Aranyhomok Hotel, a református templom mellett, azzal egybe épített étterem (érdekes módon a városközpontban a templomok többsége mellett – alatt üzlethelyiségek, az épülethez tapadó boltok vannak – voltak). Ez a fellebbezések aktuális állása szerint hol a református egyházé, hol a bérlőé, hol a városé. És valakik arra gondolnak, hogy ha már kaszinó, akkor Kaszinó! A Cifra Palotában képtár, múzeum, kiállító terem van, a Gazdász Kaszinóból bank lett, de hát itt van ugye ez a fránya Táncsics... Hallja kend Táncsics! De mi a fülünk botját sem mozdítottuk. Illetve mentünk volna, ha adnak valami praktikusat. De nem. Telt – múlt az idő, a koncesszió ketyegett, végül az Aranyhomok nyert.

De a bolha ott maradt a fülben: lehetne ebből ugye pénzt csinálni, megoldani okosban! Vagy ha mégsem, akkor legalább helyzetbe hozni a Ciróka Bábszínházat, (akiket befogadtunk és addig

melengettünk a keblünkön kiűzetésük után, míg újra önkormányzati bábszínház lettek.). Ez így utólag tiszta sor, de mi akkor csak az egyre növekvő nehézségeket éreztük, és ennek ellenére vígan dudorásztunk a kis kosarunkkal, mint Piroska, és szedegettük a virágokat: na, két kiváló művészeti csoport, na, egész napos tavaszköszöntő program, na, a ki-mit-tud győztes táncos gyerekcsoportjai! Itt meg egy tucatnyi néptáncos, amott meg vagy húsz egy csokorban... Hogy fog ennek örülni a Nagymama!

És senki nem kiabált, dobogott a nézőtéren, hogy: Vigyázz! Vigyázz Stancsics, ott a gonosz ingatlankezelő! Jujj, ez meg egy spekuláns! Jajj, ott meg a „kedves” kollégák...

1998 májusában az intézmény jogutód nélkül megszűnik, fölszámolásra kerül.

1994

De most még csak 1994. Az év elején tovább bővült az egyesülethez kapcsolódó csoportok köre. Több mint húsz néptáncos a Kecskemét Táncegyüttesből kiválva, vagy kettős tagságot fenntartva egy új formációt alapít: a Kurázi Táncműhelyt. Ők is felszállhattak a süllyedő Titani.. akarom mondani Táncsicsra. Hát ezt aztán végképp nem kellett volna! A Megyei Művelődési Központban működő Kecskemét Táncegyüttes egy kicsit leült, helyben járt. Már évek óta szivárogtak, váltak ki kisebb-nagyobb csoportokban az elégedetlen táncosok, de most – fölbuzdulva azon, hogy a Csík zenekar öt év alatt mire ment – kiválnak, átigazolnak. Ők is megpróbálnák. A „kollégák” szerint nekünk ezt jelenten és megakadályozni kellett volna, szerintünk meg nem. Hogy ki lett a bűdösbanka, azt mondanom sem kell.

A táncházban meg bál, bál után. Már csak havonta egyszer-kétszer, de akkor aztán ami belefér!

DanceHouse

1994. MÁRCIUS 5-ÉN

Gyimesi bál a
Csík Táncházban

BEMUTATÓ
amelyben közreműködnek:
Zerkula J. Fikó R.
Halmágyi M. Antal Z.
Timár V. és más zenészek

ERDÉLYBŐL
setétpataki,hidegségi,
gyimesközéploki táncosok.

Nyitás 19 órakor
Kecskemét, Rákóczi út 3.

Táncház

Valami csoda volt találkozni az élő legendákkal! Persze az érdem javarészt azokat illeti, akik megszervezték beutaztatásukat, mi csak a fogadók voltunk. De így is leírhatatlan.

A Csík zenekarnál csere a kontrás poszton: Erdei „Stuhl” Attila helyett Vass Lóránt a halasi Kontorás zenekarból. Egyre többször jön Dresch Dudás Mihály, Fekete Antal „Puma” (kontra), Molnár Miklós (hegedű). És belevágnak a második kazetta fölvételeibe.

Március 19-én a regionális táncháztalálkozó a szegedi Fadatka zenekar és Dobos Kati színművész közös zenés – verses – táncos műsorával, majd az egri Gajdos koncertjével. Nagy siker. (Megjelenik a látókörben *Szabó Attila*)

A Csík zenekar Szolnokon, a zenészek jó része Pesten valamelyik művészegyüttesnél, vagy saját zenekaránál, Kecskeméten meg továbbra is áll a bál:

Emlegettük már ezt a „bál”-at (a sajtó „... és hajnalig tartó Csík táncházzal zárul” vagy valami hasonló eufémizmussal írta körül) – mit is jelentett ez a gyakorlatban?

Este 6 körül átveszem a gondnok úrtól a Házat. A nagyterem berendezve, körben a faburkolatú, helyenként metszett tükrökkel díszített falak mellett 4 – 5 fős asztalok, gyertyával. Középen 80 – 100 szék, nézőtérnek. A színpad (vagy annak egy része, a Ciróka bábszínház produkciójától függően) kiürítve, néhány reflektor ráirányítva. A nézőtér és színpad találkozásánál, a két sarokban 2 x 2 méteres, fehérre festett kiállítási paravánok felhalmozva. Jobb hátul asztalok a büfésnek, aki hamarosan kezd bepakolni. Érkeznek a meghívott zenekarok, táncosok, táncitanítók. Aztán a hívatlanok is. Előbbiek az öltözőbe, a színpadra – színpadbejárás. Utóbbiak a büfébe. Büfébejárás. Este 7-kor az emeletre vezető lépcső tetején nyit a pénztár. És jönnek a népek. Asztalt, széket foglalnak, büféznek, találkoznak! Ha komoly az ügy, fél nyolc körül megérkezik az igazgatónő, és ilyentájt beszerel Benkő „Fülesmackó”, egy megszállott magnós gyűjtő, aki rögzíti a produkciókat.

Nyolckor igazgatónő megnyit, produkció elkezd, én iszom egy szolgálati (kis) unikumot. Egy zenekar, másik, egy tánkar, másik... mikor hogy. De az idő múlásával és a táncházak, bálók ritkulásával egyre több. Egy hónapra való attrakció egy hosszú esten.

Aztán a műsor végeztével a közönség segítségével föltornyozzuk a székeket a színpadra, és mivel függöny nincs – beforgatjuk a kiállítási paravánokat. Táncitanítás. Büfőzés. Találkozások! Én iszom még egy szolgálati (kis) unikumot.

Az összegyűlt sok zenész persze nem marad csendben. Aki gondolja, beáll a táncitanításhoz zenélő csapatba. A többiek meg a lépcsőházban, a folyosón, az öltözőben – soha nem hallott formációkban húzzák, fújják, pengetik. Zeng az egész épület! Két dudás a zuhanyozóban próbál összehangolódni – hangszerileg. A férfi WC előterében egy szoprán szaxit szeretnének jobb belátásra bírni. És szerte a környékből, vagy távolabbról az Ügy mellett elkötelezettek egymásra hangolódó csapata.

Fél éjfél után szabad tánc, új zenekarral. Aztán egy másikkal. Már másnap van, amikor fölűti a fejét a legényes. Ennyi táncos és ennyi zenész együttléte óhatatlanul ide vezet. Az amatőrök 2 óra tájban szedelőzködnek, indulnak haza. Én az egy szinttel föltebbi irodában fizetek a közreműködőknek (legtöbbször csak a benzinpénzre jut). És iszom még egy szolgálati (kis) unikumot.

A földszinti, utcára nyíló bejáratot bezárjuk, mostantól csak csoportosan és kifelé lehet haladni. (A kis művház, kis költségvetés, kevés létszám miatt nagyobbik fiam, Szilárd volt az, aki velem együtt „végigbálozta” hajnalig ezeket a bulikat. Akkoriban /94-98/ éppen Jászberényben tanult – művelődés-szervezőnek. Itt gyakorolhatta a hivatást, ráadásul szolgálatban volt, ezért a szolgálati unikumokból is kimaradt eddig.)

A legényesek után némi szabad tánc, majd hajnalig, hallgatók, éneklések. Vagy zenészpárbajok. Prímás a primással – mint a villám cikáznak a vonók. Vagy amikor a 10-15 tagúra duzzadt vonósbanda primásának „jut eszébe” egy dallamfordulatról valami más, és a többinek bizony sebesen kapcsolni és kapcsolódni kell.

Kedvenc képem: valami ünnep után (talán Népművészet Ifjú Mestere cím?) a felek:Csík János (hegedű) – versus Szokolay Dongó Balázs (duda). A hangszerek miatt már eleve lefutottnak gondolnánk a „meccset”, de nem: Dongó egy hatalmas ugrással a büféasztalon terem, és ott szaporázza a lépéseket az üvegek, műanyag poharak között. A büfés igazából Csík zenekar-fan, szeme sem rezdül – benyúl az asztalra, és leveszi az Unikumos üveget. Janika meglepődik, még egy picit a fergeteges ütemből is kibillen, de nem adja fel: természetesen kisebb, így odahúz egy széket, onnan lép föl

az asztalra, és mint két megveszekedett – úgy ropják, húzzák, fújják az asztal tetején. A közönség még közelebb húzódik – így legalább nem tudnak leesni. A büfés benyúl a dübörgő cipők közé, és kimenekít egy üveg Vilmoskörtét. Majd némi tűnődés után két üveg jobbfejta hosszúnyakú bort. TAPS! No, erre iszom még egy szolgálati (kis) unikumot.

Aztán a valóságban is hajnalodik, a népség elindul a vasút- vagy buszállomásra, a helybeli nehézéletűek a piacra lángosozni. A zenészek sokáig Janikáékhoz mentek, de a kis lakás kevés ennyi jó embernek. Aztán valahogy úgy adódott, hogy egy táncos leánynak pihennie kellett – ha kell, lehet is. Az emeleti irodákban a szakszervezeti időkből maradt hatalmas műbőr kanapék, a földszinti raktárban meg a nyaranta üzemeltetett turisztikai kölcsönző hálózásákjai, lapmatracai. Hogy ez eddig nem jutott az eszünkbe! De most már igen. Az engedélyt megkaptuk rá, így a kóbor zenészek, táncosok az irodákban, a felső emeleti folyosón, erre – arra elheverték, délben vagy kora délután villásreggeliztek – egy kellemes (volt) állami gazdasági húsbolt volt az épület alatt a sarkon, mellette egy borozó (ahol mint említettük, sok stratégiai döntés született a Csík zenekarral kapcsolatban. Ilyeneket tessék elképzelni, ha „hajnalig tartó táncmulatságról” ír a sajtó.

Hat éves lett a zenekar, a táncház. Az ünnepi alkalomra illik ajándékot adni:

Csík-táncház

November 5-én, szombaton a jászberényi Jártató zenekar lesz a Csík-táncház vendége a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. Előtte 17 órától a kecskeméti SOS-faluban tartanak táncházat, s este nyolctól mutatják be koncertprogramjukat a művelődési házban. Ezután hajnalig tartó táncmulatságra várják a néptáncot kedvelőket. A táncitanító mindkét helyen Gulyás László lesz.

= Petőfi Népe 1994. november 3.

És amire vágytak a táncosok: egy kis pezsgés, a vetélkedésből származó inspiráció – valahol ez a tánc lényege. Kitombolom magam, megmutatom magam, megméretem magam. A legényesben, a széki táncrendben – vagy akár a rock’N’rollban... Mikulástól Karácsonyig elsimulnak a dolgok, dül a szeretet:

Táncgyűttesek bemutatója

December 3-án, a Mikulás-bálon, a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban három híres városi táncgyűttes mutatkozik be. Elsőként a Kecskemét Táncgyűttes, majd a Kurácsi Táncműhely, végül a

Padkaporos Kamara Táncgyűttes műsorát láthatja a közönség. A táncosokat a Hegedűs Együttes, a Jártató Zenekar és a Kabóca Duó kíséri. A táncest este 7-kor kezdődik, s hajnalig tartó Csík-táncbázzal zárul.

= Petőfi Népe 1994. december 1.

És megjön az ajándék, ha jók voltunk. vagy jó sok helyen kértünk pénzt - hogy lássuk, halljuk már a másodikat! Hiszen: „**Két út van előttem...**” (Az egyik az alkoholizmus, a másik meg járhatatlan! – szöveg a későkádárkori vicc csattanója a fiatal értelmiségiek, művészek perspektívájáról. De az még az elmúltharminckétév, vagy harminckétnév, mert láss csodát: hat év alatt 150, azaz Egyszázötven táncbázzat zenélnék össze a fiúk csak Kecskeméten, és itt a jól megérdemelt második hangzó anyag is!)

De erről részletesen majd legközelebb!

Ilyen a második kazetta borítóképe. Nehéz szülés volt. Nem a hangfelvétel, mert azt viszonylag gyorsan megoldották – ismerték a stúdiót, ott is őket. Talán még maradt is valami anyag az előzőből – Németh Ferenc szólóéneke/i (?). Így is szeptemberig húzódott a stúdiózás, volt némi várakozás. Azután kezdődött a neheze – pénz kellett a nyomdára, a sokszorosításra. Az elsőnél ezt úgy oldottuk meg, hogy az egyesület más csoportjai (akkor főleg a Padkaporos kamara táncscsoport) adott kölcsön pályázaton nyert, de még el nem használt támogatásából. Ilyen most nem volt, folytatódott a pályázás, a keresgélés, a szponzorok fölhajtása. Végül jászberényi – szolnoki – kecskeméti összefogással jött össze a dolog:

		A 1. Felcsiki táncmuzsika - Zsuka, lassú magyaros és ceper. (Csikszentdomokos, Székelyföld) 4'50" 2. „Keserű víz nem hittem, hogy édes légy...” Csárdás és összerázója. (Magyarszövát, Mezőség) 4'40" 3. „Két út van előttem...” Válaszúti katonakisérő. (Mezőség) 4'10" 4. Kőrösfői betyár ballada. (Kalotaszeg) 3'25" 5. Búzai halottkisérő. (Mezőség) 4'30"	
			
			
			B 1. Ádamosi pontozó, csárdás és friss (Küküllő mente) 5'50" 2. „Csőri kanász...” (Somogy megye) 2'20" 3. „Csütörtökön este...” Dudanóták és friss. (Nyugat-Dunántúl) 3'55" 4. Hallgató és magyar csárdás (Földes, Hajdú-Bihar megye) 3'10" 5. Szórakoztató muzsika (Erdőszombattelek, Észak-Mezőség) 5'50"
			A 1. Dance music from Felcsik, called Zsuka, a slow Hungarian and ceper (Csikszentdomokos, Székely county, Transylvania) 4'50" 2. „Bitter water, I have not thought you were so sweet” A csardas and its summary (Magyarszövát, Mezőség, Transylvania) 4'40" 3. „There are two roads in front of me” Farewell to recruits (Mezőség, Transylvania) 4'10" 4. Highwaymen's ballad from Kőrösfő (Kalotaszeg, Transylvania) 3'25" 5. Funeral procession music from Búza (Mezőség, Transylvania) 4'30"

A hat zenekari tagon kívül közreműködött még Pap Erzsébet (ütőgardon), Fekete Antal (kontra) és Molnár Miklós (hegedű). Nagyobb anyagból merítettek, tapasztaltabbak lettek – sikerülten szólt a kazettán.

És már komoly lemezkritikát is kapott, Bankó András (R.I.P) értő füllel hallgatta, és – ami a sorok között ájtjon – szerette is az anyagot.

Bankó András: Lemezkritikák

Szórakoztató

A kecskeméti Csík együttesnek már az első kazettája („Be sok eső, be sok sár...”) is kellemes benyomást tett, érthető, hogy fokozott érdeklődéssel vártam a második albumot. Azóta kiderült, nem hiába, a „Két út van előttem...” című műsoros szalag hasonló igényességgel, kedvderítő könnyedséggel készült – nem okozott csalódást. Változatos az összeállítás; akár a tájegységeket, akár a megszólaló hangszereket vagy a tánc- és énekszámokat tekintve a banda sokrétű érdeklődése egyértelmű.

Előadóként ezt azzal fejezi meg, hogy minden lehetőséget kihasznál az együttes, ami a tagok (Csík János – hegedű, Vass Lóránd – kontra, Csente Tibor – bőgő, Dresch Mihály – furulya, tárogató, Nagy Zoltán – cimbalom, duda) képességéből telik. Akad szólóének (Németh Ferenc előadásában a „Körösfői betyár ballada” talán kiérleltebb, mint a somogyi változat) és van „kórus” is, ahol egy szál duda kíséri a napról napra „lesbe” merészkedő legényeket („Csütörtökön este...”). Van olyan fölvétel, ahol a tárogató alig kap kíséretet („Hallgató és magyar csárdás” Hajdú-Bihar megyéből, Földesről – Dresch Dudás Mihály itt nevelkedett hat éves koráig), s van, ahol a teljes vonós-hármas mellett egyenrangúan szól a cimbalom („Felsőfői táncmuzsika” Csíkszentdomokosról) – egyszerűen érződik, minden zenészre kitalálódott, ki mit fog csinálni; szellemes a szólamok összjátéka, nagyvonalú, kellemesen könnyed az összehatás. Mindez azonban csak egy szokványos, egyedi pezsgés nélküli folkhanghordozóra lenne elegendő. A repertoár tíz legjobb száma egymásután leiskolázva még nem biztos, hogy élményforrás. A többlet kizárólag a banda gondolatgazdagságától, ihletettségétől remélhető. Csík János és társai mernek újítani. A szovati tánczene (csárdás és összerázója) nem hangszeres fölvétel, ének- és furulyaszó veszi a hátrát a mind pergőbb ritmusokat. E dalok egyike a „Nincsen kenyer, nincsen só” kezdetű, amely különösen hangulatos, részben a dal-

szöveg eredeti látásmódjának köszönhetően. Íme a szép élet receptje:

Csináltatok Pestre házat / Ablakot rá háromszázat

Tetejibe tükörszobát / Hogy a babám fesse magát

Nem csoda, ha az ember kezdi köszörszörülni a torkát, igyekszik meggyezni a sorait saját használatra, hogy ha egyszer jót akar majd mulatni, alkalmasint maga is eldallolhassa. A Csík együttes biztos érzékkel válogat e kívánatos énekekből: a kazettán fölcsendülő nyolc dalból legalább öt-hat kedvet ébreszthet a házi kántálásra (ilyen kiadványonként általában egy-kettő szokott előfordulni). Kedvükre váltogatják az énekest s az énekstílust; például a „Búzai halottkísérő”-ben feszes, kimért (és szívél-tépően szép) a dal, az ádamosi csárdásban inkább nyegle, elnagyolt – ám mindkettőben hangulathoz illő. Ezeknél hökkentőbb, hogy a válaszüti katonakisérő Dresch Dudás Mihály érdes (nem túl iskolázott) hangján szólal meg – őszinte átléssel. Mással aligha lehetne jobban érzékeltetni a banda merészségét, mint e ténnyel: a kazetta címadó számát bízta „amatőr” énekesére (aki profi fúvós a jazzben s immár a folkban is).

Izgalmas figyelemmel kísérni a számcsinálás Csík-i fortélyait! Az egyes tánczenék tempóváltásai erőteljesek, a hangszerek belépése végig gondolt. Úgyes megoldás, hogy a már említett, legénykórustól rangos dunántúli változatban a „Csütörtökön este...” után előbb hegedűs duda-utánzás következik, s csak így, fokozatos átmenettel lendülnek bele a húrosok a zenekari számba. (Talán a végére érdemes lett volna visszacsempészni a dudát...) Még ennél is vakmerőbb a „Szórakoztató zene” elnevezésű darab nyitánya: valaki egy rádió keresőgombját csavargatja, s akkor állapodik meg, amikor tisztán bejön az erdőszombattelki (észak-mezőségi) muzsika. Egyetlen pendület, amitől sajátossá, összetéveszthetetlené válik a szám, egyetlen játékos geg, amibe filozófiai sugallat is belemagyarázható: létezik már egy réteg Magyarországon, amely az eredeti parasztzene után töri magát – akár rádiója keresőjével, akár kulacsosan, hátizsákosan –, vannak, akik számára ez a szórakoztató: a népi!

Én már rájöttem – s éppen a Csík zenekar derűs kazettái vezettek rá –, hogy nemcsak hallgatni szórakoztató a magyar hagyományt, hanem muzsikálni is. Vagy énekelni – bárki kipróbálhatja...

= folkMAGazin 1995/. sz. 30. p.

„Ezeknél hökkentőbb, hogy a válaszüti katonakisérő Dresch Dudás Mihály érdes (nem túl iskolázott) hangján szólal meg – őszinte átléssel. Mással aligha lehetne érzékeltetni a banda merészségét, mint e ténnyel: a kazetta címadó számát bízta „amatőr” énekesére (aki profi fúvós a jazzben s immár a folkban is).” Mekkora lett volna a meghökkenés, ha megvalósul a legendárium szerinti TERV: ezt a válaszüti katonakisérőt Nagy Feró énekelte volna!

A varázslatos „dupla Ricse-koncert” után évente visszatértek a Táncsicsba koncertezni. (Láttuk már régebből – nem volt idegen ez sem a Házban.) Ilyen koncertek előtt kiürített intézménybe jöttek a pakoló srácok, a roadok, felépítették a cuccokat, belőtték a hangosítás nagyját. Aztán megjöttek a zenészek, finomhangolni – zengett az egész Rákóczi út. Koncert előtt jött Feró, meghallgatta a beállást, mondott valami vicceset, vagy zaftosat. („K*rvára szeretek itt fellépni, mert itt érzem a tömeget, ahogy a pofámba lihegnek” – mert valóban, egy combmagasságnyi színpadon ment a műsor, és nem volt elválasztó kordon, csak a figyelmeztetés, hogy ne másszon senki föl – meg a színpad két szélén takarásban két mázsa fölötti rugbys fiú, akik szükség esetén akcióba léptek, és nemes egyszerűséggel, valamint laza, nyitott kézzel lendületből lelőtték a renitenskedőt a tömegbe. Ott aztán jött a surfíng, és hamar a zsúfolt terem végében találta magát a delikvens.).

Aztán sétált néhány kört az emeleti előtérben a koncertszervezővel, majd bólintottak: kezdődhet a beengedés! És kezdődött!!

Itt az előtérben volt egy ilyen „faliújság-félénk” – egy paraván, újságból kinagyított cikkekkkel, csoportok hírei, ilyesmik. Feró szeme megakadt az első kazetta plakátján, meg Dresch Mihály, meg...Teljesen fölpezsdült, és találkozni akart a fiúkkal. Janika pont otthon volt, telefonáltam neki, bejött a koncertre, majd az öltözőben beszélgettek olyan sokáig, hogy már a roadok is elhúztak a rettentő teherautójukkal. Akkor már volt a házban tartalék hangszer (hegedű, bőgő, cimbalom) és mikor már a seregbéli emlékeiket hozták fel egymásnak, Janika előkotorta, elhúzta, előénekelte – aztán együtt eldünnyögték még vagy kétszer.

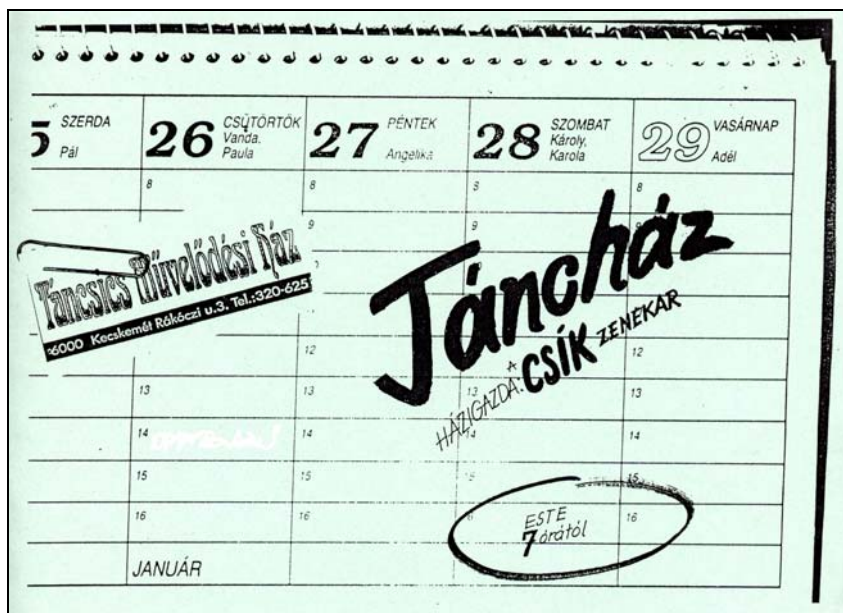
„Hát ez k*rra jó” – tört ki Feróból a nejlonszékely (mert odavalósi gyökereket vall), és ott az éjszakában megegyeztek, hogy a második anyag CD lesz, Feróé a címadó dal, és a Nagyferó produkció (vagy valami ilyennek hívták a kiadóját) címkéje alatt jön ki.

Népzenészeknél egy ilyen mondás akkor (és remélem még most is) többet ért három ügyvéd előtti ellenjegyzéssel. Be is álltak erre a fiúk, meghagyták a végére a stúdióidőt Ferónak, de Ő akkorra eltűnt. A stúdió meg sürgetett, hát lett „a Dresch Misié”.

Jöttek aztán olyan hírek, hogy Feró néhányadmagával kiment körülnézni Erdélybe, fölszívni egy kis autentikus előadásmódot, de ott valami lakodalmakba és egyéb háromnapos mulatságokba keveredtek, így késett el a föl vételről. Ezt már nem bolygattuk. Maradt így a dolog – talán ez volt a fiúk útja. A meghökkenés később és apránként jött, de a nyitottság kezdetektől bejátszott.

„Csík János és társai mernek újítani” – írta Bankó András, és milyen igaza volt!

1995 A vidám óévbúcsúztatás után meg jön a boldog új év.

Akkoriban kezdtük használni ezt a naptáras forma szórólapot, plakátot – szorított az idő.

Koncertek, bulik

Hová lehet – és érdemes – elmenni Kecskeméten egy-egy unalmasnak ígérkező téli estén?

A Robinson diszkóklubban roxerdákat rendeznek és itt lép fel a Robinson színpadára február 8-án a Beatrice és a magyar rocksámán, Waszlavik „Gazember Petőfi Velorex” László. Február 22-én élő rock and roll party a Cadillac együttesrel, míg a márciusi szezont 8-án két népszerű rockzenekar: a Southern Special és a Black Out kezdi. Őket követi két hét múlva, 22-én a blues hazai királya, Deák Bill Gyula.

Meghitt hangulatban, élő zenével eltöltött estét ígér a minden kedden, az Ifjúsági Otthon pin-céjében tartott Kefir-klub. Ez az új kezdeményezés jazz-rock, funky zenekarok koncertjeinek biztosít helyet hetente fél nyolctól, a házigazda a Kefir Band. A

koncertek mellett vidám, közös együtt zenélés: jam-session, új lemezek bemutatója, videó és büfé teszi teljessé a programot.

A jazz iránt érdeklődők figyelmébe melegen ajánlható a pénteken esténként a műv. házban kéthetente jelentkező Bohém Ragtime Band klubja is, ahol a házigazda mellett alkal-manként neves vendégek is fel-lépnek. Következő össze-jöve-telükre február 10-én kerül sor.

Igazán hangulatos, másfajta szórakozást és zenei világot kínál a Csík-tánc-ház, melyet a Rákóczi úti SZMT-székházban rendeznek meg minden hónap utolsó szombatján. A rendezvényről külön plakátok is tájékoztatják az érdeklődőket, és a neves kecskeméti együttes mellett általában vendégek produkciója is szórakoztatja az idelátogatókat este héttől.

Más

Eseménynaptár

Kecskemét

Cseh Tamás és Másik János estjére febr. 8-án várják az érdeklődőket az Erdei Ferenc Művelődési Otthonba. Az Ifjúsági Otthonban febr. 16-án Alternatív farsang, amelynek részeként „Amikor a papír forma...” címmel képzőművészeti kiállítás is nyílik. A programban szerepel még nemzetközi táncbemutató, alternatív tánc-ház és a Friderikusz-show TEA együttesének koncertje. Fellép még a Freud TV, a Jazz Geng és a Kefir Band. Február 23-án BB Buli – Rock and Roll party középiskolásoknak. A Táncsics Mihály Művelődési Központban febr. 11-én Farsangi Csík Tánc-ház.

ALAPÍTÁNYI BÁL

Kocsis Pál Mezőgazdasági Szakközép.: febr. 25., 19 óra.

= Petőfi Népe 1995. január 31. Mi egy Más ifjúsági melléklet (két külön oldalon – kissé zavarosan.)

És valóban: itt a farsang, áll a bál!

Csík-tánc-ház lesz február 11-én, szombaton este 7-től a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Központban. Az est első felében, 20 órától a Vándor Vokál és a budapesti Téka Együttes muzsikál. (= Petőfi Népe, 1995. február 9.)

És egy újabb adalék, mire visz a nyitottság, az ötlet: „mai fiatalok” autentikus, break és rap táncfigurák keveredése, zenei kíséret a Csík zenekartól (Csík-Vass-Csente trió föllálás).

Csík János-Mihályi Gábor: *Szótánc, avagy nem úgy van most, mint volt régen*. XVII. Szolnoki Országos Néptáncfesztivál – 1995. Előadja a szolnoki Tisza Táncegyüttes

<http://www.youtube.com/watch?v=aM1vHdBPoIM>

Fixen minden hónap utolsó szombatján – Csík táncház és zenekar. (Meg amikor még lehetett, ez például:)

TAVASZKÖSZÖNTŐ

1995. március 18. (szombat)

19 órától a Táncsics Művelődési Házban

A Tánczos Péter Citera- és Népdalkör koncertje:

Tolnai népdalcsokor I. (Olsvai Imre gyűjtése)

Tolvajosi betyárdalok (Dr Kálmán Lajos gyűjtése)

Tolnai népdalcsokor II. (Olsvai Imre gyűjtése)

Művészeti vezető: Dr Krajnyákné Varga Katalin

A Szabadkai Népkör Tücsökzenekara

Dél-alföldi dalok és táncok

A Kurázsi Táncműhely bemutatója: Az első év

(ajánljuk Hegedűs Attila emlékének)

Váraljai táncok (Králik Gusztáv - Csuma Sándor)

Györgyfalvai legényes (Králik Gusztáv - Tassy Péter)

Dél - alföldi táncok (Hegedűs Zoltán - Fantoly Gyula)

Kalotaszegi Táncok (Hegedűs Zoltán - Fantoly Gyula)

Mezőkölpényi táncok (Králik Gusztáv-Szabó Szilárd)

Melegföldvári táncok (Králik Gusztáv-Fantoly Gyula)

Vendég: Szűcs Gábor és Urbán Mária - Bonchidai táncok

Közreműködik: Bakó Kati és a Hegedűs Együttes

Belépődíj: 150,- Ft.

21 órától: CSÍK Táncház hajnalhasadtáig

Fellép: a Ballangó Együttes, Szabadka:

Pajzán örökség - erotika a népdalokban

Délvidéken gyűjtötte: Bodor Anikó

Belépődíj: 100,-Ft.

Előtte meg egy mozgalmas, sokszereplős hagyományörző - újító szabadtéri kiszézés, téltemetés:

A Kecskeméti Tavasz Fesztivál szabadtéri nyitányaként medvetáncoltatással, kiszébégetéssel búcsúztatták a telet szombaton este Kecskemét főterén. A mutatványosok, csepű-rágók, bábosok műsora után a Táncsics Művelődési Központban tavaszköszöntéssel folytatódott a fesztiválprogram. A Kecskeméti Tavasz Fesztivál mai rendezvényeiről a 4. oldalon olvashatnak.

FOTÓ: WALTER PÉTER

= Petőfi Népe, 1995. március 20.

Van itt minden, mint a jó boltban: hagyományörzés, nagylétszámú citeraegyüttes - szakmailag jól feldolgozott és helyi gyűjtésű anyaggal is, határontúli ifjúsági és felnőtt zenekar, felnőtteknek szóló tartalom szakértő interpretálásban. Megmutatkozik, mire vágytak a táncosok: egy év alatt hat (!) koreográfia, többségében saját gyűjtésű anyagból, komplett viselettel, élő zenével – és nem mellesleg a koreográfus is megnevezésre kerül. Igazi csemege az értőknek. És persze mindebben a Csík zenekar – akár úgy, hogy ott vannak, akár úgy, hogy „csak” a nevük van ott.

Vagy a példájuk. Hogy meg lehet csinálni, fölül lehet emelkedni: ott állhatsz a fényben a színpad közepén – és nem csak a sarokban vinnyogsz, mint Csucsundra, a kis pénzmapatkány! (...*Csucsundra egy megtört szívű kis állat. Egész éjjel vinnyog, nyivog, igyekszik összeszedni a bátorságát, hogy kirohanjon a szoba közepére, de soha nem jut odáig. ... – Ha a házban nem marad ember - szólta Nagaina az urához -, neki is el kell menni, s a kert ismét a miénk lesz...*” – R. Kipling: Riki-tiki-tévi)

És a Csík zenekar sok minden volt, de nem Csucsundrák gyülekezete! Alig pihentük/pihenték ki a második kazetta kiadását, lendületből neki a harmadiknak. De ez már CD kell legyen! Hát Let It Be!

Pályázzunk, pályázzunk, pályázzunk! Ez a főcsapás iránya. Pályázzunk pénzbeli támogatásért, stúdióidőért, nyomdai anyag elkészítéséért. A fiúk meg közben csiszolgtatják az anyagot. Illetve nem csak ők. Talán egy Népművészet Ifjú Mestere díjátadón került elő, de egyszer csak megjelent Majorosi Mariann. És ott volt. Pontosabban: JELEN volt. A mosolygó – cserfes népdalénekes jányka kristálytiszt hangja mögül időnként fölsejlett valami sötét mélység, balladás homály...

Itt a nyár, szép dolgok történnek – közös finn-magyar táncház Sőreg Dénes kiállításán a Kalevala faragványai között, Csík Janiék és a Kurácsi a műkertvárosi „Rajkó-táborban” a purdék között, erdélyi gyűjtőúton a kurázsiskok, folk szerda – citerások bemutatói a főtéren.

Őszől azután már nem csak bál hajnalhasadtáig, hanem jó 24 órás fordák – éremgyűjtőktől – hajnalik énekléséig és tovább.

Zenészek, táncosok, bábosok szombatja

Szombat reggeltől vasárnap hajnalig várja az érdeklődőket a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Ház. Reggel 8-kor az éremgyűjtők, fél 9-től az ifjúsági bélyeggyűjtők találkozója lesz. Délután 3-tól a Ciróka Báb-színház évadnyitó bemutató előadása, a Plüm-Plüm és Pluf ka-

landjai várja a gyerekeket. Délután 5-től a Kelet tudománya című, ingyenes előadás-sorozat folytatódik. Este 8-kor pedig a Csík Zenekar koncertje kezdődik. Ezt táncház követi, melyen felcsúki és szászcsávási táncokat is tanít Kocsán László, a népművészet ifjú mestere.

= Petőfi Népe 1995. október 6.

Kezdődik a Ki-Mit-Tud, indulnak itt is, Szolnokon is, meg szerte az országban a tánccsoportok, a Csík zenekar – meg a tagok egyenként is – sok helyen kíséri őket. Vegyük még hozzá, hogy profi vagy félprofi táncegyüttesek mellett is helyt kell állniuk – nem álláshalmazók, hanem alacsony a gázsí. És mellé még a szívsszerelem, a ZENEKAR, a Csík.

A hetedik évfordulóra is meglepték magukat és a közönséget - író-olvasó találkozó a táncházban!

MI, HOL, MIKOR?

● Ma 10-től kézműves-foglalkozás, délután fél négytől aprók tánca, és vasárnap 10 órától babaruhavarrás lesz a kecskeméti Szórákaténusz Játékházban.
● A kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban ma egész napos program lesz. Dél előtt a bélyeg- és éremgyűjtők találkoznak, 17 órától a Kelet Tudománya előadás-sorozat folytatódik. 20 órától Csík-táncház lesz, amelyen Bankó András dedikálja könyvét.

= Petőfi Népe 1995. november 4.

MI, HOL, MIKOR?

● Ma délután fél háromkor lesz kézműves-foglalkozás a kecskeméti Iparművészeti Múzeumban. ● A kecskeméti Erdőközpont Vitalitás Klubjában november 2-án este 6-kor buddhista szerzetesek tartanak előadást. ● November 4-én Csík Táncház lesz a kecskeméti Táncsics Művelődési Házban. Este 8-tól Bakó Andrással, a Muzsikás évtizedek szerzőjével is találkozhatnak.

= Petőfi Népe 1995. november 1.

A helyes változat: Bankó András („Életmorzsalékok és sorstörmelékek” a táncházmozgalomból, a Muzsikás együttes főszereplésével). Szóval szakmabeli író, és ideillő téma! De ebből a bakóból, pontosabban bakiból jött a gerillamarketinges ötlet: a bulik előtt két – három „mínuszos” (itt pöttyös) kis hírt is elhelyeztünk a megyei napilapban:

MI, HOL, MIKOR?

● Ma délelőtt 10-kor és december 28-án 10-kor lesz csillagászati bemutató a kecskeméti planetáriumban. ● December 29-én 12–14 óra között dedikálja Álmodók, lázálmodók és újabb álmodók című könyvét Szepesi Angéla a kecskeméti Szabadság téri könyvesboltban. ● December 29-én 20 órától lesz évbúcsúztató Csík Táncház a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. ● December 31-én 19 órakor kezdődik a Bohém-szilveszter a kecskeméti ifjúsági otthonban a Bohém Ragtime Band és a Kátóna József Színház művészeinek közreműködésével.

MI, HOL, MIKOR?

● A kecskeméti planetáriumban ma és holnap délelőtt 10-kor lesz csillagászati bemutató. December 30-án a program délután 3-kor kezdődik. ● Ma és december 30-ig délelőtt 10-től lesz játékkészítő és kézműves-foglalkozás gyerekeknek a kecskeméti Szórákaténusz Játékházban. ● December 29-én este 8-kor lesz évbúcsúztató táncház a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. Fellép a Csík Zenekar, lesz táncoktatás is. ● December 29-én a kecskeméti Tóth László Általános Iskola diákjai képviselik Kecskemétet a budapesti sportgálán. ● December 31-én 19 órakor kezdődik a Bohém-szilveszter a kecskeméti ifjúsági otthonban.

MI, HOL, MIKOR?

● Ma a kecskeméti Tóth László Általános Iskola diákjai képviselik Kecskemétet a budapesti sportgálán. ● Ma este 8-tól lesz évbúcsúztató Csík táncház, bluesbemutató és moldvai leánymulatság a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. ● Ma délelőtt 10-kor, holnap délután 3-kor, december 31-én délelőtt 10-kor lesz csillagászati bemutató a kecskeméti planetáriumban. ● A Kecskeméti Képtár és Tóth Menyhért-émlékmúzeum január 2-ig zárva tart. ● Január 6-án délután 5 órakor családi mozi lesz a kecskeméti Otthon moziban. Előtte délután 3-tól újrakezd a zenés köszöntő lesz gyerekeknek.

= Petőfi Népe 1995. december 27.

december 28.

december 29.

Dr. Valtér & The Lawbreakers – talán akkor így hívták Csonka Valtér „Menya” zseniális bandáját. Hát ezen az esten ők és a Csík zenekar külön – külön és együtt is leásott a gyökereikig! És hozzá desszertként a moldvai elsőprő lendülete, most csak leányoknak.

És egy kis kitérő. Istenáldotta adottsága Csík Janinak, hogy megtalálja, becserkésze az igazi zenészt, a zenét, ami átjön a technikai esetlenségeken, lejön a színpadról, szíven – lelken talál. Legyen az bármi, bármikor, bárhol – Csík János azt magához öleli, és így állnak elénk, egy új minőséget fölmutatva.

Félreértés ne essék: nem zsenik, az egész nem Pallasz Athéné módjára, teljes fegyverzetben pattant ki a világba. Nyitottság, figyelem, szeretet, tisztelet – ezek a kulcsszavak (és finom stílusérzék!). És ha nem hangzana önellentmondásnak: Janika (és a többiek is persze) innovatív hagyományörzők. Ha jól megkapargatjuk, nincs ebben semmi ördögtől való: a szórákóztató (tánc) zenét játszó népzeneészek folyamatos kapcsolatban álltak a műzenével – oda-vissza ható, megtermékenyítő kapcsolat volt ez, a *barokktól* majdnem mostanáig. Estem le én is a székről, mikor koncerten a szászcsávási zenekar (ha emlékezetem nem csal, Ők voltak) cifrái, dallamfűzései sorában egyszer csak fölzengett a „Dallas” sorozat főcímdala – nahát, ugye!

A technikai fejlődés és a társadalom fejlettsége közötti egyenletlenség tette lehetővé anno, hogy Bartók és Kodály még hangzó anyagként tudja rögzíteni az irgalmatlan méretű dallamkincsünket. A további technikai fejlődés és az erdélyi, moldvai, stb. társadalmi fejletlenség közötti szakadék meg arra adott lehetőséget, hogy számtalan neves és névtelen gyűjtő hozza el a zenét, a táncot – mint hangot és

látványt. A nagyok még hozzá tudtak, hozzá mertek nyúlani az anyaghoz – nincs is annál szebb remix, mint a marosszéki táncok (MC Kodály 1927-ben eredetileg zongorára írt műve, aki az öntörvényű, de zseniális és talán a legnagyobb Toscanini tanácsára dolgozta át nagyzenekarra. Bemutató: 1930-ban, az említett zeneszerző – producer – slágergyáros maestro Toscanini vezényletével New Yorkban! Csak ezt és így nem tanítják az iskolában.)

És ezt tudva: nincs klasszikus zene, népzene, világzene, tánczene – jó zene van, pontosabban ZENE van, a többi meg valami más. Hogy azután a különféle kategóriák különféle alcsoportjaiból kinek mi tetszik, az már egyéntől függ. Egyszerű (?) tehát a recept: megtalálni, magamhoz ölelni (benne van a szeretet mozdulata), megmutatni – mit szólsz hozzá? És az ezerfejű cézár, a közönség eldönti, mit szól hozzá.

Egyszerű, mint az angol gyep titka – azt öntözni, ezt a zenét meg folyamatosan közönség elé kell vinni 10-15 éven keresztül. Van, ami fölpezsdül – van, ami elhervad. És ezek a hajnalig tartó kavalkádok lehetőséget adtak a bemutatásra, de a szólásra is. Valamilyen szinten szakmai közeg – népművészek, néptáncosok, „népi fejek” a kőművestől a főiskolai tanárig – élvezte testközelből a muzsikát, és bizony szólt, ha nem ízlett a feltálat produkció.

Csík Jani így nyilatkozik: „Még 2001-ben történt, hogy egy koncerten eljátszottunk egy autentikus erdélyi, mezősegi dallamot, úgy, ahogy a régi öregek, majd ugyanazt szving ritmusban egy jazz zenekarral kiegészülve. Régi elképzelésem volt ez. A dal egyébként A kor falára című lemezünkön meg is jelent. Ez volt az első ilyesfajta próbálkozásunk, hegedűsünk Szabó Attila el is vitte a feldolgozásunkat barátjának, Lovasi Andrásnak, aki rögvést felvette a Kispál és a borz aktuális műsorába a nótát. Innen indult minden. Eleinte nagy volt az izgalom, nagy volt bennem a félelem, miként fogadja majd ezt a közönség. Azóta sok közös produkciónk volt különböző előadókkal, mindegyik alapja a kölcsönös tisztelet, és az, hogy szeretjük egymás zenéjét.”

= MTI Önkormányzati Sajtószolgálat, 2013. március 10.

http://onkormanyzat.mti.hu/hir/30973/oromzenelunk_ez_minden

A konkrét nótáról igazat szól. De hallgat az előző öt – hat évről, az útkeresésről. Vagy csak érinti a folyamatot. Bölcsen teszi. A pörkölt szaftját kenyérrel tunkolót nem igazán érdekli, hol legelt a borjú. Ízletes legyen, csússzon rá egy laza fröccs! Az igazi ínyenc persze szereti tudni, melyik pincészet, milyen évjárat, melyik dülő. Akik ott voltak: látták-hallották a szorgos, esetenként keserves munkát. Akik nem lehettek részesei, azoknak nem árt tudni, honnan, hogyan indult ez a vonat, hogy azután hadd menjen... Az a lényeg, hogy senki se csalódjon, mert a zenének örömet, energiát kell adnia.

Az 1995-ös év végén új pályázatok a Csík 3. hangzóanyaggal a Petőfi Nyomdához – ők meg is nyomnák a borítót, Pócs Péter megtervezné, Janikáék el is húzták, elkezdődtek a próbafölvételek. Már „csak” a gyártatás, kiadás hiányzik. **1996** elején a Csík Zenekar lemezének kiadására pályázunk az Ezredforduló Alapítványhoz. És persze táncházzal kezdünk, nem is akármilyen hírekkel:

Új évet kezdő táncház Kecskeméten

Január 27-én, szombaton este 8-tól újjé(vi) Csík Táncház lesz Kecskeméten, a Táncsics Mihály Művelődési Központban, melyre várják az érdeklődőket. A színes program a Ki mit tud?-ra készülő Kurázi Táncműhely bemutatójával kezdődik, majd tánctanítás, vídám mulatozás veszi kezdetét. A zenét a házigazda Csík Zenekar és a Hegedűs Együttes szolgáltatja. A házigazdák számára egyébként jól kezdődött az év, egy menyasszonybúcsúztató nótával felkerültek a Táncház-Népzene '96 lemezre. Februárban pedig ismét stúdióba vonul a kecskeméti Csík Zenekar, készülő CD-lemezük anyagát rögzítik.

= Petőfi Népe 1996. január 26.

Az évenként megjelenő Táncház-népzene lemezre hangzó anyag beküldésével lehetett pályázni, a Csík zenekarnak ez talán a harmadik alkalom, mikor újra sikerült bekerülni a válogatásba. A menyasszonybúcsúztatót, a zenekar leendő első CD-jének kezdő és címadó „Boldog, szomorú dal” –át Erdőszombattelkéről hozták a fiúk Csík Jánosnak és Pap Erzsébetnek nászajándékkul. Szép ajándék, és milyen hasznos lett!

Ezt a programot már fővárosi médiák is követték (!)

vészetbarátok Egyesületének zenés irodalmi műs. (sze. fél 6). – Baja, Ifjúsági Ház: a Bajai Versenytáncklub programja (p.6). – Bonyhád, Vörösmarty Mihály Ifj. és Műv. Központ: néptánc (k. du. 4-től), az Ex egy. progr. (sze.6) – Cegléd, Kossuth MK: „Hogyan kell adózni?” – magánszemélyeknek, kisvállalkozóknak, könyvelőknek, előadó: Fazekas Dénesné főrevizor (cs.de. 10), Kamaraterem: Besenyő Pista bácsi és egyéb kellemes meglepetések – a Tyúkszemszínház előa. (p.6) – Debrecen, Tímárház (Kézművesek Háza): népművészek és a város-	Kecskemét, Táncsics Mihály MH: Újjé(vi) Csík Táncszínház (szo.4.); Erdei Ferenc MK: „Nemcsak Nyertes, Nemcsak is” – Nyertes Zsuzsa és Nemcsák Károly műs. (k.7), Irodalmi est, közrem. a Kalács egy., Sebő Ferenc és mások (sze.6) – Miskolc, Ifj. és Szabadidőház: Síbörze – használt és új téli sporteszközök, -ruházatok adás-vevése, csereberéje 8 szo. 10-4) – Mohács, Bartók MH: svábbál (szo. 7-től) – Orosháza, Üveggyári MO: a Békéscsabai Társastáncklub bemutatója (szo.7) – Szolnok, Városi MK: „Valami előjön...” – Kudelich Lajos fotó-
---	---

= Népszava 1996. január 27.

Bájos, hogy a rövidke tört sorban két elírás is van: a „Csík” kissé durva, de a „Táncszínház” igazi freudi elírás a tudatalattiból, mert a komplett táncsoportok megjelenése, fellépése, közös mulatozása valóban táncszínházzá kezdte varázsolni a táncházat – ami így persze egyre jobb lett!

A Tavaszi Fesztivál idején – most már nevesítetten is *regionális* - táncháztalálkozó (sajnos a „tavaszköszöntő” cím megtetszett a ... Nem mondom ki. Szóval egy kis kecskeméti intézménynek. Persze nem nagy ötlet, meg nem volt ott a © – de akkor is.)

Nem nagy ötlet, de hál’Isten, még most is működik, viszik magukkal a fiúk:

Fesztiválprogramok Kecskeméten

A Kecskeméti Tavaszi Fesztivál mai programja részeként délelőtt 11-kor nyitják meg a VII. állandó kiállítást a Magyar Naiv Művészek Múzeumában. A tárlaton negyvenöt naiv festő és harminchárom szoborfaragó munkája látható. A kecskeméti Nemzetközi Kerámiastúdió alkotásaiból ad válogatást a Kecskeméti Képtár. A kiállítás megnyitója ma 16 órakor lesz. A húszéves jubileumát ünneplő Kecskemét Táncegyüttes műsora is ma tekinthető meg délután 17 órától a kecskeméti Er-

dei Ferenc Művelődési Központban. Este a népzene kedvelőinek kínál programot a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Ház. Regionális táncháztalálkozónak adnak ott-hont, amelyen a házigazda Csík Zenekar mellett táncosok, énekesek, hangszeres szólisták, a Hegedűs Együttes és a Békés Banda szórakoztatja a közönséget. A 19 órakor kezdődő táncháztalálkozón a Népművészet Ifjú mesterei, Kuli Orsolya és Kocsán László tanítják a táncokat.

= Petőfi Népe 1996. március 16.

Csík, Hegedűs – Kecskemét, Békés Banda – Békéscsaba, Kuli – Kocsán páros – Jászberény, a vendégek meg szerte az Alföldről, Pestről... (És bár nem írták meg előre, de „hajnalig tartó”...)

Vidámak is voltunk, bár a fő támogató „legnagyobb bank” levele szerint sajnos: „jelenlegi elkötelezettségeink nem teszik lehetővé...” Szegény bank! Szegény táncház! Innen már nem kap támogatást.

Semmi baj. Jön majd a tejjel – mézzel folyó Kánaán. Illetve egyelőre csak a méz. A M.É.Z. (Meg nem Értett Zenekar)

MI, HOL, MIKOR?

● Ma 21 órától Méz-koncert és skót-ír táncház lesz a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. ● Kovács Éva keramikusművész alkotásaiból rendeztek kiállítást a soltvadkerti Ady Endre Művelődési Házban. A megnyitó szerdán 16 órakor lesz. A bemutató május 24-ig naponta 8-tól 12-ig.

= Petőfi Népe 1996.május 7.

Más sem kellett a pörgős moldvaikon meg odatevős legényeseken nevelkedett táncosoknak! Meg a lehetőséget megérző zenekarnak! A heves iramú meccs sokgólos döntetlennel zárult.

Akár örvendezhetnénk is, csak közben süllyed a hajó (ismét padlón anyagilag a művelődési ház). Folyamatos tárgyalások, egyeztetések, rém- és álhírek a sajtóban. Elhelyezik, áthelyezik, támogatják, megszüntetik... A süllyedő hajón meg játszik a zenekar. És nem is akárhogy! Nem sikerült támogatást szerezni a lemez kiadásnak – hát szereztek kiadót! (FONÓ Records - akikkel azóta is töretlenül kitartanak egymás mellett!). A folyamatosan készülő demókból és az első két kazetta néhány „slágergyánús” darabjából gyorsan összeállt az első CD. És persze a bemutató hol is lehetne máshol?

Nagy Zoltán, Dresch Dudás Mihály, Csík János, Majorosi Mariann, Csente Tibor, Vass Lóránt, Mészáros Tibor

Két (nehezen született) kazetta után az első CD. És pörögnek tovább:

MI, HOL, MIKOR?

● Ma reggel 9-től Vidák István iparművész előadásával folytatódik a szakmai napok programja a kecskeméti Szórákaténusz Játékházban. ● Ma 16 órakor tartja évzáró összefoglalót a Kecskeméti Lokálpatrióták Egyesülete. Vendégük a katolikus egyház képviselője lesz. ● A Sebestyén János festőművész alkotásaiból rendezett kiállítást a kecskeméti „E” galériában ma 18 órakor nyitják meg. ● A kecskeméti Csík Zenekarról ad 30 perces adást a Magyar Rádió Kossuth adója június 15-én, 17.30-tól. ● Június 15-én, 15 órakor, június 16-án, délelőtti 10-kor lesz csillagászati bemutató a kecskeméti planetáriumban (Lánchíd

= Petőfi Népe 1996. június 13.

És a hosszú menetelés, amelynek végén az „Ötkölök” (és persze a Csík zenekar is) megkapja a saját 10 percét a médiákban:

„Korán kialakult az a művészeti célkitűzés, amely ma is változatlanul az, hogy a szűkebb tájegységünkön túl minél sokrétűbben mutassuk be a magyarság, és a Kárpát-medencében vele együtt élő népek folklórkincsét. E program sikeres megvalósítását számtalan elismerés és kitüntetés jelezte, amelyek közül igen emlékezetes volt az együttes szólistáit jelentő „Ötkölök Táncegyüttes” KI-MIT-TUD győzelme 1996-ban.” – írják a Tisza Táncegyüttes honlapján.

Az 1993-ban véletlenszerűen alakult csapat (a legenda szerint akkor a „nagy” Tisza már elkötelezte magát mindenféle külföldi utakra, és így indították őket, akkor még „kamara táncegyüttes”-ként) másodszorra feljutott a csúcsra. És műfajteremtő lett – a 4 Four Dance, a Kutyakölykök mind az ő köpönyegükből bújtak ki, mind az ő csizmaikat viselik. És ehhez kellett az elszánt 5 kölök és a kitűnő koreográfus Mihályi Gábor mellé Csík János és a Csík zenekar. Akik nem csak „lekísérték” a koreográfiákat, hanem zenei és egyéb ötleteikkel megadták sava-borsát.

<http://www.youtube.com/watch?v=eef6JBoBg5g>

Mert velük (és mellettük) mindig történik valami, megindul a pezsgés.

Az megvan még, hogy már 1989-ben kitűzött céljuk volt a „Népművészet Ifjú Mestere” cím, amit azután meg is szereztek? És a vendégeik, meghívott táncosaik között is egyre több „Ifjú Mester” szerepel. Ez elindít egy töprengést, folyamatot másokban is. És nekivágnak ők is.

Fantoly „Kiváló” Gyula táncsoportvezető (nem csak jól csinálja, de ki – kiválik táncsoportokból és újra másikat, újat alapít) – még pont az „ifjú” korhatáron belől és Balogh Ildikó (többszörös „Aranygyöngyös”) is elindult ezen az úton, és lám:

A népművészet ifjú mesterei

Kevés megyénkbeli néptáncos büszkélkedhet azzal, hogy elnyerte a Népművészet Ifjú Mestere kitüntető címet. Balogh Ildikó és Fantoly Gyula, a kecskeméti Kurácsi Táncműhely táncosai a közelmúltban kapták meg ezt az elismerést. Balogh Ildikó 1984 óta táncol, előbb a Kecskemét Táncgyűttesben, megalakulásától, 1994-től pedig a Ki mit tud? televíziós előválogatójáig eljutott Kurácsi Táncműhelyben. Időközben elvégezte a Táncművészeti Főiskolát, s most Ágasegyházán tanít néptáncot és angolt. Ildikó – egyedülként Kecskeméten – „Aranygyöngyös Táncos” is, e címet a legkiválóbb szólótáncosok nyerhetik el.

Fantoly Gyula Kiskunfélegyházán ismerkedett meg a néptáncsal, később a Kecskemét Táncgyűttesben folytatta. Majd új utakat keresve alapította meg többedmagával a Kurácsi Táncműhelyt. A Népművészet Ifjú Mestere címet a két fiatal nemcsak táncstudásával, hanem gyűjtőmunkájával: egy erdélyi, s egy dél-alföldi táncról írott kiváló pályamunkájával érdemelte ki. Az ifjú mesterek tiszteletére szombaton este nyolctól rendeznek táncházat a kecskeméti Táncsics Művelődési Házban.

Á. E.

Balogh Ildikó és Fantoly Gyula. FOTÓ: ÁBRAHÁM ESZTER

= Petőfi Népe 1996. szeptember 20.

Ezt meg kell ünnepelni, és naná hogy táncház a Táncsicsban! Ihaj – csuhaj, sose halunk meg! Vagy legalábbis ritkán. De addig sok boldog születésnap vár rájuk – ránk:

Csík táncház

Idén ünnepli nyolcadik születésnapját a kecskeméti Csík Zenekar. Az a népzenei játszóegyüttes, amely az utóbbi években vendégzerepelt az Amerikai Egyesült Államoktól Hollandián át szinte valamennyi szomszédos, kelet-európai országban is. Több rádiófelvétel, lemez, CD örökíti meg muzsikájukat. A születésnap alkalmából ma este 20 órától rendeznek táncházat a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. Fellép egy kazah népi táncgyűttes is.

= Petőfi Népe 1996. október 26.

„No, hát ez egy érdekes történet” – mondhatnám Csík János stílusában. Tényleg érdekes volt. A születésnap táncháza műsorával bibelődöttünk. Szépen összerakosgattuk a programot – pontosabban Csík Jani halmozta, én meg húzogattam ki belőle, mert útiköltségre is alig volt zsetonunk. Már összeállt egy kerek egész, amikor néhány nappal az esemény előtt telefonáltak a városi Hivataltól. (hogy akkor pont kulturális vagy művelődési, osztály vagy iroda – nem emlékszem, nem is nagyon érdekes.) *Hogyszondja*: tudják, hogy itt milyen értékes munka folyik, meg milyen értő közönség, meg a nagyhírű Csík zenekar, akik jubileumukat ülik, és akár profitálhatnak is az ajánlatból...(a "timeo Danaos et dona ferentes" latin közmondás igazságát ismerve, a görögök mellett a Hivataltól is óvakodtunk, még ha ajándékot hoznak is. Főleg annak fényében, hogy alig fél éve formálisan összevesztünk velük, mert a Kurácsi táncosai – pénzük fogytával - támogatást kértek a Ki-Mit-Tud áprilisi televíziós elővetéledőjére való eljutáshoz, és azt bírták nekik válaszolni, hogy majd júniusban jelenik meg a városi pályázati kiírás...)

Kibomlott aztán a lényeg, hogy valakik FÖNN meghívtak egy kazah táncegyüttest, akiket vidéken is körbe akartak hordozni, hát leszóltak Kecskemétre. Itt meg a városi intézmények, iskolák közül senki nem akarta, merte bevállalni. Így azután ránk gondoltak. Némi hezitálás után föl vállaltuk. Nem azért, mert bármi viszonzásra is számítottunk volna (nem hittünk már a mesékben, és nyakunkon a kés...) de ismeretlenül is szimpatizáltunk a csapattal, átértékeltük helyzetüket.

Voltak sanda gyanúink, de mindezt vastagon fölülírta a tánckar és kísérete. Brezsnyev főtitkár és Mojszejev tánckarigazgató elvtárs szelleme ropta karöltve a lányokkal a csicsás koreográfiákat. Szegény szakértő, „vájtszemű” közönség! Ahhoz túl idősek voltak, hogy ezt ne lássák, ahhoz meg túl fiatalok, hogy meglássák benne a dolog abszurd báját. Hogy mégsem távozott senki rossz szájjal, az Horsch „Knoblaut” Alexnek, meg a Csík táncháza vezető szellemének köszönhető.

(Alexander HORSCH 1960-ban, a volt NDK-ban született. 16 évesen kezdett bluest, ír, skót és country zenét játszani. Amikor 1985-ben Magyarországon keresztül akart nyugatra disszidálni, megismerte a magyar népi zenét és Magyarországon telepedett le. A magyar népzene világán keresztül megismerte a magyar hagyomány rokonságát a közép-ázsiai népek hagyományával. 34 éves korában elindult, és egy éves, Mongólia-Tuva-Dél-Szibéria-Altaj-Kazahsztán-Üzbegisztán-Türkmenia-Kaukázus-Krím-Törökország-Moldva utazás során gyűjtötte a hagyományos népi zenét, s felismerte a magyar népzene rokonságát a Közép-ázsiai népek zenéjével. A tuvai torokénekletés elsajátítása mellett megtanult többek között kazahul is enni, inni, hálai, meg minden, ami a világörökség része. A Kabóca dúó tagjaként sokszor előfordult moldvai zenészként a Csík táncházaiban. Most is ott volt.)

Alex mindenki döbberetére gyorsan szó értett a női tánckar tagjaival, akik a fellépés után gátlásaikat és csilivilit ruhájukat levette (csak semmi pánik, visszaöltöztek civilbe) beálltak a táncháza. És a másik döbberet: nem csak koreográfiákat tudtak, hanem táncolni is. A zord kísérek vodkáztatásáról az irodában az igazgató és én felváltva gondoskodtunk, míg a zenét ideszakadt Alex játszott valamelyik „levehető ajtajú” sajátgyártmányú hangszerén – kísért a Csík zenekar és számos vándormuzikus. Soha vissza nem térő lehetőség lett, annyi bizonyos. (Bár az élményen kívül más nem maradt meg.)

Félelmetes dolgokba tudtunk belemászni, de a nyitottság és a humor, az emberi értékek tisztelete és a jószerecsse valahogy úgy hozta, hogy legtöbbször vin/vin játszmák lettek, mindenki jól járt. Mint ahogy most is.

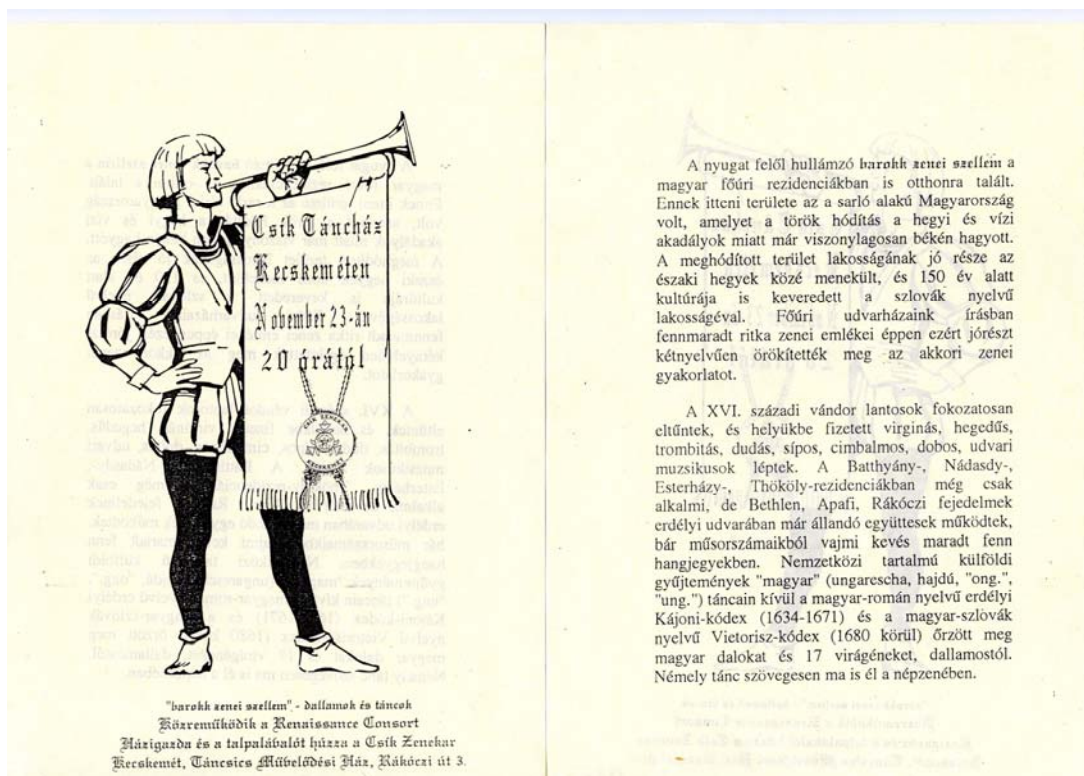
Ez a hozzáállás persze vonzotta mindazokat, akik másként gondolkodtak – jelentsen ez bármit is. Jöttek agyalágyult ötletekkel, de jöttek olyanokkal is, amittől meg megállt az ész! Mint ez is:

MI, HOL, MIKOR?

● Ma délelőtt 10-kor nyílik a vasútmodell-kiállítás a kecskeméti helyőrségi klubban. ● A kecskeméti Forradalom úti bñlcsödében ma délelőtt 11-kor adják át a korai fejlesztő csoportot. ● Ma 16 órakor nyitják meg Pálnagy Zsigmond, Pálnagy Balázs és Pál Nagy Balázs kiállítását a kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központban. ● November 23-án a barokk zene jegyében rendeznek táncházat a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban este 20 órától. Fellép a Renaissance Consort, a Pavane Táncegyüttes, a Fabatka Zenekar. ● November 24-én, vasár-

= Petőfi Népe 1996. november 22.

A Renaissance Consort kecskeméti zenetanárok és ismerőseik házizenekaraként indult, egyre jobban elmélyedtek a kor zenéjének tanulmányozásában, kópia hangszereket vásároltak, korhű ruhákat varrattak. A művelődési ház után a Kaszinó Egyesületbe is beléptek. A Pavane szegedi formáció, reneszánsz és barokk táncokat tanulnak, táncolnak – korhű viseletben. A Fabatka eredetileg szegedi, de ekkorra már halasi és kecskeméti tagjaik révén inkább ide húztak, ők is „kaszinóznak”. És trarááá:

Örömmel hallottam, hogy a Fonó Zenekar 2011. november 29-én a Hagyományok Házában mutatta be új, **Vadbarokk** című lemezét, amelynek törzsanyagát olyan népzenei dallamok alkotják, amelyek eredete, előadásmódja kapcsolatban áll a barokk zeneirodalmával. Jó helyen tapogatóztunk 96-ban!

És ha már ott tartunk, hogy ki találta föl a kanálban a mélyedést, széles mosollyal tanulmányozhatjuk a következő cikket:

„Évről évre több az ünnepi hangulatot és szabadnapokat meglóvágoló esemény. **A Csík zenekar** a két ünnep között a Syma-csarnokban lép fel, ahol szinte minden nap rendeznek koncertet, de a Sportaréna naptárában is elég sok a bejegyzés december hátralévő napjaira...

Az ünnepi koncertek konjunktúrája körülbelül egy évtizede kezdett felívelni – ekkortájt „vezette be” ezt a szokást Brády Márton, a Showtime Budapest tulajdonos-ügyvezetője: hagyományt csinált például Hobóék vagy a Ghymes bulijából. Abból indult ki akkoriban, hogy „az emberek nem tudnak hová elmenni a két ünnep között”. Nem kellett sok idő hozzá, hogy a többi szervező is fantáziát kezdjen látni ebben az időszakban, így óriási túlkínálat alakult ki, amire válaszul tavalyelőtt a Showtime teljesen kivonult a karácsonyi koncertpiacról. ...”

Csider István Zoltán – Varga G. Gábor: A koncertek ünnepe = Népszabadság| 2012. december 25.

Persze mi csak egyszerű vidéki versenyzők voltunk, de bizony a Csík zenekar megalakulása (1988) óta minden év végén, így 1996-ban is:

és a hír:

Óévbúcsúztató Csík táncház

A hagyományoknak megfelelően az idén is rendeznek óévbúcsúztató táncházat a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. A házigazda ezúttal is a Csík Zenekar. A táncház december 28-án, szombaton 20

órákor kezdődik. Észak-mezőségi táncokat mutatnak be kecskeméti táncosok, majd fel lép Gáspár Kálmán cimbalmos, s a városban nagy népszerűségnek örvendő Uzgin Űver zenekar is.

= Petőfi Népe 1996. december 27.

(Az Uzgin Űver 1991 tavaszán alakult Kecskeméten. Nevük egy mongol eredetű helységnév. Zenéjüket általában a világzenei stílus meglehetősen pongyola köntösébe szokták bujtatni, holott e műfajon belül is igen egyedinek mondható. Nem alkalmazható zenéjükre a „népzene” kategória sem.)

Az első pár évben még nem Óévbúcsúztató volt a neve, és olyan praktikus okok miatt vezettük be, mint a Tamás és János névnap, Csík János születésnapja. Voltak bizonyos biztonsági okai is – ilyenkor még nincs sok elvarázsolódott emberke a városban, és mi ezeket a hajnalig tartó bulikat két fős ügyelettel, biztonsági emberek nélkül csináltuk végig – persze akkor még mások voltak a körülmények. Azután persze azt is láttuk, hogy ez jó, és 2009-ben már CD és DVD is megörökíthette a tradicionális Csík Óévbúcsúztatót.

De ott még nem tartunk. Ez most **1997.** És jól kezdődik:

Vendégtáncosok

Január 18-19-én rendezik meg a III. Budapesti Folkfesztivált a Fővárosi Művelődési Házban. A bemutatón, amely egyben a Fiatal Népművészek műsora program válogatóversenye is, Kecskemétről a Csík Zenekar, a Kurácsi Táncműhely és a Fabatka Zenekar táncosai, zenészei vesznek részt.

= Petőfi Népe 1997. január 14.

A Csík zenekar, a Csík táncház „iskolateremtő” ereje egy új minőséget hoz, követőkre talál. Ragyogó minden! Ebből még sikertörténet lesz. Lett is. De nem akkor és ott.

MI, HOL, MIKOR?

● A Magyar Irodalomtörténeti Társaság megyei tagozata szervezésében ma 13 órától Kölcsey felolvasóverseny lesz a Kecskeméti Ifjúsági Otthonban. ● Ma délután 14 órakor Kölcsey-vetélkedő lesz a kecskeméti Magyar Ilona Általános Iskolában. ● Ma este 6 órakor a kalocsai Viski Károly Múzeumban dr. Kiss Attila régész, a Nemzeti Múzeum munkatársa tart előadást Kalocsa környéke a kora népvándorláskorban címmel. ● A horvát kulturális napok rendezvényeként január 23-án, 14 órakor Horvát-magyar történeti és irodalmi kapcsolatok címmel rendeznek konferenciát a kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központban. ● Január 25-én, este 8-tól lesz újrán táncház a kecskeméti Táncsics Művelődési Házban.

MI, HOL, MIKOR?

● Sugár Ibolya kiskunmajsai születésű üvegtervező iparművész munkáiból rendeznek kiállítást január 22–30. között Kiskunhalason, a helyi önkormányzat klubjában. A tárlat hétköznapokon 9–17 óra között látogatható. ● Ma 18 órától horvát vacsoraest (préló) lesz a horvát kulturális napok keretében a kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központban. Fellép a Fáklya Táncgyűttes. ● Január 25-én, szombaton este 20 órától újrán kezdő Csík Táncház lesz a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. ● Január 25-én, délelőtt 10-től 12-ig kézműves-foglalkozás, délután 15.30-tól aprók tánca lesz a kecskeméti Szórakátenusz Játékmúzeumban. Január 26-án, vasárnap délelőtt 10-től batikolásra várják a gyerekeket.

= Petőfi Népe 1997. január és

1997. január 24. A bevált szisztéma!

Vannak aggasztó jelek, jönnek mindenféle hírek:

Non-stop Ciróka

Hat éve húzódik a kérdés: mikor és hol kaphat végleges otthont az a bábszínház, melynek előadásait csak az elmúlt évben mintegy 40 ezren nézték meg. Az eredeti elképzelés szerint az összesen 145 millió forintos beruházás még idén megkezdődhetne a színházak felújítására kiírt, címzett támogatási pályázat segítségével. Az önkormányzatra – három év alatt – 64 millió 500 ezer forint költség jutna, és sikeres pályázás esetén az építkezéshez 73 millió forint állami támogatást kaphatna a bábszínház. A képviselők a múlt heti közgyűlésen egyetértettek abban: fontosnak tartják a Ciróka működését, nem szabad magára hagyni a bábszínházat. Azonban az idei költségvetés a meglévő intézmények működtetését is alig fedezi. Végül úgy döntöttek: megvizsgálják, van-e olyan meglévő intézmény vagy épület, mely felújítás után alkalmas lenne a Ciróka befogadására. Ezzel azonban még az új épület ügye sincs lefutva: a tavasszal megjelenő pályázatot is mérlegelik.

= Kecskeméti Lapok 1997. február 6.

Igazából nagyon jól megvagyunk egymással, szakmailag és emberileg egyaránt, csak hát egy verembe estünk, és kezdődik a „...kakas-bakas –az is szép, tyukom-búkom jajj de rút! És gyorsan felfalják a kis tyúkocskát” játék. Meg a farsang:

MI, HOL, MIKOR?

● Ma délután 15 órától, vasárnap délelőtt 10-től lesz csillagászati, űrkutatási előadás a kecskeméti planetáriumban.
● Ma délelőtt 10-től nemezelés, délután 15.30-tól aprók tánca, vasárnap délelőtt 10-től babakészítés lesz a kecskeméti Szókraténusz Játékházban. ● Ma este 8-tól farsangi mulatságot rendez a helyi általános iskola a helvéciai művelődési házban.
● Február 10-én, délután 17 órától a kecskeméti Mátyás Király Általános Iskolában rendezik meg a Mart Művészeti Társulás képzőművészeti kiállítását.
● Február 13-án, délután 14 órától folytatódik a nyugdíjasok népfőiskolája előadás-sorozata a kecskeméti, Jókai utca 15. szám alatti gondozási központban. ● Február 15-én, 19 órától farsangi Csík táncház lesz a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Központban.

= Petőfi Népe 1997. február 8

Aztán hirtelen egy újabb hír:

Tánc maskarában

A farsangi szokások része volt a rejtőzködés, az álruha, az álarc. És bár a farsang farkáról lecsúsztak – hiszen idén február 11-en volt húshagyó kedd –, szombaton 19 órától viseletben vagy maskarában várja a táncolni vágyókat a szervező, a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Ház a Csík Táncházban. Hogy teljes legyen a rejtőzködés, nem a szokásos helyen, hanem a Kamaraszínházban (Erkel Ferenc utca 2.) húzzák a talpalávalót.

= Kecskeméti Lapok 1997. február 13.

Mert jött a mentegetőzés: *hogyhátugye* megcsúsztunk a próbával, meg a rendezőpéldány beleesett a oportó roziba, meg ugye... meg értitek... Megértőek voltunk, és gyorsan átszerveztük, hírt adtunk a változásról.

Meg is maradt volna kapcsolatunk a régi kerékvágásban, ha nincs az a fránya szakmaiság. Mert azt vallotta a Csík zenekar, és azt vallottam én is, hogy a táncház nem egy kereskedelmi, szórakoztatóipari termék. A táncházban kérem, vendégek vannak, VENDÉGEK, akiket tisztelettel és barátsággal fogadunk, de el is várjuk tőlük, hogy vendégként viselkedjenek! Ezért érezték magukat jól az emberek, és ezért lehetett többek között a „két ügyelővel hajnalig” figurát játszani évekig.

Ebből következően azután nem csak hirdettük, plakátoltuk a változást, hanem bizony jómagam nyitási időben elballagtam a Táncsicsba, hogy az eltévedt bárányokat és kóbor apácákat szíves szóval is útbaigazítsam a változásokat ismertetvén. És láss csodát! Egy fia bábszínész sem ténfergett a teremben, a színpad is szépen rendbe rakva. Gyanús, nagyon gyanús.

De ezen még túltettük magunkat, hiszen újabb örömök vártak ránk:

Születésnap táncest Kecskeméten

Megalakulásának harmadik évfordulóját ünnepli a kecskeméti Kurácsi Táncműhely. A fiatal, tehetséges táncosokból verbuválódott, több országos néptáncversenyen is sikerrel szereplő műhely ez alkalomból március elsején, szombaton

este héttől születésnap táncestet rendez a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. Az esten a műhely és az utánpótláscsoport tagjai hazai és határainkon túli tájegységek táncait táncolják, a zenét a Fábarka Zenekar szolgáltatja.

= Petőfi Népe 1997. február 26.

És persze mindezt a szokásossá vált „ezek mindent kétszer, kétszer mondanak, kétszer mondanak” stílusban előadva:

MI, HOL, MIKOR?

● Ma délután 16 órakor nyitják meg Inge Morath: Duna című fotókiállítását a kecskeméti Magyar Fotográfiai Múzeumban. ● Szombaton déli 12 órakor nyitják meg Péczeli-Bauer Margit grafikusművész kiállítását a nagykovácsi Arany János Művelődési Központban. ● Szombaton délelőtt 10-től lesz kézműves-foglalkozás gyerekeknek a kecskeméti Szórakátenusz Játékházban. ● Szombaton délután 16 órakor folytatódik a középiskolások diákpárbaja a kecskeméti Lánchíd utcai sportsarnokban. ● Szombaton délután 14 órától ír-olasz találkozó lesz a kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központban. ● Szombaton este 19 órától születésnap táncestet rendez a kecskeméti Kurácsi Táncműhely a Táncsics Mihály Művelődési Házban.

MI, HOL, MIKOR?

● Ma délelőtt 9-től 12 óráig tart a leendő elsősök meghallgatása a kecskeméti Kodály-iskolában. ● Ma délelőtt 9-kor kezdődik a balladamonddó verseny a nagykovácsi Arany János Művelődési Központban. ● Ma este 7-től alapítványi jótékonyági bált rendeznek a kecskeméti Kandó Kálmán Műszaki Szakközépiskolában. ● Ma este 7-től táncház és táncest lesz a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. ● Vasárnap délelőtt 10-kor a Piróka Bábszínház a Csipkerózsika című bábdarabot játssza a kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központban. ● A kecskeméti EFMK-ban március 4-én, 19 órától ír és skót zenei est lesz. ● Március 5-étől iskolai napokat rendeznek a kecskeméti Németh László Dolgozók Gimnáziumában.

= Petőfi Népe 1997. február 28.

március 1.

Három év ilyen körülmények között már hagyomány, mint ahogy tradíció a tavaszi fesztivál is.

Március 15–31-éig Kecskeméti Tavaszi Fesztivál

Nemzeti ünnepünkön fesztiválnyitány

Március 15-én, nemzeti ünnepünkön veszi kezdetét 1997 legnagyobb, legsokszínűbb kulturális seregszemléje, a Kecskeméti Tavaszi Fesztivál. A tradíciók szerinti igényességű rendezvénysorozat a művészetek minden területéről kínálja változatos, élvezetes programjait valamennyi korosztály számára.

A rendezvénysorozat fő szervezője, az Erdei Ferenc Művelődési Központ az idei esztendőben is számos kiemelkedő kulturális esemény helyszíné. Ide várják az érdeklődőket szombat este 19 órára, az ünnepi műsorra. A programban a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola zenekara, a Kecskeméti Városi Szimfonikus Zenekar és a kecskeméti Katona József Színház művészei működnek közre. Ugyanezen a helyszínen várja 21–22-én a közönséget a VI. Nemzetközi Dreher "Bohém" Ragtime Jazz Fesztivál, sztárvendégei között az Ausztráliából érkező John Gill-lel és az Egyesült Államokból érkező George Kellyvel. Ugyancsak az Erdei Ferenc Művelődési Központ lesz a helyszíne a maga műfajában szintén kurióznak ígérkező zenei eseménynek: Kocsis Zoltán és a Keller Kvar-tett hangversenyének.

A zene a korábbi fesztiválokhoz hasonlóan, az idén is mindvégig főszerelő. Ennek jegyében várja a közönséget 16-ától a Dél-alföldi Táncháztalálkozó, a Táncsics Mihály Művelődési Központban. Rése lesz e programnak a kecskeméti és környéki gyermek néptáncsoportok találkozója és a regionális táncháztalálkozó. 19-én, szerdán, este 19 órától várja a zene

kedvelőit a Schubert születésének 200. évfordulójára emlékező hangverseny a Kodály-iskola dísztermében, az iskola művész tanárainak előadásában felcsendülő dalokkal, darabokkal.

Ugyancsak a Kodály-iskola lesz a helyszíne az Ars Nova Énekegyüttes estjének, mely a Századvég antológia című, kortárs sorozatának második rendezvényeként a XX. század francia zenéjéből nyújt reprezentatív válogatást. Műsorukon Debussy, Ravel, Poulenc, Messiaen darabjai szerepelnek. Közreműködnek – a Kiss Katalin vezényelte Ars Nova Énekegyüttesen kívül – Peter Takács, zongora (USA); Maczák János, klarinét; Dobos Márta, hegedű; Sín Katalin, gordonka; Kerek Ferenc, zongora.

Donizetti: A csengő című vígoperája a Magyar Állami Operaház előadásában 25-én, az Erdei Ferenc Művelődési Központban várja a közönséget. A fesztiválzáró zenei rendezvény ugyancsak ingyenesnek ígérkezik: Handel: Messiás című oratóriumát hallhatjuk, a Budapesti vonósok és a Kecskeméti Pedagógus Énekkar tolmácsolásában, Csenkei Ágnes, Németh Judit, Mukk József, Klézli János énekművészek közreműködésével, Erdei Péter vezényletével.

Az Erdei Ferenc Művelődési Központ színházi rendezvényei között igazi eseménynek ígérkezik a Magyar Nemzeti Balett 18-ára kitűzött gálaműsora, Csajkovszkij, Mendelssohn és Delibes műveire, a Magyar Nemzeti Balett szólistáinak tolmácsolásában. A színházi fesztiválrepertoárt gazdagítja Gogol: Egy örült

naplója és Wener Schwab: Elnöknök című műveinek Kelemen László Kamaraszínház-beli bemutatója, az előbbi Körtvélyessy Zsolt előadásában, az utóbbi a Budapesti Katona József Színház művészeinek közreműködésével. Az Erdei Ferenc Művelődési Központban a lengyelországi Bialistocki Teatr Lalek Bábszínház Gulliver című bemutatója várja a közönséget.

Az idei fesztivál képzőművészeti eseményekben ugyancsak gazdagnak ígérkezik. Makky György Türelművek című kiállítása 14-étől, a Kecskeméti Tavaszi tárlat 1997. pedig 15-étől várja az Erdei Ferenc Művelődési Központban a közönséget. A Kéttemplom Galériában Kalmárné Horóczy Margit festőművész, a helyi örségi klubban Töröcsk Jolán intarziáművész, a Katona József Színházban a Könyv-határok, a Ráday Múzeumban Leokádia Serafinowicz kiállítása lesz látogatható. Mindezek mellett számos műfaj képviselőjében egyéb izgalmas tárlatok, bemutatók is színesítik a programot. Idén is sokféle programból választhatnak a fiatalok, ezek közül ajánlhatók például a Magyarországi Bábszínházak IV. találkozójának rendezvényei. A filmkedvelőknek az Otthon mozi Mozaik című válogatását ajánljuk, mely 16-ától a XXVIII. Magyar Filmszemle alkotásai-ból nyújt ízelítőt.

Táncháztalálkozó

A kecskeméti tavaszi fesztivál rendezvényeként március 16-án, vasárnap reggel 9.30-tól dél-alföldi táncháztalálkozó lesz a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Házban. Dél előtt kecskeméti és Kecskemét környéki gyermekcsoporthok lépnek fel, délután 18 órakor kezdődik a regionális táncháztalálkozó. Fellép a Ki mit tud? győztes Ötkölök Néptáncgyűttes is.

= Petőfi népe 1997. március 11; 15.

És tradícióvá szeretnénk volna tenni a „Tavaszköszöntő”-t, a regionális táncháztalálkozót is. 1997-ben visszavettük a nevet, és olyan 24 órás bulit rittyentettünk, hogy csak na:

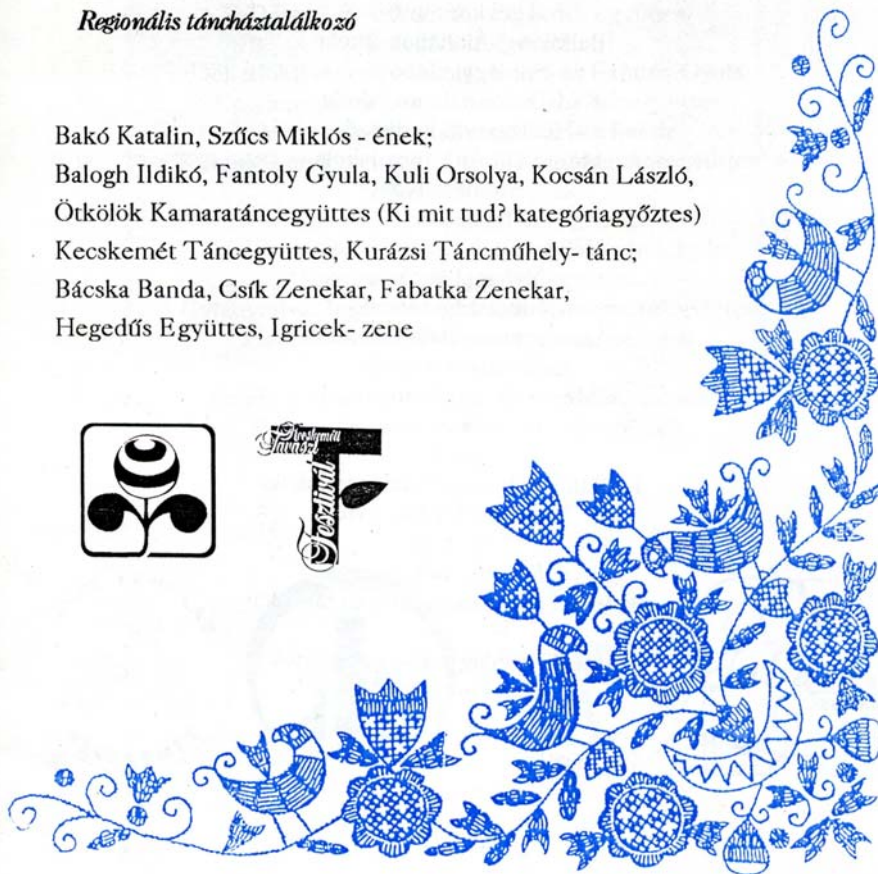
TAVASZKÖSZÖNTŐ

1997. március 16. vasárnap

Kecskeméti és Kiskunfélegyházi környéki gyermek néptáncsoportok találkozója

Regionális táncháztalálkozó

Bakó Katalin, Szűcs Miklós - ének;
Balogh Ildikó, Fantoly Gyula, Kuli Orsolya, Kocsán László,
Örkölök Kamaratáncgyűttes (Ki mit tud? kategóriagyőztes)
Kecskeméti Táncgyűttes, Kurácsi Táncműhely- tánc;
Bácska Banda, Csík Zenekar, Fábrika Zenekar,
Hegedűs Egyűttes, Igricek- zene

Ha csak a mennyiséget nézzük: délelőtt nyolc iskola táncosainak 13 produkciója, estére öt meghirdetett zenekar (+ a kóbor zenészek), három táncsoport, szólóénekesek és táncosok...A bulira 12 oldalas (fénymásolt) fesztiválújság készült, volt ott minden szép és jó. Hogy miért emlegetem 24 órásnak? – A délelőtt kezdődött gyermekprodukcióknak még vége sem volt, amikor megjelentek az első felnőtt fellépők: színpadbejárás, bepakolás, próba... És találkozás, beszélgetés, örömködés. Együttlét, jelenlét, aminek mással nem pótolható érzését az ilyen Csík bulikon (mert ez már nem egy

egyszerű tánc ház) átélhette mindenki, aki eljött. És ez a „jelenlét” érzés még ma is, még a Syma-csarnok többezres tömegére is átsugárzik – a körülmények miatt jóval nehezebben, de átsugárzik.

A részletekről is valamit:

TAVASZKÖSZÖNTŐ

1997. MÁRCIUS 16. VASÁRNAP

A TÁNCSEIKS MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

9.30 órától

Kecskeméti és Kecskeméti környéki gyermek néptáncosportok találkozója

Ménfiteleki Általános Iskola
-Újévköszöntő-
Ballószögi Általános Iskola
-Somogyi táncok-
Kadafalvi Általános Iskola
-Hévízgyörki karikázó-
Ménfiteleki Általános Iskola
-Háromkirályok-
-Balázsolás-
Ballószögi Általános Iskola
-Nyírségi játékok-
-Kalotaszegi táncok-
Ágasegyházi Általános Iskola
-Somogyi táncok-
Ménfiteleki Általános Iskola
-Talapaj-
-Sárdó-
II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola
Tarkaeskő Táncgyűjtő
"Sittyók"
"Kit adsz nekem..."
(kalocsai gyermekjátékok és táncok)
Kisze és Zöldágjárás - a csoportok
közös produkciója

TAVASZKÖSZÖNTŐ

1997. MÁRCIUS 16. VASÁRNAP

A TÁNCSEIKS MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

18.00 órától

Regionális táncstánc találkozó

Bakó Katalin - ének
Jászszági táncok - Kuli Orsolya és Kocsán László
Dél-alföldi dallamok - Hegedűs együttes
Szűcs Miklós - ének
Dél-alföldi táncok - Balogh Ildikó és Fantoly Gyula
Kecskeméti táncok - Kecskeméti Táncgyűjtő
Mezőkölpényi muzsika - Bácska Banda
Küüllőmenti pontozó - Örkölők Kamaratáncgyűjtő
Szűcs Miklós - ének
Moldvai táncdallamok - Igricek
Moldvai táncok - Kuli Orsolya és Kocsán László
Széki lassú - Hegedűs együttes
Györgyfalvai legényes - Örkölők Kamaratáncgyűjtő
Hajnali, csárdás és szapora - Csík Zenekar
Bakó Katalin - ének
Bethleni lassú és friss csárdás - Fábrika Zenekar
Bonchidai táncok - Kurázi Táncműhely

De azt már csak a beavatottak, meg később az ott lévő vendégek tudták, miért figyel a terem végébe olyan sokszor Csík Jani, aki házigazdaként ott van a produkciók átkötésekor, meg kíséri a táncosok egy részét, meg zenekari darabokat ad elő... És egyre többször nézi a bejáratot, ahonnan titokzatos jeleket mutogatnak neki. Valami meglepetés készül? Fontos vendéget várnak?

Azután meg eltűnik. És jó darabig nincs sehol. Jó, tudjuk, hogy ez a Csík tánc ház, amely arról ismerszik, hogy időként a Csík zenekar is játszik benne, de ez már azért mindennek a teteje, hogy a Janika egyszerűen eltűnik egy ilyen hatalmas buliból...

Hopp, de már ott is van a színpadon., reflektorfény, tust húz minden zenész...Na? Na!! Naa...?!?!

– Kedves barátaim, mindenki, aki megtisztelt bennünket azzal, hogy eljött erre a szép ünnepre, és együtt zenél, táncol velünk, vagy tapsol nekünk!

Elmondanék egy örömhírt, amitől ez az ünnep még szebb lett nekem, és remélem egy picit szebb lesz mindnyájuknak: ma, 1997. március 16-án este megszületett első gyermekünk, Csík Balázs Márton!!! Ő és anyukája is jól vannak! -

A hatás leírhatatlan, a mulatság hajnalig tartott. Majd a kemény mag részvételével tejfakasztó buliba csapott át. Pedig már hétfő volt.

Lehet fanyalogni, hogy milyen férj, milyen apa már az ilyen, bulizik rogyásig, a szegény nő meg...

Ne feledjük a dátumot: 1997! Kis hazánkban az apás szülés még gyerekcipőben sem nagyon jár. A tavaszköszöntő jött, Papp Erzsike meg ment a kórházba – ideje van mindennek. Nem volt mit tenni – megszerveztük a Csík-fan ápolónők segítségével a forró drótot (újra csak: 1996 vége – nuku mobil!), egy önfeláldozó táncos szárazon tartotta a ...puskaport, és keze ügyében a slusszkulcsot. Így a döntő pillanatban megadtuk a jelet, Janika eltűnt a színpadról, autóval a tetthelyre rohantak, majd az örömhírral vissza. Ez egy ilyen szakma.

Tovább sűrűsödnek a viharfelhők a Táncsics Művelődési Ház fölött. Kiderül, hogy a város költségvetésében szereplő 1 milliós összeg nem a ház támogatását, hanem a csoportok – így az egyesülethez tartozó csoportok – támogatását szolgálja, ha „elhelyezésük megoldódott”. Keményebben: Aki elmege, kiszáll, az kap pénzt, aki meg nem, annak annyi.

A Táncsics hírei

- **Csík-táncsház** lesz április 19-én (szombaton) a kamaraszínházban. Nyitás 19 órakor. Az est folyamán kecskeméti csárdást tanít Bedőcs József. A Csík zenekar mellett Kovács Péter, Szabó János és más meghívott vendégzenészek is közreműködnek.
- **Szombaton (19-én)**, 8 órától az éremgyűjtők, 8.30-tól az ifjúsági bélyeggyűjtők tartják összejuvételüket a kecskeméti Táncsics művelődési házban.
- **Fotópályázat**ot hirdet – immár 14. alkalommal – a bajai József Attila Művelődési Központ és a kecskeméti Táncsics Mihály Művelődési Ház. A megyében élő és alkotó fotóamatőrök képeiket október 6-áig küldhetik be. Részletes pályázati kiírás a két intézményből igényelhető.

= Kecskeméti Lapok 1997. április 17. (és komolyan, ilyen „gyászkeretben” jelent meg)

Ugye milyen jó, hogy kipróbáltatták velünk a mentőcsónakot? (akarom mondani Kamaraszínházat)

És a Kaszinó? Jól tudjuk, hosszabb távon a kaszinó mindig nyer. De addig... A kapcsolat nem szakad meg. Más síkon, más módszerekkel, de mindörökkön – örökké. Addig és azután is dolgozunk, szervezünk, gubancokat bagozunk együtt. Hiszen:

Magyar autentikus népzeneét játszanak

Népzeneészként Amerikában

A kecskeméti népzeneész, Csík János, a népművészet ifjú mestere a jövő héten koncertkörútra indul az Amerikai Egyesült Államokba és Kanadába.

Az észak-amerikai Életfa magyar népzenei együttes meghívására New York környékén, illetve Kanada több nagyvárosában lép fel. A kecskeméti muzsikusz az amerikai meghívást együttese, a Csík Zenekar legutóbbi CD-je, a Boldog, szomorú dal nemzetközi sikerének köszönheti. A háromhetes turné során az Életfa együttes vendégművészeként lép fel a virtuóz hegedűjátékáról és sajátos énekhangjáról ismert művész: magyarországi és erdélyi magyar autentikus népzeneét játszanak. Műsoraikban természetesen részleteket adnak elő a Boldog, szomorú dal című album zeneszámaiból is.

A koncertkörútról vissza-

Csík János

térve Csík János ismét együtt muzsikál az általa alapított Csík Zenekar tagjaival. Első fellépésük, illetve hagyományos táncházuk október elején lesz a kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központban. **Á. E.**

= Petőfi Népe 1997. szeptember 14.

Arról nem írt a szerző, hogy mit kellett küzdeni az USA vízumért – mert nem tudott erről.

Arról meg én nem írok, hogy mit kellett küzdeni az USA vízumért, és hogyan – mert „jogomban áll hallgatni”.

Pedig küzdöttünk rendesen – és sikeresen. És a kinn eltöltött idő sűrű élményei, a kinti zenészekkel készített felvételek hazahozott anyaga, meg a szűkebb pátria gyűjtéseiben való elmélyedés hamarosan meghozta gyümölcsét.

De addig még táncházak – újra más helyen:

Hegedűvel, nagybőgővel jön a Mikulás

December 5-én, pénteken este 20 órától ismét lesz Csík Táncház Kecskeméten, de immár új helyen, az Erdei Ferenc Művelődési Központban. Ám a program eltér a szokásostól, délután

18 órától nemcsak a népzene kedvelő, táncos lábú felnőtteket, hanem elsősorban a gyerekeket várják. Akkor érkezik ugyanis a táncházba zeneszó kíséretében a Mikulás.

= Petőfi Népe 1997. december 6.

Hogy kilenc éve még szóba sem nagyon álltak a fiúkkal? Sajnos ez a nagyméretű szervezetek átka: nehezen ismerik fel a változásokat, és nehezen alkalmazkodnak. De most már keblükre ölelték a Csík zenekart. Jó szorosan.

A zenekart, amelyben 1997 elejére némi változások történtek (ismét). A bőgősök végtelennek tűnő sorába fölíratozik Kozma Gyula László (Kosztya), és megjelenik Szabó Attila is! Akkor már gyakorlatilag „kettős szereposztásban” játszott a Csík zenekar. Két másodhegedűs, két kontrás, két bőgős – mikor melyik ért rá az adott koncerten, külföldi úton Janika mellé beállni. És ezt színesítette férfi és női énekes, cimbalmos, tamburás, citerás, klarinétos, tangóharmonikás... Az alap háromágú erdélyi virágszál (prím, kontra, bőgő) szárba szökkent, kárpát-medenceivé terebélyesedett!

Nézzük meg az 1997-es év mérlegét, mire jutottak számszerűleg a formálódó, majd szétszakadó népzenei – néptáncos műhely tagjai:

A Kurázi Táncműhely 19 fellépése nem sok, de igen fajsúlyos. Néptáncantológia, Országos Táncháztalálkozó, Budapesti Tavaszi Fesztivál, lengyel turné... És 100.000 Ft a Kulturális alapból, meg 300.000 Ft a Táncsics elhagyásáért...

A Fadatka Zenekar, mint a Táncműhely állandó kísérője ebből a keretből 30.000 Ft-ot kap. A zenekar 40 fellépéssel csúcsot javított. A Táncműhely kísérete mellett önálló táncházakat tart szerte a Dél-Alföldön.

A Csík Zenekar 83 fellépése, benne 13 külföldi (Németország, Franciaország, Ausztria, Svájc, Románia), a Fonó által megjelentetett CD sikere, a zenekarvezető egy hónapos amerikai turnéja jól mutatja: a legjobbak közé verekedtek magukat. „A Táncsics Mihály Művelődési Házban működő csoportok támogatásának terhére” (milyen szépen hangzik!) 200.000 Ft támogatást hívunk le az év végéig tartandó táncházak megvalósítására. Azután még 100.000 Ft ugyanebből a keretből.

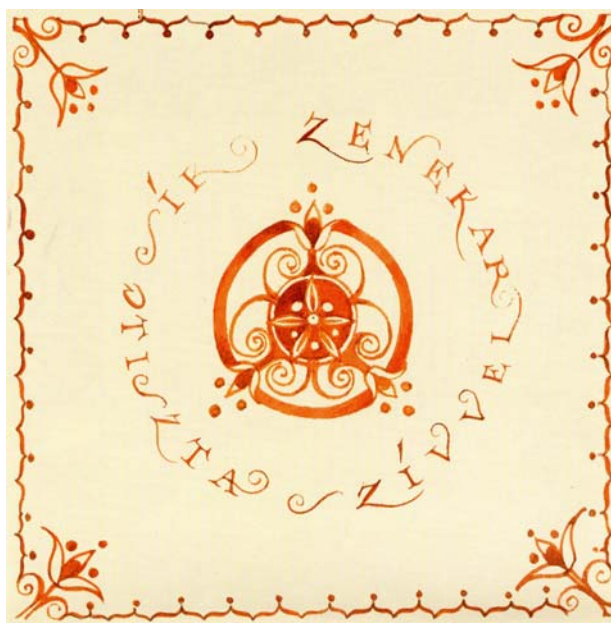
Egy kordokumentumban részleteket is megnézhetünk, hogyan és miből állt össze ez a statisztika. (A beszámolót Janika saját kezűleg szerkesztette számítógépén, amelynek használatára már időben átállt!)

A január 6-án jegyzett lemezfelvétel az Új élő népzene 1. (FMVMCD 001 – 1997.) 21. száma, a Hétlépés – erdőszombattelkei szásztánc Kishegyi Simon tangóharmonika játékaival. Ez zárja a zenekar második CD lemezét, az 1998-as „Tiszta szívvel”-t is. Ezzel a dallammal Janika 19-re húzott lapot, bejött! Kishegyi „Simi” Simon akkoriban talán Homokmégyen nyomult, és onnan jött be próbákra tangóharmonikájával. A művelődési ház gondnoki szobájában, a második emeleti, világítóudvarra nyíló volt cselédszobában szólt a herfli, a hegedű – estenként kontra, bőgő is. A népzene azért kedvelő kollégák nemsokára engem hagytak ott ügyeletre, így amikor már nem hétszer, hanem hetvenhétszer hét lépésnél tartottak a zenészek, én vettem a „barátságos” telefonhívást a házban lakóktól, hogy: meddig tart ez még?

– *Kiskeziticsókolom*, hát szervezhetünk helyette például Pokolgép koncertet is! Maradtunk a hétlépésnél.

És igen, a második CD, a „Tiszta szívvel” (Nagyon sokáig egy- egy idézet volt a kiadott hangzó anyagok címe. Népdalokból vagy versekből vett sorok, címek. Sokan megszólták ezért a csapatot, gyakorló könyvtárosként én is hümmögtem kezdetben, de átéreztem, megértettem a szándékot: ezek a címek, szókombinációk erős hívószavak egyben. Olyan asszociációkat indítanak meg a magyar kultúrkörben jártas emberekben, amiket a zenekar csak így tud átadni. Elhúzzák, eléneklik ők, írnak is hozzá borítószöveget – de a bennük motoszkáló érzések átadásához kell még ez a kis többlet is.) Ezen a lemezen lehet érezni azt a pezsgést, ami a formálódó népzenei – néptánc műhelyt jellemezte.

Csík János élete konszolidálódott. Feleség, gyermek. És a szolnoki „Tiszából” érdekes körülmények között kilábalta ugyan, de a két kecskeméti táncsoport vetélkedése a zenészeknek is jól jön: jönnek a megrendelések új koreográfiázenékre. Így ássa be magát a kiskun, a bácskai, a kalocsai anyagba. (Mert bár érdeklődése határtalan, annál jobb nincs, mikor meg is fizetik az embert azért, amit egyébként is szívesen csinálna.) És a technika lehetővé teszi, hogy az amerikai útvjáról a jóízű együttműzsikálások emléke mellett hazahozza a vendéglátó Magyar Kálmán és Magyar Ildikó szépen szóló hegedűjének hangját, vagy a kinn élő ukrán Alexander Fedoriouk pergő cimbalomjátékát. Már ’97 nyarán elkészíti Szabó Laura a borítótervet, jön az ” igazán népi kecskeméti merci” és a CD:

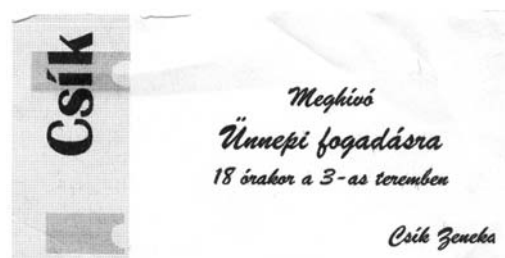

Tiszta szívvel – Csík zenekar. FONÓ Records 1998.

Ott tartottunk, hogy Csík János élete konszolidálódott. Úgy tűnik, vége a vándoréveknek, „hogya el ne kopjon a lába – betették egy irodába!” Pontosabban jelentkezett és felvételt nyert valami üdülési jegyeket osztó, ezt szervező hivatalba, ahol váltótársával fogadják a támogatott nagycsaládosokat, nyugdíjasokat. (Ez valami poszt-SZOT-üdülés és pre-Erzsébet-jegy keveréke volt.). Az ügyfelek kedvelik a kis bajszos, mosolygós, készséges irodistát, akinél „olyan jó cigányzene szól” állandóan, igazán kár, hogy rögtön lehalkítja, amikor belépnek a VENDEGEK.

Ha nem jön közbe semmi, Csík János hasonló útra lép, mint a kecskeméti táncmuzsika doyenje, Hegedűs Zoltán (2012-ben ünnepelhette a Hegedűs Együttes 30 éves jubileumát, ugyanakkor a munkahelye: KEFO GAMF Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszék, beosztása: főiskolai docens!) Ez a decens docens dolog Janikát nem fenyegette, de a hivatal mellett el lehet zenélni a kecskeméti Katona József Színház Wyspianski és Ady/Bodolay: *Magyar menyegzőjében*, meg az Animációs Filmfesztivál, meg az alföldi gyűjtések...

De addig is némi öröme ad okot, hogy kerek 10 éve volt az első Csík táncmuzsika. Nosza vígadozzunk:

Azután egy langymeleg napon csöng a telefon. Először Janikánál, azután nálam is. (Időközben a városhoz csatolt Hetényegyháza ÁMK-ba szervezett klubkönyvtárát igazgatom, meg persze a Kaszinó ügyeit intézem). Lényeg, ami lényeg: közeleg a nagy nap, hogy Magyarország is csatlakozzon a NATO-hoz, és ezt követően, 1999. áprilisában, a NATO ötvenedik évfordulójának ünnepén díszelőadások kísérték konferencia Washingtonban. És a díszelőadáson a magyaros részletre kialakították a koncepciót. Miszerint szóljanak egy kamarazenekar előadásban komolyzenévé átdolgozott magyar népzene. Majd csendüljön fel ugyanez eredetiben. És táncolják népviseletbe öltözött fiatalok. Jó koncepció, és ami még jobb: a népi vonalnál a Csík zenekarra gondoltak!

Hanyatt estünk! A Muzsikás Bartók zenéjével való munkálkodásának híre, részeredményei ismertek voltak, és Janikában rég föllobbant a vágy. Valami ilyet! Persze szakmailag, meg anyagilag, meg időben erről még álmodni sem mertünk, de ott motoszkált a kisagyban... (Egyébként a Muzsikás Bartók album lemezének világpremierje 1998. november 15-én volt Londonban, a nagyhírű Royal Festival Hall-ban.) És most itt hullik az ölekbe! Nem Bartók, nem Kodály, de mégiscsak! És azért fizetik, amire vágyakozott! Hozzá még ugye a részletek: egy repülőn utazni a kormányküldöttséggel a hosszú úton. Az meg már beláthatatlan, hogy a világ televíziói élő helyszíni tudósítást adnak az eseményről. Ötszáz millió, vagy egy milliárd néző? Hát ilyen egyszer van nem egy, de száz életben. (Egyszer sincs – kacsint ki a színpalak mögül a villásfarkú, de akkor még nem láttuk.)

Tokaji sárga muskotályt kortyintottuk hozzá, és átbeszéltük a dolgot. A zene, a tánckísérés, a prímhegedű persze Janikáé, de vannak itt más főnforrások is. (Nagy vonalakban ld. az előbb). És kezdtem szállítani az olyan könyveket, hogy: Etikett, protokoll, stb. Meg gondolják végig, mi történik, ha húrszakadás, földindulás... Lazításként a „Hard Day's Night” film a Beatlestől – ki mit mondjon, vagy hogyan hallgasson, ha esetleg kérdezik... Meg ilyenek. Elégedett is volt a külügyi szakértő, aki kezelésbe vette a fiúkat: várakozáson felül jól képzettek!

Mert ment a próbafolyamat ezerrel, és kezdetben a váltótárs vitte az irodát. Azután a szabadság terhére. Azután... Azután érkezett a „Point of No Return” – a pont, ahonnan nincs visszatérés, visszafordulás. (Eredetileg a repülésben, a légi navigációban alkalmazott kifejezés: a légiút azon pontja, ahol a számított üzemanyag mennyisége miatt már nem lehetséges a visszafordulás az indulási reptérre – a második világháborúban használt, elterjedt kifejezés.). Janika sem fordult, nem fordulhatott vissza. A hivatal meg ottmaradt.

Pedig mások is hevesen és folyamatosan számítgathatták a PNR-t! Hiszen a csatlakozás után, alig tizenkét nap múlva a gyakorlatban is bizonyíthattuk, hogy nemcsak fogyasztói, hanem hozzájárulói is vagyunk a közös biztonságunknak. A koszovói válság miatt sor került a NATO légitámadására Szerbiában. És Magyarország fölött töltötték az üzemanyagot, itt cirkáltak az USAF nagy fülei, az AVACS-ok. És ahogy visszatekintve mondják a katonapolitikai bikkfanyelven: „Kétség nem fér ahhoz, hogy az **1999**-es koszovói kampány jelentette a legnagyobb kihívást a NATO kohéziójára, figyelembe véve, hogy 78 napig tartott és egy szuverén állam elleni erők alkalmazásáról szólt az ENSZ Biztonsági Tanácsának specifikus mandátuma nélkül. Ez egybeesett egyébként, és be is árnyékolta a Szövetség létrejöttének 50. évfordulós ünnepségeit.”

Enyhén szólva beárnyékolta. Az történt, hogy a kongresszust megrendezték, de semmi műsor, csak a szövegek sora – a milliárdnyi nézőnek. Illetve potenciális nézőnek, mert nem volt túl szórakoztató, így a szabad világban átkapcsoltak másik csatornákra. A zenekar meg itthon maradt. Nesze neked világhír!

(Egyébként ez egy elátkozott műsor volt, mert még ez évben bemutatták az augusztus 20.-i ünnepség részeként a budai Várban, szabadtéren, egy féltetővel részben lefedett színpadon. A nézőtéren ott ültek a „Budapestre akkreditált diplomáciai testületek tagjai” – ahogy szokták mondani. Az első szám közepe táján eleredt az eső. Nem olyan vihar, mint néhány év múlva a tűzijátékot szétverő, csak egy kis langyos nyári. A zenészek próbáltak a kis tető alá húzódni, a testületek erre alkalmazott tagjai hatalmas ernyőket nyitottak, de bizony a táncosok a második táncra már nem jöttek ki. A színpadot borító vizes balettszőnyegen még a legendás Propapotov jégtáncos házaspár is lábát törte volna. És mindez talán a TV1-en – vagy Dunán? Szóval nem egy sikeres világpremier.) Az élet persze nem áll meg, húzzák a fiúk egy ilyen gyomros után is tovább.

Kecskeméti Angliában

Kecskemét angliai testvérvárosában minden évben megrendezik a hagyományos Godiva Fesztivált. Ere a rangos eseményre meghívást kaptak kül-

földi együttesek is. Most először Kecskemét városa is képviselteti magát; június 4-e és 6-a között két táncos és a Csik Zenekar utazik Coventry-be.

= Petőfi Népe, 1999. június 4

Majd visszatértek, és máris:

Kiegészítő és szabadtéri programok		
Langeléta Garabonciások A Nap és a Hold elrablása 1999. jún. 10., csütörtök 17.00. Főtér A Langeléták utcákon, tereken játszanak. Az együttes tagjai gólyalábakon masíroznak, „lábnnyújtásnyira” a közönségtől rögtönzött akcióba keverik magukat a legbátrabb gyerekekkel. Mostani előadásukban az archaikus történet pantomimes, óriásbábos feldolgozásával lépnek publikum elé.	A zenekar egyórás koncert-műsorában elsősorban erdélyi magyar és román muzsikák szerepelnek, de magyarországi népdalok és tánczenék is hallhatók. Legújabb kiadványuk a „Boldog szomorú dal”, amely CD-n és kazettán is megjelent.	1999. jún. 10., csütörtök 21.00. Főtér Cakó Ferenc klasszikus zenére „mozgó” homokanimációs képeket varázsol nagy sikerrel Magyarországon és külföldön egyaránt.
Csik Zenekar 1999. jún. 10., csütörtök 19.00. Főtér A hagyományos parasztnémet játszó Csik Zenekar 1988-ban alakult Kecskeméten. Az eltelt évek során számtalan sikeres hazai és külföldi koncerten, táncházban tették egyre népszerűbbé a magyar népzene. A szakmai közönség elismerését bizonyítja, hogy 1991-ben elnyerték a Népművészet Ifjú Mestere címet. A zenekar 1992-ben a Kiváló Művészeti Együttes díjat kapta.	Maskarás Együttes 1999. jún. 10., csütörtök 20.00. Főtér A Maskarás Együttes immár 12 éve járja a világot óriásbábokkal, teatrociklivel, gólyalábakon. Az együttes a középkor maszkos, alakoskodó, bábos hagyományait igyekszik megidézni, felújítani. A kísérletül szegődött sípos-dobos zenészek régióink zenéjéből merítenek.	Ciróka Bábszínház Csizmás Kandúr 1999. jún. 12., szombat 17.00. Főtér A Ciróka Bábszínház 1960-ban alapította Báron László, a Kecskeméti Tanítóképző Főiskola tanára. Az együttes 1986-ig amatőr csoportként működve jelentősen hozzájárult a magyarországi bábjáték kultúrájának fejlődéséhez. 1986-ban alakult át a csoport hivatásos bábszínházzá. 1991 óta városi bábszínházként működik. Célkitűzésük olyan bábszínház létrehozása, amely műsorválasztásával, előadási formanyelvével, a közönséggel való kapcsolattartásával új szint jelenthet a magyar színházi életben.
	Homokanimációs show Cakó Ferenc és a Kecskeméti Szimfonikus Zenekar	

Grádics. Az 5. Kecskeméti Animációs Filmfesztivál... különkiadványa. 1999. június 10. És:

Ünnepel a tízéves Csík zenekar

A kecskeméti művészek hosszú évek óta vannak a magyar népzenei élet élvonalában, számos sikerrel büszkélkedhetnek.

Ünnepel a kecskeméti Csík zenekar. Tíz évvel ezelőtt tartották első táncházukat Kecskeméten.

A népzene világában nem kis eredmény tíz éven át folyamatosan a táncházmozgalomban lenni. A zenészek elhivatottságának elismerése, hogy az idei országos évadnyitó táncházra is meghívást kaptak Budapestre. A Csík zenekar nemcsak tánchá-

zai okán elismert résztvevője hazánk népzenei életének. Már 1991-ben elnyerték a Népművészet Ifjú Mestere címet, a Magyar Rádió különdíját, a Bonyhádi Népzenei Fesztivál fődíját. A Kiváló Művészeti Együttes címet 1992-ben kapták meg. Bejárták a környező országokat, turnéztak Németországban és az USA-ban. Legutóbb Coventry-ben léptek fel, most Bécsbe készülnek. Eddig két műsoros

kazettájuk és két CD-jük jelent meg. A zenekar tagjai: Csente Tibor bőgős, Vass Lóránt brácsás, Nagy Zoltán cimbalmos, Barcza Zsolt tangóharmonikás, Szabó Attila és Csík János hegedűs. A Csík zenekar táncházainak állandó táncosa Haránt Eszter és Lukács László. A zenekar évadnyitó táncházát tegnap este tartotta a kecskeméti Erdei Ferenc Általános Művelődési Központban.

= Petőfi Népe 1999. október 9.

A népzene világában nem kis eredmény tíz éven át folyamatosan... Nem kis eredmény – főleg hogy 1988-tól 11 (**tizenegy**) év telt el! De hát ennek kiszámítására már a cipőt is le kellett volna vennie a névtelenségbe burkolózó... szerzőnek (majdnem újságírórt írtam, de nem).

Fontosabb dolgok is kiderülnek: Szabó Attila kezdő ember lett a csapatban, és megjelenik (ifj.) Barcza Zsolt – a „Hétlépés” meghozta a csapat étvágyát a tangóharmonikás nótákra, és Zsolt komolyan kezd szemezni a cimbalommal is! Haránt Eszterrel és Lukács Lászlóval (ők is a „kiváló” és mostanra már minősítésben is „Kiváló” Kurácsi Táncműhely tagjai) jól egymásra találtak.

És (a Kaszinóval a háttérben) folyik tovább a szervezkedés, a sosemvolt, de most lesz produkciók létrehozása. Vendégül tudtuk látni a dánokat családoknál? Igen! Akkor vendégül tudunk látni adatközlőket khm... Romániából is! (Ezt csak azért írom, mert román nyelvű meghívót, szándéknnyilatkozatot, mittedmit kellett küldenünk ODA – Mezőségre, Szilágyságba.). De megoldottuk, és élményekkel tele, tényleg felejthetetlen napokat élhettünk át, lélekkel teli produkciót mutathattunk meg a kecskeméti közönségnek:

A műsorban közreműködnek :
Erdélyi vendégeink / kilenc pár Mezőségről és Szilágyságból /
Koreográfusaink : Bakonyi Erika és Végső Miklós, Szűcsné Urbán Mária és Szűcs Gábor,
Németh Ildikó és Szabó Szilárd.
A Kurázi Táncműhely régi táncosai és az utánpótlás csoport
A Csík, a Hegedűs és a Fadatka Zenekar.
Bakó Katalin népdalénekes

Tessék figyelni! Csík – Hegedűs – Fadatka. Bakó Kati. És a kiváló Kurázinak már utánpótlása is van!

És a szokásos Óévbúcsúztató – a jól bevált Kamaraszínházban.

Hangulatos koncerttel búcsúzott az évtől a kecskeméti Csík Zenekar. A Kelemen László Kamaraszínházban rendezett zenés est hajnalig tartó mulatsággal ért véget.
FOTÓ: BANCZIK RÓBERT

= Petőfi Népe 2000. január 6.

És az ezredforduló okán sokféle dolog történik. Itt van például a jól induló, majd a semmibe vesző nemzeti fesztivál, melynek grádicsain szorgalmasan végigmenetelt a Csík zenekar

A
Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat
Közművelődési Szakmai Tanácsadó
és Szolgáltató Intézete
és a
kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központ
és Művészeti Iskola
tiszteltetl meg hívja Önt
a

**KULTÚRÁVAL
A NYUGAT KAPUJÁBAN**

NEMZETI FESZTIVÁL
Bács-Kiskun megyei
térségi bemutatójára

**2000. május 19-én (pénteken)
15 órára**

a kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központ
és Művészeti Iskolába
(6000 Kecskemét, Deák Ferenc tér 1.)

A
fesztivált megnyitja:

Nyitrai András
országgyűlési képviselő

Bán Judit
Kecskemét (vers)

Fellegi Anna
Kecskemét (komolyzene)

Kócsó Péter
Kecskemét (komolyzene)

Pesti Ágota
Kecskemét (komolyzene)

Pulius Tamás és Kállai Mihály
Kecskemét (komolyzene)

Szabó Aliz
Kecskemét (komolyzene)

Szabó Gellért
Kecskemét (komolyzene)

Zombori Györgyi
Tiszakécske (népdal)

Bad Girls
Kecskemét (modern táncsoport)

Bokréta Citerazenekar
Tiszakécske (népzene)

Csik Zenekar
Kecskemét (népzene)

Fuvola együttes
Kecskemét (komolyzene)

GAMF Kamarazenekar
Kecskemét (komolyzene)

Grapevine Jazz Tán Club
Kecskemét (modern tánc)

Grapevine Juniorok
Kecskemét (modern tánc)

Katona József Gimnázium
Táncsoportja
Kecskemét (modern tánc)

Katonások Színpadja
Kecskemét (színjátás)

Kécske Néptáncgyűttes
Tiszakécske (néptánc)

Kodály Zoltán Vegyeskar
Kecskemét (kórus)

Kurácsi Táncműhely
Kecskemét (néptánc)

Kuruc Téri Általános Iskola
Kecskemét (egyéb)

Lánchíd Utcai Általános Iskola
Kecskemét (kórusének)

LEBLOCK
Kecskemét (színjátás)

Régi Zene Együttes
Kecskemét (komolyzene)

Régizene együttes
Kecskemét (komolyzene)

Vonózenekar
Kecskemét (komolyzene)

A városban meg a „Muzsikáló udvar”. Támogatja a város, helyszín az Otthon, szervezi a Csík zenekar:

JÚLIUS 14-ÉN PÉNTEKEN 20 ÓRAKOR A TÁNCZOS PÉTER CITERA ÉS NÉPDALKÖR KONCERTJE Univer Tánczos Péter citera és népdalkör Tavaly ünnepelte 25. születésnapját a kecskeméti Univer Tánczos Péter citera és népdalkör. Lelkes és színvonalas munkájukat jól példázzák az évek során elért szakmai és közönségsikerek. 1997-ben és 1999-ben Aranyárva nagydíjat, ugyanebben az évben az ÁFEOSZ Nívódíját nyerték el. Idén a Csorvási Országos Népzenei Versenyen együttesi nívódíjat kaptak. Előadásukban a kecskeméti népdaloknál kívül, az ország számos tájegységéről válogatott népdalcsokrok is fellelhetők. Az együttes vezetője: Mónus Ferencné Művészeti vezető: Hegedűs Zoltán 20.30 ÓRAKOR A TISZA '83 CITERAEGYÜTTES KONCERTJE Tisza '83 citerazenekar Az együttes 1983-ban alakult. Műsoralkon a hagyományos népzenei összeállításokon kívül klasszikus zeneművek is megszólalnak. Munkájuk gyümölcseként szép sikereket mondhatnak magukénak. 1986-ban megnyerték a Spanyolországban megrendezett XX. Húropengvetés Nemzetközi Zenei Fesztivált. 1993-ban és 1996-ban részt vettek a Ki Mit Tud? televíziós vetélkedőn, ahol második helyezést értek el. 1997-ben és 1999-ben Aranyárva díjat kapott a zenekar. Az együttes vezetője: Urbán Zoltán.	JÚLIUS 15-ÉN SZOMBATON 20 ÓRAKOR A KECSKEMÉTI TÁNCCEGYÜTTES ÉS A KURÁZSI TÁNCMŰHELY KÖZÖS MŰSORA Kísér: a Csík Zenekar 21 ÓRAKOR Tánchááz Kecskeméti Táncegyüttes Az Erdi Ferenc Művelődési Központ Kecskeméti Táncegyüttese 1976-ban alakult. Az együttes a hagyományos néptánc koreográfiák színpadra állítása mellett népzenei feldolgozásokra, valamint a magyar és európai zeneirodalom "slágereire" készült feldolgozásokat is színpadra állít. Az együttes a színpadi műsorok mellett rendszeresen szerepel idegenforgalmi rendezvényeken, valamint Kecskeméti város ünnepi rendezvényein. Az együttes állandó szereplője a Kecskeméti Tavasszi Fesztiválnak és a Hírös Hét Fesztiválnak. Az együttest vezetik: Bedécs József és Szabó Rita Kurázi Táncműhely 1994. januárjában lelkes fiatal kecskeméti táncosok alakították ezt az együttest, fő céljukként megjelölve a magyar néptánc hagyományok autentikus megjelenítését táncban, zenében és népviseletekben egyaránt. Az együttes alapos kutató és gyűjtőmunkájáról, színpadi megjelenéséről (viseletek) megkapta a Martin György Néptánc Szövetség Nívódíját. Szép szakmai sikerként könyvelhetők el, hogy rendszeresen meghívást kapnak az ország legnagyobb néptánc rendezvényeire. Az együttes 1998-ban megnyerte a Szanki Néptánc Fesztivált és ugyanebben az évben kiváló minősítést ért el. Az együttes vezetői: Balogh László és Fantoly Gyula, a Népművészeti Ifjú Mesterei	Muzsikáló udvar NÉPZENEI KONCERTEK, NÉPTÁNC EGYÜTTESOK BEMUTATÓI A KECSKEMÉTI IFJÚSÁGI OTTHON UDVARÁBAN 2000. július 11-15. A rendezvény támogatója: Kecskeméti Megyei Ifjú Város Önkormányzatának Kulturális és Idegenforgalmi Bizottsága
---	--	---

JÚLIUS 11-ÉN KEDDEN 20 ÓRAKOR A HEGEDŰS EGYÜTTES KONCERTJE 21 ÓRAKOR Táncházi muzsika Hegedűs Együttes A "Közreműködési munkák" miniatűr dícsérettel kiadott együttes számos televízió- és rádiós szereplést, hazai és külföldi fellépést tudhat maga mögött. Az együttes 1983-ban alakult meg, mint Bács-Kiskun megye első táncházi zenekara. Meghívásra szívesen tartanak táncházi, zenei és táncos foglalkozásokat, ismeretterjesztő előadásokat, hangszerbemutatókat iskolákban, óvodákban, kulturális intézményekben, hazai és külföldi érdeklődőknek, magyarul és idegen nyelven egyaránt. A Szórakotéus Játékház és Múzeumban több éve közreműködői és formálói az "Aprók tánca" programnak. A zenekar vezetője: Hegedűs Zoltán A programsorozat ideje alatt megtekinthető: Henics Tamás "HALOTTKÍSÉRŐ" címmű fotókiállítás A lépek KODÓBA BÉIA magyarpalotkai primás temetőjén készültek. Megnyitja: július 9-én 17.00 órakor Közreműködők: a Csík Zenekar	JÚLIUS 12-ÉN SZERDÁN 20 ÓRAKOR A CSÍK ZENEKAR KONCERTJE Közreműködnek: Haránt Eszter és Lukács László táncosok 21 ÓRAKOR Táncházi muzsika Csík Zenekar A hagyományos magyar népzenei játékok Csík Zenekara 1988-ban alakult Kecskeméten. Az elmúlt évek során számtalan sikeres hazai és külföldi koncerten, táncháziakban tették egyre népszerűbbé a magyar népzenei és természetesen az együttest is. Kecskeméten immár 10. éve tartanak rendszeresen magyar táncháziakat. A szakmai közönség elismerését is bizonyítja, hogy 1991-ben elnyerték a Népművészeti Ifjú Mestere címét, a IV. Bonyhádi Népzenei Fesztivál Fődíját és ugyanitt a Magyar Rádió Különdíját is. A zenekar 1992-ben megkapta a Kiváló Művészeti Együttes díjat. A zenekar vezetője: Csík János	JÚLIUS 13-ÁN CSÜTÖRTÖKÖN 20 ÓRAKOR A KISKUNFÉLEGYHÁZI PADKAPOROS TÁNCCEGYÜTTES MŰSORA Közreműködnek: Balogh Melinda és Vincze Levente Kísér: a Csík Zenekar 21 ÓRAKOR Táncházi muzsika Padkaporos táncegyüttes A Padkaporos táncegyüttes két éve alakult Kiskunfélegyházán lelkes néptánc kedvelő diákok és dolgozó fiatalok összefogásával. Céljuk a magyar nyelvterület táncainak elsajátítása mellett szűkebb hazájuk, Kiskunfélegyháza és környéke hagyományainak megismertetése, továbbadása. Az együttes vezetője: Gulyás László Balogh Melinda és Vincze Levente a kecskeméti Kurázi Táncműhely fiatal táncosai, akik ezen az estén egy kamara táncprodukcióval mutatkoznak be, illetve Balogh Melinda szólóelőadását is közreműködik.
--	---	---

Ismerős nevek, a megszokott jó minőség: Csík – Hegedűs – Padkaporos – Kurázi – Kecskeméti Tánc.

A nyár kül- és belföldi koncertek sokaságát hozza, és össze: ott áll a Csík zenekar újra a fényben. Igen, Sydney, ahol 2000. szeptember 15. és október 1. között rendezik a XXVII. nyári olimpiai játékokat.

Tíz fontos perc Sydneyben

A magyar népzene a kecskeméti Csík Zenekar képviseli az olimpián

Óriási szakmai elismerés, hogy a méltán híres magyar népzenei együttesek közül éppen a kecskeméti Csík Zenekar kapott meghívást Sydneybe, az olimpiára. Az együttes szeptember 23-án száll repülőre, és október 8-áig muzsikál a kenguruk földjén.

NÉPZENE

Utoljára akkor adtunk hírt a Csík Zenekarról, amikor nyár elején külföldi turnéra indultak. Az elmúlt három hónapban körbemuzsikálták Európát és benne Magyarországot. Jártak Diógyőrben, Debrecenben, Kapolcson. Felléptek a Kalács Fesztiválon, a budai várban, a Tabánban és persze Kecskeméten is. Július közepén a Csík Zenekar volt a Muzsikáló udvar címet viselő népzenei rendezvénysorozat házigazdája a Kecskeméti Ifjúsági Otthonban. A külföldi turné legfontosabb állomásai ezen a nyáron Németország és Svájc voltak.

Az autentikus népzene és saját feldolgozásokat játszó zenekar szeptember végén nagy feladat előtt áll: ők képviselik a magyar népzene Sydneyben.

- Szinte alig hiszem el, hogy igaz, s akkor mondom majd csak, hogy megyünk az olimpiára, ha fent leszünk a repülőn - mondta Csík János, aki a zenekar tagjaival (Szabó Attila, Vass Lóránt, Porteleki Zoltán, Csente Tibor, Majorosi Mariana és Dresch Mihály) már a múlt hét óta próbálja az ausztrál turné műsorát.

- Szeptember 28-án, 29-én és 30-án játszunk Sydneyben, az operaház melletti parkban felállítandó magyar pavilonban. Több műsorral készülünk tehát, hiszen mindhárom napon szeretnénk mást és mást játszani. A Jászság Népi

CSÍK JÁNOS

1964-ben született Kecskeméten.

1983-ban érettségizett Kiskunfélegyházán.

1988 óta hivatásos előadóművész, akkor alakította meg a Csík Zenekart.

1990-ben az együttes elnyerte a Népművészeti Ifjú Mestere címet, majd 1992-ben a Kiváló Művészeti Együttes címet.

Nős, két gyermeke van.

Együttes táncosai, Urbán Mária és Szűcs Gábor kísérői is mi leszünk, illetve muzsikálunk egy ausztráliai magyar néptáncegyüttesnek is. A legnagyobb kihívás és egyben a zenekar számára a legfontosabb tíz perc az lesz, amikor Orbán Viktor miniszterelnök fogadást ad a magyar pavilonban az olimpiai bizottság, a külügyi delegációk és a magyar küldöttség résztvevőinek. Ezt a tízperces muzsikálást szeretnénk úgy megkomponálni, hogy minél több hangszer szólaljon meg, s a zenekar minden tagja megmutathassa magát - mondta Csík János.

A háromnapos fellépést követően a zenekar Ausztrália nagyvárosaiban lép fel, s szabadidejében nézi az olimpiát. A szervezők ugyanis nemcsak a repülőjegyről és a szállásról gondoskodtak, hanem a versenybelépőkről is.

A magyar pavilonban egyébként a kecskeméti Csík Zenekar mellett a Kecskemétről elszármazott Maskarás Céh (Kovács Géza, Pályi János és barátai), a Tátrai Band és a Cotton Club Singers lép fel.

ÁBRAHÁM ESZTER

= Petőfi Népe 2000. szeptember 6.

A NATO-jubileum okozta megrázkódtatás után érthető, hogy csak akkor hiszi, ha ott van. A zenekarban megerősödött Szabó Attila helye, a cimbalmos posztjára a régi motoros Porteleki Zoltánt igazolták, és természetesen ott van Dresch „Dudás” Mihály is.

A Csík Zenekar tagjai tartalmas évet zártak 2000-ben is. Az évfolyamán 107 előadás, illetve táncműködői voltak itthon és külföldön. Sikeresen szerepeltek Ausztriában, Franciaországban, Németországban, Svájcban. Igen jelentős szerepet kaptak a Magyar Millenniumi Kulturális Napok rendezvénysorozatán, az ausztráliai Sydneyben az olimpiai játékokhoz kapcsolódóan. „Bihari román táncmuzsika” számukkal szerepelnek a 19. Táncháztalálkozó 2000. lemezen. (MMICD007)

...Nagyon sokszor kérdezték már tőlem riportokban, hogy él-e még a népzene, hogy mi van vele, mert hogy mintha nem lehetne...- meg van-e még kinek muzsikálni? ... Az biztos igaz, hogy egy olyanfajta szinusz-hullámban lüktet ez a dolog, mint ahogy az ember élete is...”

= MAG TV Riport Csík Jánossal 11'19" -től <http://www.youtube.com/watch?v=76kXExOeC9M>

Most ez a szinusz-hullám szépen ível fölfelé: hosszú nyári koncertturné, olimpia a kenguruk földjén, formálódik az új CD anyaga. Az egri Gajdosból most már állandóra itt hegedül Szabó Attila, visszatér az alapító Kunos Tamás brácsázni, újra új bőgős Santa János személyében (talán bőgősből fogyasztottak legtöbbet fennállásuk alatt.) Ötletek pattannak, szerveződik valami kis csoda..

A helyi és vidéki táncházak, hazai és külföldi koncertek mellett képesnek érzik magukat valami többre. Összefogni, segíteni, szervezni a szűkebb – tágabb régióban a népzene, néptáncot, a kapcsolódó alkotókat. **2001**-ben újra van „Zenélő udvar”, ha nehézkesen is, de megszerveződik egy nyári hagyományörző – népzenei tábor. És kerülnek – fordulják a régi helyet, a Rákóczi utat is. Mert „kell egy hely” – és az a hely a kezdeti problémák megoldása után jó volt, működőképes lett. És 2001-re kiürül. Fölépül végre a Círóka háza, a vadiúj bábszínház. Tárgyalások kezdődnek a várossal, a Hagyományok Házával, a minisztériummal. És megcsillan valami remény. A Fonó Budai Zeneház példájából kiindulva országos „Zeneház” hálózat alakításán gondolkodnak fenn, mi meg egy ilyenféle Zeneház létrehozásán fáradozunk lenni. A helyi kulturális igazgatás is támogatja az ötletet. Folyik a tervezgetés, és persze a zenélés – őszre elkészül a harmadik lemez, „A kor falára” CD, rajta az első rögzített zenei kirándulással (sokak szerint kicsapongással), a szvingbe át- majd visszacsúszó népzenevel. (Egy mezősegi, magyarpalatkai lassú cigánytánc dallamát játszották úgy, ahogy azt a régi zenészek játszották. Aztán ez a dallam átmegy szvingbe, egy másik zenekar közreműködésével, majd visszatérnek az eredeti megszólaláshoz, hogy érezhető legyen, hogy ez a dallam él, akármilyen ritmusra is veszik.) Az első meghökkenés után szinte mindenki szereti a lemez zenéjét. Sikeres bemutatói voltak Budapesten, Kecskeméten, Kiskunfélegyházán. A Jászság táncosai egy komplett, élettörténetet mesélő koreográfiát készítenek hozzá.

A zenekar tagjai ebben az évben közel 100 előadás, illetve táncház közreműködői voltak itthon és külföldön. Sikeresen szerepeltek Ausztriában, Franciaországban (a Magyar Év rendezvény-sorozatában), Németországban, a Vajdaságban. Igen jelentős szerepet kaptak a Millenniumi Sokadalom rendezvénysorozatán. Városi támogatással megszervezhették az „Ágas-bogas Népzenei Tábor”, az Ifjúsági Otthon udvarán a „Zenélő Udvar” hat rendezvényét. Év végén jön a szokásos Óévbúcsúztató, és a boldog újév reménye:

„Bájos lány trillák!

Tarka képzetek!

Kedv! Remények! Lillák!” - Szegény Vitéz óta tudjuk, hogy nem mind Arany, ami Csokonai.

Jön a választási év, (**2002**) jön a fordulat, változnak a kulturális prioritások (is). Késnek a pályázatok, nem muzsikál az udvar, nem folytatódik a tábor. Az egész Zeneház projekt is elfelejtődik. A Rákóczi úti Kaszinó kiürül ugyan, de tovább szabdalják – a nagytermet és egy kis csatlakozó termet bérbe adják egy távol-keleti harcművészettel foglalkozó csoportnak, akik a színpadot lebontják, a kis terembe öltözőket építenek. A másik kis terembe valami kistérségi iroda költözik sok számítógéppel.

A Csík persze tovább játszik, dolgoznak a jászsági projekten, jönnek a meghívások, ősszel új bőgős, Bartók József. Érződik, hogy új távlatok nyílnak, összerázódnak a kaleidoszkóp elemei. De az a fránya szinusz-görbe lefelé indult...

Én is Kunos Tamástól kaptam a hírt telefonon, hogy Janikáék Karcag alatt a négyesen... De kivágták a roncsból, és kómás állapotban a karcagi kórházba szállították...

„Atyaisten!” – a döbbenet, a teljes kiüresedés másodpercei... Ott állok a konyha-étkezőben, és ahogy akasztottam vissza a telefont...

„Ó, Istenem, ha...” Tudván-tudom, hogy nincs HA – de végigfut rajtam, hogy Janika előtte való héten keresett meg. Segítségem kérte, mert egy Volvót nézeget, amit meg szeretne vásárolni, és némi anyagi háttérrel szeretne tudni maga mögött. Nem sürgős, majd ha visszajönnek Nyíregyházáról, addig is puhuljon az eladó, de akkorra ha lehetne x százezret pár hónapig... Rajta voltam, hogy lehessen! És egy kocka-Volvo azért másként viselkedik...

Tíz perc, negyedóra – jönnek a megoldó képletek, körvonalazódnak célok, feladatok. Ekkor, és az ezt követő hetekben, hónapokban tényleg összefogott mindenki, aki úgy érezte, segítheti az ügyet. Összefogott Kecskeméten, de szerte Magyarországon is. Alapítványt gründoltak, segélykoncerteket szerveztek, plakátot terveztek, nyomattak –fölsajdul bennem a pillanat, mikor a kecskeméti Akadémia körúton a szitáló hóba, ködös fehérségbe belehasított a segélykoncert plakátjának vöröse...

De nem csak ez. Voltak nagyon-nagyon emberi, mély megnyilvánulások. A mentősök, az orvosok, a zenészek... Nagyon sokan megtettek mindent, néha még annál is többet. Sikerült megszerveznem, hogy a helyi televízió szerkesztő-riportert, operatőrt, kameraidőt biztosítson egy bizonytalan kimenetelő vállalkozásra, ők megnyerték az orvosokat, tehát folyamatosan forgathattak a kecskeméti kórházban, ahogy Janikát áthozták Karcagról. Így szinte naprakészen követhettük a fejleményeket.

A film: <https://www.youtube.com/watch?v=45pDUprQC8>

Azt, hogy a fiatal zenészek bemehettek a kórházba, és a kómában lévő társuknak muzsikálhattak – legyen valami kapocs, valami, ami visszahívja közénk.

És mikor jobban lett: „Amikor hosszú idő után magamhoz tértem, megtudtam, hogy a bal kezem darabokra tört, és nem úgy forrt össze, mint ahogy régen kinézett. Megkértem az orvosom, engedjen behozatni a kórházba egy hegedűt, hogy lássam, mi a helyzet. Nem tudtam megfogni, másfél-két centin múlt. Azt mondták, lehet rajta változtatni, újra hegedülhetek, de ez komoly tortúrával és nagy fájdalmakkal jár. Vállaltam. Nagyon boldogtalan lettem volna, ha soha többé nem tudok hegedülni.” = [Magyar Nemzet](#), 2003.12.27. Kiss Eszter Veronika cikke.

Sok év után így vall emlékeiről Janika:

http://vitalap.hu/index.fcgi?rx=&nyelv=hu&menuparam5=1&menuparam_6=3359

2016. április 26., Molnár Szabolcs, sztarportre.hu

Ez a kecskeméti segélykoncert forgatója, korabeli javításokkal:

CSÍK KONCERT KECSKEMÉT	
1.	Kecskemét Táncegyüttes-kecskeméti táncok, kísér a Hegedűs együttes, <i>konferálás,</i>
2.	Hegedűs együttes....., Hegedűs Zoltán vezetésével,
3.	Morotva zenekar....., Römer Ottó vezetésével,
4.	Bakos Árpád-énekes { Vajdaság }
5.	Deszki Tamburazenekar <i>konferálás,</i>
6.	Állami Népi Együttes kamaracsoportja Majorosi Mariann és Vékony Richárd - 2002
7.	Tükrös zenekar....., Halmos Attila vezetésével,
8.	Fábrni Géza-koboz és lantművész,
9.	Békés Banda Barbócz Sándor vezetésével, <i>konferálás,</i>
10.	Univer, Tancos Péter citera és népdalkör, <i>konferálás,</i>
11.	Kurácsi Táncegyüttes, Kecskemét -melegföldvári táncok,
Szünet	
<i>konferálás,</i>	
Csík Zenekar karácsonyi koncertje	
1.	Dresch Mihály, Kunos Tamás, Bartók József, magyarszováti muzsika
2.	Szilágysági táncok, csárdás és cigánycsárdás,
3.	Bogyiszlói muzsika, hallgató, csárdás, ugrós és friss, táncosok közreműködésével,
4.	Majorosi Mariann-ének,
5.	Dresch Mihály, Kunos Tamás, Bartók József, csendes hallgató < f-mollos > ,
6.	Pontozó, csárdás és szókó, táncosok közreműködésével, → János V.E.
7.	A "Kor falára", lemezünk címadó száma
8.	Öreges-pontozó a Küküllő mentéről,
9.	En
10.	vagyok, aki nem jó..., cimbalom muzsika, Tóni Árpádtól,
	Györgyfalvi legényes, lakodalmi ok és szapora, táncosok közreműködésével,
zenész finálé a lakodalmi csárdástól <összes zenész színpadra> ,	
táncos finálé, mezősegi szabadtánc . <összes táncos színpadra>	
2002.12.17.	

Közben úgy alakult, hogy egy szerencsétlen elcsúszás következtében alkartörést szenvedtem, így **2003** elején szinte hetenként találkozhattam Janikával a Rehabon, különféle kezelésekre várva. (Mit meg nem tesz az ember a zenészekért ☺). Kezdetben a kórházból tolták le, azután otthonról hozták be a nem túl kellemes kezelésekre, és becsületesen, szorgalmasan, küzdelmesen végigcsinálta.

Az élet persze nem állt meg, csak zökkent egyet. A zenészek Csík zenekarként folytatták a munkát, teljesítették a szerződéseket. És várta mindenki: gyógyul-e, javul-e?

Ott voltam, testközelből átéltem, próbálom átadni:

2003 tavasza, Kecskemét. Gyermekek és ifjúsági néptáncos találkozó a Megyei Művelődési Központban. Föllépett a Kurácsi Táncműhely ifjúsági csoportja is, mindenkit zenekar kísért. Így azután pénzt a páncélzsebbe, iratokat, bélyegzőket a táskába – irány az Erdei büféje! Mert egy biztos: a közreműködő zenészek vélt tartózkodási helye az intézmény büféje. Nem az italozás miatt – de itt együtt vannak, híreket, zenéket cserélnek, programot egyeztetnek, helyettes zenészt keresnek – és persze muzsikálnak is. A hozzáértő táncosok csak örülnek ennek. Volt egy rövid színpadbejárás, zenekari beállítás – azután hosszú szünet következne. Így meg a zenészek behangolva, folyamatos muzsikálástól inspirálva állnak

majd ki a színpadra. Szóval a büfé. Négy – öt zenekar teljes állománya iszogat, beszélget, zenélget mindenfelé. Megkeresem a Fabatka legényeit, számláznak, fizetek, azután elücsörgök az asztalnál. Csuda dolgokat lehet látni – hallani, ha szeretettel, értő figyelemmel ül az ember a szolgálati Unikummal a kezében. Állandó mozgás, nyüzsgés, zenélés, zsivajgás. Ami egy pillanatra elhalkul, hogy sokkal erősebben törjön ki.

Mert a helyiségbe bebecs a Csík Jani! Vékonykább, bottal jár, de ott van nála egy hegedűtök is. Höjj! – Ölelgetik, lapogatják, kérdezzetük – nagy a boldogság, öröm. Janika leül velem szemben az asztalhoz – gondosan lepakolja a tokot, eligazítja a botot, a lábát, a kezét... Hát nem az a fürge csík. De itt van, mosolyog, beszél, villan a szeme, ahogy jobbra- balra figyel. Nem kér csak egy ásványvizet, de abba is csak belekortyol. Kérdezzetük, beszélgetik, közben a fellépések szerint új zenészek jönnek, rég ittlévők mennek – de mindegyik szeme az asztalon heverő tokon, mindenkiben ott motoszkál a kérdés.

Végül rangidősként, volt zenekari főnökeként Hegedűs Zoltán mondja ki:

– Janika, zenélsz velünk egyet? És az igenlő biccentésre már bele is vág. Érdekes közlelőre figyelni az ilyen csapatokat. Ahogy a két – három primás együtt húzza, ahogy a kíséret (általában csak kontrák és bőgők) beszáll. Ahogy a szoros együttműködés után valamelyik primás vonómozdulattal, szeme villanásával teret kér magának, és valami improvizatívabb dallamrészbe kap, ahogy ezt átveszi, továbbfejleszti a másik. Valahol az ősi népzene és az modern jazz megoldásai keverednek. Közben Janika kinyitja a tokot, kitakarja a hegedűt, még ott megpengeti, fölé hajolva. Elmosolyodik, és ez a mosoly egyre szélesebben terül el az egész büfében. Hohó! Persze hogy készült! Csak a kérésre várt! Precízen be van hangolva, már veszi is az álla alá! Kicsit keservesen mozog a bal keze, de már ott áll a többiek gyűrűjében, és szépen, egyenletesen, együtt húzzák az alapoktól. Hega bá' kezdi a cifráját – ezt a nótát ő kezdte, őt illeti az elsőség. Janika a többiekkel együtt szépen simul a kíséretbe. Aztán a másik primás, a harmadik... Hega félreérthetetlen mozdulata a hegedűvel. a vonóval: Te jössz, Janika! És jön! Nem olyan gyorsak a mozdulatok, de megvan a jellemző hangszín, a csillogás, pontosan zárja a dallamíveket!

Nem is fejezik be a nótát, nyíltszíni zenész-taps: a vonó fájával kopogtatják a hangszerek hátát, bekiabálások, öröm, koccintás!

Sokan még le sem teszik a poharukat, amikor Erdei „Stuhl” Attila vérszemet kap, is mint régi zenekari tag szól: - Na, akkor most azt, hogy... És kontráján máris adja a kíséretet, egy olyan dallam kíséretét, ami egy táncosoknak készített összeállításukban az előbbi követi. A többi zenész is nyúl a hangszere után, de a szokásjog szerint most Janikának kellene kezdeni a prímét, vagy leinteni a kontrását, mert nehogymá'!

Janika áll, nézi Stuhlt, bal keze ujjai megrebbenek a hegedű nyakán... Ott áll velem szemben egy méterre, látom, ahogy sápadtabb lesz, néhány verejtékcsepp a homlokán. – De, hát ez meg...

– Hát az hogy ájninájni- ájnanana... Intonálja a dallamot a kontrakíséret fölött Stuhl lelkesen.

– De..de... és Janika egyre sápadtabb, kicsit mintha töpörödné össze. A teremben csak a kontra, a dallam, és mellette egyre vészjóslóbb csönd. Hosszú napok kómában, súlyos agyrázkódás, alig néhány perce beszélt arról, hogy hetek estek ki a memóriájából a baleset előtti időkből. Most meg egy általa összeállított dalszöveg nem ugrik be neki! Sötét gondolatok, növekvő feszültség...

Stuhl is megérzi ezt, bevillan neki minden, és széles vigyort mímelve áll le: – Nincs is ilyen nóta, most találtam ki!

– Ó, Stuhl, te mindig ilyen hülyeségekkel jöttél! – mondja Janika megkönnyebbülten, és a zenészek is mind fölhorkannak: Ó, a lüke! Hát még ez a pasi, mit ki nem... Tavalý is a Táncháztalálkozón...

És Hega a zenekarával belevág valami mezősegi vastaghúrosokba. Lelkesen húzzák, hát gyorsan csatlakozik a többi is, szinte gyomorba vág ilyen közelről az intenzív bőgő, a sok kontra. Janika leül, betakargatja a hegedűt, bezárja a tokot. Kiissza az ásványvizét, nézi, hallgatja a zenészeket. Ez nem annyira primáscentrikus darab, neki ezzel nincs dolga.

Ihletett percek voltak. Angyal szállt át a cigarettafüstös, alkoholgőzös szobán...

Úgy alakult, hogy az 1988-as kezdés után a 2003-as újrakezdéskor is tevőlegesen ott lehettem. Május 16.-án, pénteken egy dupla koncerttel tért vissza az alapító, névadó primással kiegészült Csík zenekar. A kecskeméti kórházban valami szakmai rendezvény (Nővérek napja? ilyesmi...) – délután az első, majd a széchenyivárosi lakótelepen épülő Szentcsalád Templom és Közösségi Ház (akkoriban ott dolgoztam) nagytermében a második koncert. Bottal bicegett föl a pulpitusra, de kitartóan, ihletetten játszott és konferálta végig az előadásokat. Az első koncert köszönet volt az emberi, a második köszönet valamiféle spirituális segítségért. Itt mondta ki először azt, hogy úgy érzi: valamiféle feladata van, amit teljesítenie kell, ha már visszatért odaáról.

Kedves Bardunk!

A régi időkben a templombicsú a faluközösség ünnepe volt. Nemzedékünk alfajait ünnepelni. Tőlünk idegen kultúrák kétes értékű kvádrátát fogyasztjuk. Ezért gondoltunk arra, hogy létrehozunk egy eredeti széchenyivárosi ünnepet, amelyet a Szentcsalád Plébánia és a Széchenyivárosi Közösségiépítő Egyesület közösen rendez, és amely nyitott minden jót kereső, jóra vágyó polgártársunk előtt.

Ünnepünkkel hagyományt kívántunk teremteni. Az elmúlt években kialakultak rendezvényünk alapelvei. Milyen is ez az ünnep?

Keresztény – tehát elfogadjuk, hirdetjük, éljük azokat az örök emberi értékeket, melyek az előző 2000 év alatt bizonyították szükségességüket.

Közösségi – tehát tevékenységünk célja, helye, megvalósítói az emberek önkéntesen létrejött csoportjai. Készenmél – tehát az eddignél jobban kívánunk sáfárkodni a város viathatatlannul létező kulturális értékeivel, az azt létrehozó emberi erőforrással.

Külpát-műdencél – tehát nagy gondot fordítunk a nemzeti kultúra ápolására és a határon túli magyarokkal való kapcsolattartásra.

Visszatérő programjaink ezek figyelembevételével szolgálják alapvető célunkat: kultúrát és közösséget akarunk teremteni a lakótelepen.

Plébániai közösségünk születésekor patrónusként a Szentcsaládolt választotta. Május hagyományosan Szent Mária hónapja, május 1-je Mikulás Szent József ünnepe. Ebben a hónapban van Anyák napja és Gyermeknap is. Ezért rendezzük májusban a Szentcsalád Plébánia és a Széchenyivárosi Lakótelep ünnepét – immár ötödik alkalommal.

Jávorka Lajos

plébános, a SZÉK elnöke

Május 14. szerda

10-16⁰⁰ – „Jöjünk a család” IX. konferencia

A negyedik éve tartó konferenciasorozatunk meghívottjai pedagógusok, egészségügyi dolgozók, családdal foglalkozó szakemberek, szülők és érdeklődők.

A konferenciát megnyitja: Dr. Lukács László piarista teológiai tanár, Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola

14⁰⁰ – „Creator Spirítus II - a Remény évezrede”

kecskeméti művészek képzőművészeti kiállítása. Megnyitja: ifj. Gyergyódszék László művészettörténész

17⁰⁰ – Kecskeméti Fotókör kiállítása

Megnyitja: Dulity Tibor festőművész

A kiállítások május 18-ig látogathatóak

hétkétnap 15-18 óráig szombaton és vasárnap 10-18 óráig

Május 15. csütörtök

17-18⁰⁰ – Kórusünnep 2003

Kórusfesztivál széchenyivárosi és egyházi iskolai kórusok közreműködésével

Május 16. péntek

A nap folyamán beregszászi vendégeink érkezése, a Beregszász-Kecskeméti Barát Kör megalakulásának előkészítése

18⁰⁰ – a Kecskeméti-Széchenyivárosi

Közösségiépítő Egyesület közgyűlése

20⁰⁰ – a Csík Zenekar koncertje

21⁰⁰ – Táborítást a cserkészek szervezésében

22⁰⁰ – Éjszakai táncház

Pénteken, szombaton, vasárnap folyamatosan in izemelő bűfésdior.

Május 17. szombat

10-20⁰⁰ – Csoportok, egyesületek, közösségek

bemutatók, népművészet bemutató és

vásár, kézműves foglalkozások és bemutatók.

13-14⁰⁰ – Asztali muzsika

Kovács Péter, citerás

16⁰⁰ – Aprók éneke

17⁰⁰ – Süttyő bdi

Közreműködik a Hegedűs Együttes

Táncmester: Anatól Hona

18⁰⁰ – Szünet szünet

Bemne: Kiskurási, Ajándék Yencsopori és

meglepetések

19⁰⁰ – Szemlölse a Kápolnában

20⁰⁰ – Szombat est tanc

Majdnem utcából, az elmúlt évezred legjobb

slágereivel.

Közreműködnek: Szénási Pál és zenés: bardai

Május 18. vasárnap

9⁰⁰ – Szemlölse - Jubiláns házasság ünnepe

Közreműködik és koncertet ad:

az M. Bodon Pál Zeneiskola Kamarazenekara

12-13⁰⁰ – Asztali muzsika

Obsitos Citerazenekar

19⁰⁰ – Zárszó – Szemlölse a Kápolnában

Azután athéni koncert, a teljes repertoár fölújítása, próbák, szervezkedések. Időnként vissza a kórházba, utókezelések, újra próbák, föllépések.

Alakulásának tizenötödik évfordulóját ünnepelte ebben az évben a Csík zenekar. Ennek öröme az együttes november 14-én a kecskeméti Kamaraszínházban koncertezett. A zenekar régebbi tagjai közül sokan eljöttek, muzsikáltak az elmúlt másfél évtized állomásait bemutató műsorban. A programot színesítette a Vándor Vokál, ill. a német és cseh tagokból álló Tipperklimmer zenekar közreműködése. A majdnem két órás koncertet hajnalig tartó táncház követte. December 27-én ünnepi jubileumi koncertet adtak a Millenáris Teátrumban, Dresch Mihály, Lovasi András, Ökrös Csaba és a Pécsi Táncszínház közreműködésével – Óévbúcsúztató!

A kecskeméti koncertről hangfelvétel is készült, és ezt a „Be sok eső, be sok sár...” című CD lemezen a Fonó FA-217-2 tételszám alatt adta ki 2004-ben.

„Szépen, lassan, ügyesen készítettük a műsort, megidézve a tavasz sokszínűségét. A nagymesterink a népdalokra alapozva alkották meg műveiket, mi pedig a falusi zenekarok játéktechnikáját és azok harmonizálását igyekeztünk szimfonikus hangzásba ötvözni” – mondta köszöntőjében az idén 25 éves Csík zenekar vezetője, Csík János.

=Petőfi Népe 2013. március 16. Popovics Zsuzsanna

<http://www.baon.hu/bacs-kiskun/kultura/a-csik-zenekar-megidezte-lovasi-andrast-es-pressert-488576>

Nagyon pontosan írja le azt a munkamódszert, ahogyan eddigi nagysikerű projektjeik megvalósultak – legyen szó egy lemez anyagáról, egy szépművészeti tervről.

Van a tevékenységnek egy „napi” rutinja – évi 100 vagy annál is több fellépés. Ez egy folytonosan módosuló, alakuló, az adott helyzethez illesztett műsor, de egyfajta „törzssanyagra” épül, a zenekar állandónak mondható repertoárjára.

Ezzel párhuzamosan folyik a tervezett lemez anyagának gyűjtögetése, hangszerelése, közönség előtti kipróbálása. Erre adott lehetőséget a 2008-ig működő kecskeméti Csík táncház a Kamaraszínházban, majd a Kilelele Music Clubban, végül a Szentcsalád Templom és Közösségi Ház ifjúsági klubjában. Pályázati anyagukban így írnak erről:

„Terveztünk egy népzenei klubot. Tettük ezt azért, mert 1988 óta tartott táncházainknak ma már sok olyan látogatója van, aki a kezdetektől ott volt, és most hozza kedvesét, gyermekeit, tanítványait. Így óvodáskortól az ötvenes generációig előfordulnak nálunk. Élt még bennünk az emlék, hogy a kezdetben heti, majd kétheti rendszerességgel tartott táncházainkon mindig szép számmal voltak látogatók. Szükségét éreztük a törzsközönség visszajelzéseinek, egy igazi közösségi hangulatnak, ahol kipróbálhatjuk új elképzeléseinket és nyithatunk a társművészetek felé. Mindezek figyelembevételével

pályáztunk, és a nyár elején az egész évadra szólóan ismét megállapodtunk a városban táncházat tartó többi zenekarral az egyes rendezvények időpontjáról.”

Akárhogy nézzük, amit húznak, az egy „használati zene” – tánc alá való, vagy szórakoztató muzsika. És lehet elképzelése a zenekarnak bármiről, ha az nem találkozik a közönség szeretetével, figyelmével, akkor értelmetlen. Az a folyamat, amelyben „bekebelezik” a rockzenét, alternatív zenekarok számai vagy régi slágerek kerülnek új kontextusba a népzenevel – kísérleti terep. Kötéltánc, amihez jó védőháló volt a kis klub, az ott tapasztalt azonnali reagálás.

És van még egy ezeken túlmutató, hosszabb időtartamot felölelő „küldetés” - a hagyományban, a hagyománnyal való élés.

„A hagyományt nem ápolni kell, hiszen nem beteg az, nem is őrizni, mert nem rab az. A hagyományt élni kell!” – nyilatkozott erről Szabó Attila.

= <http://www.heol.hu/heves/kozelet/a-kossuth-dijas-csik-zenekar-egri-muzsikusat-koszontottek-489862>

Szép és megvalósult példa erre az „Örökségünk” – a Kodály Zoltán életművének fontos részét képező népzenei gyűjtései, és azok alapján írt zenedarabjai felhasználásával készülő emlékműsor. A zenekar megalakulása óta motoszkált a gondolat, a nagy előd táncvárosi zenekarok munkáját figyelve, a kecskeméti Kodály Zoltánnal kapcsolatos érzéseit hozzáadva... De ez hatalmas falat, nagy feladat, bár állandó inspiráció. Már **2004**-ben (hiszen még itt tartunk időben) újra kezdődött a beszélgetés, szöveg- és dallamkutatás.

És 2005-ben Kecskemét városa a sokaktól érkező, a közelgő évforduló által erősített kéréseknek megfelelően új kulturális koncepciót alkot. Megszületik a Kodály Örökség Program.

„Kodály Örökség Program

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzatának költségvetésében külön előirányzatként szerepel a Kodály örökség Program, benne a kiemelkedő eredményeket elért zenei együttesek és egyéb művészeti műhelyek támogatása. E támogatás a város kulturális életében betöltött különleges szerepet, a kiváló művészeti teljesítményt, a hazai és nemzetközi viszonylatban is jelentős kulturális küldetés minél magasabb színvonalú megvalósítását szolgálja.

A Kodály Örökség Program keretében emellett az Önkormányzat támogatni kívánja a Kecskeméten működő, a professzionális színvonalat elért, illetve megközelítő művészeti műhelyeket, zenei együtteseket, működési feltételeik zavartalanabb biztosítása érdekében. A támogató biztosítani kívánja, hogy a kedvezményezett énekkarok, hangszeres együttesek és egyéb műhelyek folyamatosan jelen lehessenek a regionális, országos és európai művészeti életben, hazai is nemzetközi rendezvényeken mutathassák be programjukat, ismertté váljanak szűkebb és tágabb környezetük érdeklődő közönségének körében. Kodály Zoltán szellemiségének megfelelően a Program keretében kizárólag a szakmai szempontból igényes, a művészi értéket minden megnyilvánulásában képviselő, a város kulturális hagyományait gazdagító művészeti műhelyek támogathatók...”

= Kecskemét M. J. Város Önkormányzata, Ikt.szám: 38.590-8/2005.

Részlet Csík János programindító leveléből:

„Több éve születtek hasonló gondolatok, amelyeket a Jánosi együttes, a Muzsikás együttes meg is valósított Bartók Béla zeneművei kapcsán. A Kodály Örökség Program adta azt a lehetőséget, hogy ilyen gondolatok, Kodály Zoltán életművével kapcsolatban is létrejöhessenek.

Ez a kezdeményezés új lehetőséget adna a klasszikus és a népzene találkozásának, ami Kodály Zoltán életében is fontos szerepet játszott. A produkció újra felidézhetné azokat a pillanatokat, amelyeket maga Kodály Zoltán is átélt gyűjtései során, és amiket mindig igyekezett átadni műveiben, azoknak, akik ezt nem élhették meg. Erre adna újra lehetőséget ez a rendezvény. ...”

Természetesen kidolgoztuk, benyújtottuk pályázatunkat, és sikerült egy töredékét elnyernünk a szükségesnek. Ennyivel már el lehetett kezdeni, de az idő már kevés volt arra, hogy 2005-ben bemutatásra kerüljön a műsor. A 2006. évi Tavaszi Fesztiválra tervezett bemutató egyeztetési gondok, majd Vitéz László színművész betegsége és váratlan halála miatt (Ő testesítette volna meg Kodály Zoltánt, mondta volna el a kiválasztott idézeteket) a Kodály Művészeti Fesztivál augusztusi időszakában, 2006. augusztus 18.-án valósult meg. Ütős darabnak tűnt, de számos gyermek-betegséggel küzdött. (Az időpontváltozások miatt nem a tervezett legjobb közreműködőkkel sikerült megvalósítani.). Tovább lépésre persze jó volt, és így 2007-ben már Egerben, Veszprémben, Szegeden, Esztergomban mutatták be nagy sikerrel a Kodály Zoltán életművéből merítő „Örökségünk” műsorukat, amit a helyi szimfonikus zenekarral, kórossal, táncosokkal közösen adtak elő. A szegedi előadáson a technikai megvalósításban közreműködő Szegedi Városi Televízió rögzítette a teljes előadást és Kodály-forगतag címmel az év végén műsorára is tűzte. Újabb pályázat, újabb nekirugaszkodás, és 2008 végén már kész is a DVD, amit 2009. január – februárban el is postáztunk a megyében működő iskoláknak.

„Kodály emlékére készítette el DVD-jét a Csík Zenekar

A huszadik születésnapját ünneplő Csík Zenekar dedikálással egybekötött sajtótájékoztatót tartott abból az alkalomból, hogy az „Ez a vonat, ha elindult” CD lemezük aranylemez lett, és feltartóztathatatlanul robog a platinalemez felé. Ez alkalomból azt is bejelentették, hogy elkészült az „Örökségünk” című DVD-jük, amelyet Kodály Zoltán születésnapjára időzítve jelentetnek meg.

A felvétel a Szegedi Szimfonikus Zenekar, a Vaszy Viktor Kórus és a Szeged Táncegyüttes közreműködésével készült. A „hivatalos” megjelenés december 15-én a kecskeméti Kodály Iskolában, egy Csík Zenekar-koncert keretében lesz.

A zenekart mai népszerűsége okán ismerők, de még a szakmai közönség egy része is komoly meglepetésre számíthat, ha találkozik a kiadvánnyal. Mi kecskemétiiek, vagy a zenekart kezdetektől ismerők régi emlékfoszlányokon indulhatunk el. Két éve, egy gyönyörű nyári estén a Piarista Gimnázium udvarán – Bartók jubileum kapcsán került sor egy nagyszerű műsorra, melynek továbbgondolása ez a program.

A Kodály Örökség Program támogatásával megvalósult DVD a jelen tervek szerint nem kereskedelmi forgalmazásra készült, hanem oktatási célokra: a Bács-Kiskun megyei iskolák kapnak példányokat belőle, mert az oktatási szemléltetésben kiválóan használható párhuzamaival.

= <http://kecskemet.hu/?r=701&c=9392>

Idézet a borító hátlap szövegéből:

„Örökségünk – Kodály emlékműsor

2007. július 22-én a szegedi Klauzál téren a langymeleg nyári esten rövid időre megvalósult Kodály Zoltán álma. A zene mindenkié lett!

Mindenkié, aki ott volt a zsúfolásig megtelt téren, és részese lehetett a klasszikus muzsika és a magyar népzene találkozásának.

A Szegedi Szimfonikus Zenekar és a Szegedi Vaszy Viktor Kórus előadásában felhangzó Kodály művek megragadták és ott marasztalták a hallgatókat.

A kecskeméti Csík Zenekar és a Szeged Táncgyűttes úgy idézte fel Kodály gyűjtéseinek hangulatát, mintha annak élőzenével kísért filmfelvételét látnánk.

Ezt az érzést erősítették a kivetítők, ahol a produkció fontos részét alkotó közelképek is megjelentek a művészek kezéről, arcáról, az ördögös ügyességgel szökellő csizmákról, a mosolyokról és összekacsintásokról, a kórustagok érzelmeiről.

A technikai megvalósításban közreműködő Szegedi Városi Televízió rögzítette a teljes előadást és Kodály-forgatag címen műsorára is tűzte.

A hangversenyt hosszabb távú megőrzésre, többszöri megtekintésre is érdemessé teszi színvonala és koncepciója.

Azért adtuk ki ezt a DVD lemezt, hogy minél többen éljék át ennek a remek estének a hangulatát, minél többeké legyen a felhangzó ZENE!”

ÖRÖKSÉGÜNK EMLÉKMŰSOR

2007. július 22-én a szegedi Klauzál téren a langymeleg nyári esten rövid időre megvalósult Kodály Zoltán álma. A zene mindenkié lett! Mindenkié, aki ott volt a zsúfolásig megtelt téren, és részese lehetett a klasszikus muzsika és a magyar népzene találkozásának.

A Szegedi Szimfonikus Zenekar és a Szegedi Vaszy Viktor Kórus előadásában felhangzó Kodály művek megragadták és ott marasztalták a hallgatókat. A kecskeméti Csík Zenekar és a Szeged Táncegyüttes úgy idézte fel Kodály gyűjtéseinek hangulatát, mintha annak élőzenével kísért filmfelvételét látnánk. Ezt az érzést erősítették a kivetítők, ahol a produkció fontos részét alkotó közelképek is megjelentek a művészek kezéről, arcáról, az ördögös ügyességgel szökellő csizmákról, a mosolyokról és összekacsintásokról, a kórustagok érzelmeiről. A technikai megvalósításban közreműködő Szegedi Városi Televízió rögzítette a teljes előadást és Kodály-forratag címen műsorára is tűzte. A hangversenyt hosszabb távú megőrzésre, többszöri megtekintésre is érdemessé teszi színvonala és koncepciója.

Azért adtuk ki ezt a DVD lemezt, hogy minél többen éljék át ennek a remek estének a hangulatát, minél többeké legyen a felhangzó ZENE!

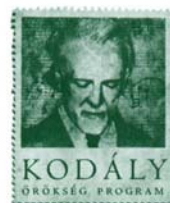
1. Intermezzo a Hány János daljátékából – Szegedi Szimfonikus Zenekar	4'47"
2. <i>Búza, búza...</i> – Majorosi Marianna	1'25"
3. Magyar népdalok – rondó – Szegedi Szimfonikus Zenekar	9'55"
4. <i>Felcsúki zsuka (csüördögölő)</i> – Csík Zenekar és a Szeged Táncegyüttes	2'23"
5. Túrót eszik a cigány – Szegedi Vaszy Viktor Kórus	2'08"
6. <i>Mátyusföldi táncdallamok</i> – Csík Zenekar és a Szeged Táncegyüttes	4'08"
7. <i>Galántai táncdallamok</i> – Csík Zenekar	2'26"
8. Galántai táncok – Szegedi Szimfonikus Zenekar	14'12"
9. <i>Repülj páva repülj</i> – Csík János és Szokolay Dongó Balázs	2'01"
10. Fölszállott a páva – variációk egy magyar népdalra – Szegedi Szimfonikus Zenekar	9'53"
11. <i>Kállai kettős dallamai</i> – Csík Zenekar és a Szeged Táncegyüttes	6'21"
12. Kállai kettős – Szegedi Szimfonikus Zenekar, Szegedi Vaszy Viktor Kórus	6'58"
13. Esti dal – Szegedi Vaszy Viktor Kórus	2'54"
Összes zene	69'31"

* Kodály Zoltán (1882–1967) ** tradicionális

Nyelv	Hang	Kép	Játékidő	Színes, magyar koncertfilm
magyar	sztereó	4:3 PAL	1 óra 26 perc	

Ezt a DVD-t a Kecskeméti Kaszinó Kulturális Egyesület (melynek egyik alapítója és máig is tagja a Csík Zenekar) jelentette meg, Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata Kodály Örökség Programjának támogatásával. Soksorozította a VTCD VIDEOTON Kompaktlemez-gyártó Kft. 2008-ban.

KKKE: www.cakk.hu Csík Zenekar: www.csikband.hu

Hat éven át tartó folyamat – „Szépen, lassan, ügyesen készítettük...”

Eközben persze sok minden más történt, **2005**-ben, a program indításakor például:

„Tartalmas évet zárt az együttesünk, hiszen az év végéig közel 100 koncert, előadás és táncház itthon és külföldön való közreműködés ad lehetőséget műsoraink bemutatására.

Külföldi szerepléseink közül kiemelném, a felvidéki Nagyidai Folkfesztiválon, az Újvidéki Szabadka melletti Gombos fesztiválon, a Jászság táncegyüttessel Spanyolországban való közreműködéseinket.

Műsorainkkal a hazai nagyvárosokban is megfordultunk Budapesten a Sziget fesztiválon, az augusztus 20-i rendezvényeken a Millenárisban, a Várban, ugyanott a Mesterségek Ünnepén, az országos

évadnyitó táncházon, Erzsébetligeti kerti vigasságokon, Százhalombattán a Summerfest záró rendezvényeként, Kőszegen a Kor Határ Alapítvány több napos rendezvényein, Koncertekkel Hajdúszoboszlón, Debrecenben, a Kor falára című műsorunkkal, Kecskeméten a Hírös Fesztiválon a Bor utca rendezvényen, a Népzenei Találkozó megnyitóján, rendhagyó óráin, főtéri koncertjén, Nyíregyházán a Vidor fesztiválon neves előadók között. Koncerteket adtunk a Művészetek Völgyében a Balaton felvidéken Taljándörögdön, Észak-Magyarországon Herencsényben a Palócföld Alapítvány szervezésében, Dunaújvárosban, Magyarpolányban, Dánszentmiklóson, Békéscsabán, Jászapátiban, Egerben, stb.

Az új hanglemezünk stúdiómunkáit végeztük el Budapesten.

Ausztriai Bécsben előadást és táncházat fogunk tartani a Collegium Hungaricum szervezésében a VI. Regionális Táncháztalálkozón.” – írja Csík János 2005. novemberében.

És a budapesti fellépések között ott a korszakváltó, a Kispál és a Borz zenekar koncertjén bemutatott stílussteremtő szereplés is. (2005. június 3. – PeCsa) Amikor az alteros rajongótábor elé kilép a táncmuzikáris zenekar, és némi táncossal színesített autentikus zene után fölhangzik három kispálos nóta – népi köntösben! (Vagy ahogy azóta definiálják: „csíkositva”)

Korszakváltó?

A zenekar felől nézve a logikus, apró lépések sorában a következő. Talán nagyobb, mint sok eddigi, de nem tűnik forradalminak.

„A kor hozta, szükség van most erre a zenére, mi meg szerencsések vagyunk, sodort magával minket a hullám” – mondja erről utólag Kunos Tamás.

Pécsi táncok

Lovasi Bandival állók a színpalak mögött, kommentálja a számot, éppen valami szép lassút, Csík János énekel. Február 12-én van, későtlél és korai este, a Nagy Lajos Gimnázium dísztermében vagyunk, ami elég szokatlan koncerthelyszín, de legalább belváros, az kétségtelen. A Csík Zenekar országos turnéjának második állomása Pécs. A koncert velem kezdődik, ennek nem kellene így lennie, de én konferáltam föl a zenekart, hirtelen szalasztott házigazda-kisasszonyként.

APRÓ „Buba” Annamária írása

Közben a háttérben nagy az izgalom és a kavargás, mivel János már az első dalnál meglepette a sorrendet, így fülni kell, hogy ki mikor következik, az meglepetés.

Makó Péter dudás-tárogató-szaxofonos kap egy számnyi levegőt, ő a sok közül az utóbbi hangszert szereti igazán, a többitől lebeszeli. Közben várja, hogy Csík János Tamás Fácán, a főszervező, a Mystery Gang volt, a Tom Stormy Trió jelenlegi dobosa hozza már a rég megígért Csík-bort, Tiffán-félét. De Fácán nem jön. Palinka viszont már van, kínálják, de Majorosi Mariann nem iszik semmit egyelőre, nem tesz jót a hangszálinak. Szabó Attila pedig sofőrököl. Bandi nem iszik palinkát: Öreg vagyok én már ehhez. És nagyon ártalmas ám!

Közben belendül a zenekar, Mariann sem izgul már, csak a koncert előtt egy kicsit. Ezek begyakorolt számok, nem kell túlkönni felénk, így mi is élvezhetjük a zenét, nem csak a közönség. És úgy a jó, ha

mi is élvezük, nem? Ezt a közönség is megérzi – mondja. És a közönség érzi is, már nem is a Ciszterci Rend Gimnáziumában vagyunk, hanem igazi koncertteremben.

A program viszont még alakul, Csík János átírta a programot. Nem lesznek új számok? – kérdelem Banditól. Nalam próbáltunk két napot, és ezek a számok Jánosnak nem tetszenek. De kell egy szellemi vezér: A János pont ilyen: érzi a dolgokat. Van, hogy nincsenek racionális érvei, de érzi. És bízni is lehet benne. Minden zenekarnak kellene ilyen – jelenti ki Bandi.

A koncert pedig színpalak mögött is szépen szól, mellettem Mariann és Bandi táncol, énekel, utóbbi füttyöztet a számok alá, látszik, hogy nagyon élvezi ezt a közegét. Beszélgetnek a népzene-ről, én meg csak figyelek. Az árvaikkal és a zabigerekkel nagyon kegyetlen volt a nép egyebéket, rengeteg gyönyörű dal van ilyen témában – meséli Mariann, Bandi meg hozzátesszi, hogy a félrelelésekről is nagyon durva dalok születtek, ilyen világ volt ez.

Közben Csík János is kijöhet egy szám erejéig, Bandi félre vonja: János, majd én felkonferálom, jam-sessionként, jó lesz, meglátod. Szóval az egyik szellemi vezér csak meggyőzi a másikat. János áldást ad rá végül, az egyik új szám lehet. Bandi konferál, örömmel következik itt, kérem, és valóban, nem túl összezisztolt, de átütő erejű indiántánc a Pécsi táncok munkacímű történet, Fehérket forgatok meg-ge. Talán már János sem bánja.

Megint hátrajön János, a többiek körbeállják, kupakutánács, mi legyen a folytatás. Senki nem ért semmit vagy „JCS” (lankacsapda, ugye). Aztán eldől: legyen mind a kettő, örüljön mindenki.

Finálé van, a közönség tombol, és itt nem maradnak levezető nélkül, nincs korai villanyoltás, a Zengő Együttessel tart táncházat az éjszakában. Nekik már előzenekarként is nagy sikerük volt, most meg már bátrak az emberek is, jó ezt látni, hogy néptáncolni mindenki tud. Vagy szeret úgy csinálni, mintha tudna.

A táncház után a Lajosban záróra, a zenekar egy része is nyugovóra tért, reggel disznóvágásra hivatalosak Villányba, este meg koncert lesz Kaposváron. De az Est Cafében folytatódik az éjszaka, „Péterfy Bowie”-afterpart.

Kunos Tamással ott találkozunk újra, leül hozzánk és mesél: A kor hozta, szükség van most erre a zenére, mi meg szerencsések vagyunk, sodort magával minket a hullám – mondja a hirtelen jött óriási népszerűségről. S mintha nem is Magyarországról beszélne, kiderül, hogy a népzene kollégák büszkéi rájuk, a Csík Zenekarra, nincs féltékenységi vagy áskálódás körülöttük. A népzene négyen jól fogadták a mi sikerünket, s ez nekik is jó, hiszen aki a mi zenénk megnyitott egyet, az az ő zenéjükre is felfigyel majd. Aztán elhangzik a siker eredettörténete is. Egy számmal kezdődött, az hozott magával mindent – meséli Tamás a Senki nem ért semmit című dalról: olyan, mint egy rúzsabokor, terebélyesedik, új ágakat hoz azóta is.

Játsz velünk és nyerj egy a Csík Zenekar által dedikált UnivPécsi!

Ki volt a vendégzenekar a Csík Zenekar pécsi koncertjén?

A megféléseket az univpecs@tmail.com e-mail címre várjuk március 3-ig.

= Pécsi táncok. UnivPécs. 2010. Apró „Buba” Annamária cikke

Ugyanezt a „kor hozta” érzést fogalmazza meg egy cikk is, már 2013-ban:

„Említett kikacsintó nyításukat a 2005-ös *Senki nem ért semmit* című lemezüktől szokás számolni, ám voltak ennek előzményei is, csak éppen nem a rock, hanem a jazz irányába kacsintgattak.

Ugyanis a *Boldog szomorú dalon* ott találjuk Dresch Mihályt (foglalkozását tekintve élő legenda, valamint fúvós hangszerek virtuóza), és ha meghallgatjuk a lemezen található, szaxofonnal játszott erdélyi román népzénét, rájövünk, hogy a Csík zenekar már itt, a legelső albumon feszegeti a határokat: Dresch játéka akkor is közelít a jazzhez, ha népzénét fúj.

A mai értelemben vett világzene robbanásának idején járunk ekkor. Nemrég indul be az **Afro Celt Sound System**, pályája csúcsán sziporkázik a **Deep Forest**, **Nusrat Fateh Ali Khan** muzsikáját pedig agyba-főbe használják olyan filmekben, mint a *Született gyilkosok* vagy a *Ments meg, Uram!* De népi dallamokat szaxofonnal előadni, ez ebben az időben még Nyugaton is ritkaságszámba megy. ...”

<http://manna.ro/coolturka/erdelyi-turnera-keszul-a-csik-zenekar-2013-03-18.html> A közönyt irtja a Csík zenekar

Talán annyiban pontosítanám Tamás szavait, hogy nem a hullám sodorta őket – nemes egyszerűséggel szólva: ők voltak, és mai is Ők a hullám!

Ehhez kellett egy olyan primás, főkolompos, akiről meggyőződéssel mondhatja Lovasi András is: „De kell egy szellemi vezér. A János pont ilyen: érzi a dolgokat. Van, hogy nincsenek racionális érvei, de érzi. És bízni is lehet benne. Minden zenekarnak kellene ilyen” (= Pécsi táncok. UnivPécs. 2010.)

Kellett a legénység, a hosszú évek alatt kiválogatódott, sokféle előélettel bíró, de alapjában népi indíttatású karakter. Akik bírják a gyűrődést, akik elfogadják a sokszínű, általában nem túlfizetett munkát, mert számukra a zenélés öröm is. „Ezek begyakorolt számok, nem kell tőlük félnünk, így mi is élvezhetjük a zenélést, nem csak a közönség. És úgy a jó, ha mi is élvezzük, nem? Ezt a közönség is megérzi” – mondja a már idézett cikkben Majorosi Mariann. (= Pécsi táncok. UnivPécs. 2010.)

Kellett az intézményi, később civil szervezeti támogatás, ami nem hihetetlen és lehetetlen korlátokat állít, hanem korlátlan lehetőségekben hisz.

Kellett a felvállalt és örömmel teljesített programok sora. Párhuzamosan fut tehát:

- a táncházi banda, saját táncházzal (népzenei klubbal),
- a koncertező zenekar – egyre nagyobb fesztiválokon, egyre több néző előtt,
- a „kísérő” csapat – néptánc együttes, vagy szólista mögött,
- a tanító, „ismeretterjesztő” együttes – rendhagyó órákon a városban, vagy kis falvakban,
- a kutató, műsorszerkesztő – az „Örökségünk” Kodály-élműsor szerkesztésével,
- az alternatív, majd rockzenét is bekebelező, az eredményt CD-n fölmutató újító alkotó.

És mindez néha néhány napon, egy – két héten belől. Megérdemlik hát az óév búcsúztatót:

Bort, búzát, barackot,
Kurta farkú malacot,
Szekeembe kereket,
Köcsögömbe feneket,
Poharamba vörösbort,
Hadd ihassak bőven,
Az új esztendőben!

Tisztelettel és szeretettel tudatjuk mindenkivel, hogy idén is megrendezzük a

Csík Zenekar Óévbúcsúztató Mulatságát.

A hagyományokhoz híven 2005.

december 30-án 19.00 órától

a Kamaraszínházban (Kecskemét, Erkel Ferenc u.)

várjuk a kedves közönséget, moldvai csángó magyar népzenevel és egyéb meglepetésekkel

Vendég előadóművészeink:

Fábri Géza koboz

Ivánovics Tünde ének

Szokolai „Dongó” Balázs duda, furulya

Boka Gábor Ajándék Bábszínháza Felnőtteknek.

A zenekarról további érdekességek a www.csikband.hu oldalakon.

Búcsúztassuk együtt a tavalyihoz hasonló fergeteges muzsikálással az Óévet, barátainkkal szeretettel várunk mindenkit!

Ők és a közönségük is. A vájtfülűek, akik gyorsan reagálnak, és szeretik ezt a lemezt:

„Nem azt jelenti ez, hogy a Csík által oly gondosan ápolt tradíció a háttérbe szorult volna a *Senki nem ért semmit* című albumon, inkább azt, hogy ez a lemez egy másfajta gondolkodásmód előtt is megnyílt. ... Mégis jelentős, szinte forradalmi a mostani lépés, hiszen azt tanúsítja, hogy a magyar nép- és a rockzene kapcsolatában – az eddigiektől eltérően – korántsem csak a rock lehet kezdeményező. Sarkítva: **megszületett a magyar tradicionális rocketno**. Isten hozta itt minálunk...”
= Magyar Narancs 2006/3 (01.19.) Marton László Távolodó

És nem csak a zenét veszik át, kebelezzik be. Praktikusan átjön az „új lemez – koncertturné” fölállás. Ebben az évben **(2006)** 14 koncertjük szól arról, hogy „senki nem ért semmit”! Folytatódik az előző lemez zenéjére koreografált táncest sikertörténete is: 8 alkalommal adják elő a Jászsággal közös produkciót. És külföldi koncertek is: Svájc, Szlovákia, Észtország (itt még nem voltak eddig), a bécsi Collegium Hungaricum (itt meg már szinte „törzsvendégek”).

Persze Óévbúcsúztató Kecskeméten a Kamaraszínházban, de ennél izgalmasabb az újév februárja:

(2007)

Fonogram - Magyar Zenei Díj
 Tetszik

NYERTESEK 2007

Fonogram - Magyar Zenei Díj 2007 nyertesei

- az év hazai rock albuma**
ÁKOS - Még közelebb (Fehér Súlyom)
- az év külföldi rock albuma**
RED HOT CHILI PEPPERS - Stadium Arcadium (Warner Music)
- az év hazai modern rock albuma**
BLACK-OUT - Rádió-Aktív (Edge/Hammer)
- az év külföldi modern rock albuma**
MY CHEMICAL ROMANCE - The Black Parade (Warner Music)
- az év hazai pop albuma**
MAGNA CUM LAUDE - Minden állomás (Magneoton)
- az év külföldi pop albuma**
NELLY FURTADO - Loose (Universal Music)
- az év hazai jazz albuma**
BABOS GYULA - Variáció (CLS Records)
- az év hazai világzenei albuma**
CSÍK ZENEKAR - Senki nem ért semmit (Fonó Budai Zeneház)
- az év hazai dance vagy electro albuma**
NEO - Maps For A Voyage (Magneoton)
- az év külföldi dance vagy electro albuma**
BOB SINCLAR - Western Dream (CLS Records)
- az év hazai szórakoztató zenei albuma**
BALÁZS PALI - Nem sírok érted (Happy Records)
- az év hazai rap vagy hip-hop albuma**
SUB BAS MONSTER - Sub Bass Monster (szerzői kiadás)
- az év külföldi rap vagy hip-hop albuma**
OUTKAST - Idlewild (Sony BMG)
- az év hazai gyermek albuma**
SZALÓKI ÁGI - Cipity Lőrinc (Folkeurópa)
- az év felfedezettje**
RÚZSA MAGDI (Universal Music/CLS Records)
- az év dala**
VARGA FERI & BALÁSSY BETTY - Egy bolond százat csinál (Magneoton)
- Életműdíj**
Demjén Ferenc

Ilyen díja még nem volt a csapatnak! Koncertek sokfelé, és hosszú Művészetek Völgye ottlét. Júliusban „Nyár a Lánchídon” koncert, aminek komoly következményei lesznek a jövőre nézvést, mert itt találunk egymásra a Rackajammal és Ferenczi Gyurival. Nagyvárosainkban az „Örökségünk” Kodály emlékműsor. Mindenfelé nagy érdeklődés, pozitív visszajelzések. Kecskemét megelégedett a tavalyi főpróbával, így azután arra vetemedünk, hogy a városközponti Malom Pláza színpadán adnak elő részleteket az „Örökségünk”-ből – nem kis megrökönyödést keltve az úri közönségben (incl. plázacicák). Kecskeméti klubjukban formálódik az új lemez, és a nyár végétől egyre többet mutatnak meg az új anyagból fesztiválok nagyszínpadán is. „Senki nem érti”, de Aranylemez lesz az előzőből. És az év vége már a Fonó Budai Zeneházban, december 30-án, „Előszilveszter” fedőnévvel.

2008

Ez a huszadik születésnap éve. És a születésnap ajándék már áprilisban bepöfög: „Ez a vonat...” Érdekes, hogy „hivatalosan” csak innentől szerepel zenekari tagként a briliáns fúvós, Makó Péter. (Az előző lemezen és az „Örökségünk” DVD-n is Szokolay „Dongó” Balázs fúj zenekari tagként.)

Ezt meg én követtem el, üzenetként a Csík honlapra:

2008. 04. 09.

Atyámfiak! Ismét megcsináltatok! Mint a kecskeméti Főtér – átjön a hely szelleme. Szecessziós burjánzású lemezszerkesztésben aprólékosan, az utolsó részletig kigondolt és díszített darabok közül ki-kivillan a XX. és XXI. század – de rögvést el is simul, beleolvad az összhatásba. Nem indul olyan ütősen, mint az előző, de ez nem baj, az áttörés már megvolt, most már „csak” menni kell egy darabig ebbe az irányba. Az árgyélusát! A kevésbé ismert felvidéki változatban a „nagyzenekar” fölött szépen, arányosan ott van Marianna. És újra madarak, de a délkeleti végről. A két jómadár (Bolya–Szokolay) és ismét ízesen, szívből jövően Marianna. Janika szólóéneke után tökös a kalocsai „kórus”, lendületes és ugyanakkor sűrűn szövött a zenekari munka, amit szépen köt át a fúvós. Zeng a cimbalom, de finoman, háttérben! Aztán a Garibaldival ki van téve a kokárda! (jó 25 éve ezért járt volna néhány nyakas!) Aztán a nemzeti büszkeség átcsap emberibe – férfi és nő egyaránt kihúzza magát – egyenes a derék, csillog a szem, huncut a mosoly! Hát a héjsza, az tényleg odateszi! A heves herflifutamok között beleröffen – ilyenkor kell a büféasztalra ugrani, és ott ropni az üvegek között. Majd szépen beleszenderedni a reggelbe, a kedvesünkbe. Kis kétely volt bennem: Sonny Terry után lehet még csinálni valamit a vonatos szájharmonikával? Egyáltalán szabad még szívni-fújni-kipöfögni? Aztán Attila akkordjai fölött a felelgetős – összeolvadás férfi-női hang – igen, ez ami örömünk, a könnyes. Ez a 375-ös vontatta kis szutykos szerelvény, és nem a „Lonesome train”.. Ez visz minket, és nem csak háborúba, de vissza is, haza, és akkor aztán: adj neki! Ahogy a csövön kifér! Hál'Isten, a nyugati végekre is elkalandoztatok! Megdolgoztattatok Barcza Zsoltot – monumentálisan zeng, bong, csilingel a cimbi, mintha páncéltökés bécsi zongora szólna, és körülötte a klasszikusokon nevelkedett vonósok, szépen, egyenletesen, mert figyel a táncmester... Díszít, ível, cifráz, míg föl nem fűti a cimbalmot, az meg vissza a zenekart, hajrá, vágj bele!! Aztán hirtelen priccs-praccs-pruccs. Magányosan, de belső tartással jön Marianna, lassú lépésütemben kísérve: dzumm...dzummm...dzumm. Finom kis herflifutamok, majd a szöveg csitulván felépül a teljes zenekari kíséret. És csak most jössz rá, hogy itt valami nem stimmel, milyen szöveget énekel ez az énekes? A francba is, ez meg a Quimby! De mire az lenne, már erdélyi nyírettyűs hangszínek, keményen, ütemben odatéve. Egy pici visszhanggal elszáll, majd visszajön. A kettős szivárványív másik vége elérte a földet. A Földet, ahol csak úgy maga elé fűtyörészik a gitárakkordok fölött Attila. amíg rá nem zendít a banda, a Csík Band. És Janika! Ne hallgass rá! Nehogy otthon maradj! Menj, utazz, élj, amíg bírsz! Részezen! Réészezen!! Réészegeeeen! Dresch Misi akkor is „Dudás” nekem, ha itt szaxin nyomja. Gyöngé hajnali vihar, minden párás, mik ezek a csöppek a szemüvegen... Persze, beesik a füst miatt kinyitott ablakon is. A magyarpéterlakit Attila le sem tagadhatná (nem is kell, légy rá büszke!) Ahogy megrázod a ritmust, ahogy ki-kivillan a szwing a svungból, az egyszerűen magával ragadó. És a cigány-csárdásban a söröm (vagy inkább szolgálati unikumom – úgy-e Tamás?) Lendületes, egyre gyorsuló prím, és peckesen a zenekar! Hejjj! Janika, még a végén kitúrod az összes énekest a zenekar környékéről. Szegény Purzsa sógor! No, igyunk! (Én a magam részéről Frittmann Rosét ajánlok a teljes végighallgatáshoz, mélyhűtőben tartott, kiolvasztott és így frissnek tűnő dióval – őszre persze lehet majd a fa alól felvett, de a lemez, mondom a LEMEZ nem tűrt halogatást) Tambura nélkül nincs is igazi vidám alföldi nóta - talán csak a padkaporos bálók citerája szólhat még így! A Csurai–Szabó kettős pengeti is veszettül. És a vége egy picit érzékenyül... Mi köszönjük a barátságot Janika! (meg a fiúk-leányok) Kell még valami? Hát a ráadás. Az is ott van. OTT VAN! És végre, sok év után egy

szép, okos, olvasható, nagyvonalú nyomdai anyag (a booklet, a CD, az első-hátsó borító, szórólap, plakát!) Pócs Péter! Nem felejtettük, megjegyeztük: egy négyzetméter alatt bélyeg! Szép lett, fiúk! Mindenkinek akadt jutalomjáték, és ezzel élt is jócskán. Minél hamarabb szeretném élőben, közelről is hallani. Még egy ilyen húsz évet, aztán kezdhettek valami újat! De addig hatalmas a felelősség! Az Isten áldjon benneteket!

Válasz:

Kedves István! Talán a köszönő szavak mit sem érnek a méltatásod mellett. Köszönjük a régi barátságod és az önzetlen segítségéd! Hej, igyunk egyet.... Tamás

A sok éve tartó barátságunk óta még sosem írtál ilyen részletesen a jó hangulatoddal teljes lemezkritikát. Szerintem még szívesen írtál volna, de talán majd máskor. Nagyon örülök, hogy valóban tetszik az új lemezünk. Köszönjük a méltatást. Csík János

A sokszínű zenei anyagból végül a „Most múlik pontosan” tört a népszerűségi listák élére. A XXI. század „*Szomorú vasárnap*”-ja körüli agyalások, téveszmék és egyebek gyűjteménye a világhálóról (2012. 05. 07-én befejezett gyűjtés):

„Sziasztok!

Mostanában igen kedvelt dal.

Ti hogy értelmeztétek a szövegét?

3 féle feldolgozásban:

Quimbi és Csík zenekar, Bárdos Deák Ági (lap alja):

Szöveg:

Most múlik pontosan,
Engedem hadd menjen
Szaladjon kifelé belőlem
Gondoltam egyetlen
nem vagy itt jó helyen
nem vagy való nekem
Villámlik mennydörög
ez tényleg szerelem.

Látom, hogy elsuhan
felettem egy madár
tátongó szívében szögesdrót
csőrében szalmaszál

Magamat ringatom,
míg ő landol egy almafán
az Isten kertjében
almabort inhalál

Vágtatnék tovább veled az éjben
Az álmok foltos indián lován
Egy táltos szív remeg a konyhakésben
Talpam alatt sár és ingovány

Azóta szüntelen
őt látom mindenhol
Meredten nézek a távolba
otthonom köpokol
szilánkos mennyország
folyékony torz tükör
szentjánosbogarak fényében tündököl...

Vágtatnék tovább veled az éjben
Az álmok foltos indián lován
Egy táltos szív remeg a konyhakésben
Talpam alatt sár és ingovány

Most múlik pontosan,
Engedem hadd menjen,
Szaladjon kifelé belőlem
Gondoltam egyetlen,
nem vagy itt jó helyen,
nem vagy való nekem.
Villámlik mennydörög,
ez tényleg szerelem...

2. Szia! Az eredeti dal és szöveg Quimby-s. A drogról szól, mivel az együttes énekesének komoly problémái voltak vele....
3. Jó kérdés! Rengetegszer hallgattam már meg, minden verzióját, legutóbb a Veca-félét. Akkor jutott eszembe, hogy milyen nehéz is ez a dal, ha a szövegét hamar kell megtanulni, mert egy picit se-füle-se-farka, főleg, ha az ember élő adásban éneklí egy versenyen. Nekem az az érzésem, mintha saját magát akarná lebeszélni valaki a szerelemről. A drogos összefüggés nem jutott volna eszembe, ehhez nyilván ismerni kell a szövegíró múltját.
4. Igen. Én is olyan személytől kaptam, aki drogozott, de már leszokott. Erre gondoltam én is. Köszönöm
5. heroin
6. Igen, ha csak a szöveget nézem, háttérismeretem nincs, akkor én is a szerelemre összpontosítottam volna. A szerelem lemondásáról, vagy inkább a szeretett személy lemondásáról. Ez egy érdekes szöveg. Talán ki milyen érzelmi állapotban van, úgy határozza meg a szöveg értelmezését. A drog aspektusáról viszont még nem hallottam.
7. Drogelvonásról, csak olvasni kell a sorok között...pont ezért is furcsa, hogy mennyien félreértelmezik.

8. Kiss Tibi heroinista volt? Azt tudtam, hogy voltak drogos ügyei, de részleteket nem ismertem. Én is nagyon szeretem ezt a számot (bármelyik feldolgozásban), de tény, hogy szürreális az egész. :-) Anno a "Lucy in the sky with diamonds" is hasonló háttérű volt....
9. Nem tudtam ki volt a szerző. Melyik az eredeti. Vita ment erről az ismerősi körben, de köszönöm, most már tudom!
10. Mindkettő szenvedély....
11. Szerintem akinek nem volt kapcsolata a drogokkal, viszont a szerelemmel igen, annak teljesen logikus, hogy nem a drogelvonnás jut eszébe elsőként, ha a dalt hallja.
12. Igen, könnyen félre lehet értelmezni. A sorok igen kuszák. Kicsapongók. Ide-oda futnak, szállnak. De ez újra értelmezi és értelmezheti az egészet. Nem nagyszerű? Egy dalba, egy zeneszövegbe, egy versbe, ha nem ismerjük a háttéranyagot, mennyi mindent bele tud szőni az ember! Ez a zeneszám kifejezetten olyan volt. Mindenkitől hallottam mindenfélét. És a drogról egyik sem szólt! Érdekes!!!

13. Igen, én is másfajta szenvedélyre gondoltam!
14. Ez nem a drogról szól! Attól hogy valaki drogos, nem szól minden száma a drogról. Főleg amikor ezt írták még nem gondolt arra hogy le kéne szokni. Ez szerintem arról szól hogy el kell engedni valakit akkor is ha szeretjük. És ne mindig a saját érdekeinket nézzük. Nekem a kutyáim jutnak eszembe ha ezt a számot hallom. Azok, akik már nem élnek.
15. Én nem ismerem a szövegíró múltját, nincs semmi háttérinfóm, csak elolvastam a szöveget és az jutott eszembe, hogy ezt valaki bedrogozott állapotában írta.
16. [Itt](#) egy interjú vele, ezt mondja benne a dalról:

Mi a keletkezéstörténete a Most múlik pontosan című dalotoknak, hiszen ez az egyik legbefutottabb, legslágerebb szerzemény, ennek van a legtöbb értelmezése is.

– A Most múlik pontosan egy megtört, meghurcolt szerelemről szól amit el kell engedni, de nem megy az olyan könnyen. Azok a találgatások is helytállóak, amelyek a droggal, az elvonókúrával hozzák kapcsolatba a szöveget.

Tulajdonképpen, a mi sajátos angyalnyelvünkön megfogalmazott szövegünknek az alapszereplője egy meghurcolt, megtört szerelem, és valóban, egy drogos szerelemről szól, amelyet el kellett engedni. De ha nem nevesítjük ennyire, akkor mindenki a maga történetére egyszerűsítheti le.

17. Mikor először hallottam rádióban, csak a "szilánkos mennyország " maradt meg a szövegből.....Azóta rengetegszer minden feldolgozásban, és kívülről fujom, pedig már vén vagyok!!!!A commentek között olvastam én is a drogos ügyet, totál mindegy, mert talán a Geszty Péter mondta most szombaton, hogy a legutóbbi 20 év legszebb dala -lehet igaz is-...Szuper a Sziget fesztivál helyszíni felvétele a Csikkel....ők is nagyon megérdemelték a Prima Primissima Díjat !
18. Akkor tulajdonképpen itt-ott mindenkinek igaza van!Én is egy be nem teljesedhetett szerelemre gondoltam!Egy megtört emberről, aki lemond a szeretett személyről....Lehet ezer oka, amiért le mond róla. De a szerelem ugyanúgy ég a szívében. Ott van, fáj.
19. Tolt ő mindent.

"Volt egy kétéves szünete a zenekarnak. Elsősorban neked volt szükséged - a honlapotokról idézve - „egy nagyobb, szellemi és fizikai feltöltődéssel teli pihenésre”. Elég nyíltan szoktál arról beszélni, hogy ez konkrétan a heroinról való leállást jelentette...

A heroin nem tartozott a választott szereim közé, nem komáltam annyira. Rosszul reagált rá a szervezetem. Más választott mannák „figyeltek be”."

20. Mert olyan kusza, ugye ? Egyébként tényleg hihetetlen, hogy az egymás után dobált szavakból mennyi féle értelmezést lehet összehozni. Azért egy kérdést megérne a szerző felé,

lehet, hogy ő se tudna mit hozzáfűzni .

A számnak inkább a dallama a megragadó, a szöveg csak azután tűnik fel, hogy párszor meghallgatja az ember.

Van még sok ilyen szám, pl anno az a csapat, akinek Judy volt az énekese (nem jut eszembe a nevük), jöttek mindig zavarba, ha valaki visszakérdezett, mit is akartak mondani a dalukkal. Aztán mindenkit átirányítottak a szövegírójukhoz...

21. Köszí az infót. :-) Remélem, végleg hátat fordított a drogoknak. Kár lenne érte.... (már 50 felé járok, de imádom a hangját, a számaikat! :-))
22. Nálad a pont!
23. Én is! A klippet láttátok róla? Az is elég érdekes....
24. Igen-igen! Az eredeti klipre gondolsz, ugye..? az is nagyon látomásos, szürreális... az a vízben hol alámerülő, hol felbukkanó test, stb. stb
25. Igen! <http://www.youtube.com/watch?v=VjWX-WPO6Hk>

26. Meredten nézek a távolba
otthonom köpökol

Vágtatnék tovább veled az éjben
Az álmok foltos indián lován
Egy táltos szív remeg a konyhakésben
Talpam alatt sár és ingovány

akármilyen irányból nézem, ez nekem csak azt juttatja eszembe, az aki ezt a szöveget írta, kissé eltorzult módon volt, látomásait szavakba öntve keletkezett a szöveg.

Visszaolvasva a hsz-kat látom, más is a drogra tippelt.

Nem kell ahhoz drogos legyél, még csak alkoholista sem, hogy ez fogalmazódjon meg benned a szöveg hallatán .Tiszta agy ilyet nem produkál...

A Csík zenekar ismertté tette a Quimby számot, jól sikerült a változatuk, de nekem igazából a Janicsák Veca által előadott változat tetszik. Annyira egyszerű, és tiszta előadásmód volt.

27. Persze, szól ugyanúgy a szerelem elengedéséről, kínjáról, mint az elvonókúraéről. De azért szerintem igen ritka az az ember (nem mondom, hogy nem létezik, mert persze dehogynem, csak ritka), aki egy fájdalmas szakítást ilyennek lát :)

Különösen, ha nem él vagy élt drogokkal.

Vannak látomásos, mágiás fantáziájú emberek, de a körülöttem élőkön nem látom túl gyakran, hogy a bármit is "szilánkos mennyország, folyékony, torz tükör"-nek látnának. Ezeket a képeket kevesen, drog nélkül pedig különösen kevesen látnák egy múlt szerelem melléktermékeként.

28. Akkor még szó se volt elvonóról amikor ez a szám íródott (kb 6 éve?)

Nem hiszem hogy a drogról szól. Viszont annak igazat kell adni hogy drogok nélkül nem születtek volna olyan jó számok, olyan legendás előadóktól mint Jim Morrison, Jenis Joplin, Michael Jackson...

29. Én - tudom, pusztuljak el - liberális vagyok. Nem én fogom rosszállani a drogfogyasztást. A hatását a művészi teljesítményekre szintén nem lehet elvitatni. Én ezen a dalon is érzem - ha más nem érzi, lelke rajta, engem igazán nem zavar :) Drog nélkül is lehet repülni, végtére is.

30. Én is sajnálnám, nagy kedvenc már 15 éve.

Egyébként a Csík zenekar kicsit átírta az eredeti szöveget, a Quimby féle dalban az utolsó strófa más, nem az első versszak ismétlése.

31. <http://www.szorongas.com/interju/item.php?cid=186>

Sajnos már akkor is gondja volt.

32. Nem nagyon akarnád elfogadni, hogy a heroinról szól, jól érzem? Pedig igen, arról szól. De ettől még gyönyörű... és ha neked más értelmet adott a dal, az sem baj. De Kiss Tibi a herkárol írt, ez fix.

33. A tizenhatodik hozzászólásban bemásoltak egy interjút amiben aszondja, hogy egyszerű szerelmes dalnak készült amit mindenki magára tud venni. (sláger) Azt is írják hogy a heroint nem nagyon tolta.

34. Azért valljuk be, igen kevés ember képes felvenni a versenyt a művészekkel, akik nagyjából mindent egészen másképp látnak, mint a halandó emberek. Pont ezért művészek. Ismertem valakit, aki hasonlókat produkált drog nélkül, de ő sem volt halandó ember... :-DD

35. Izé, én eléggé művészársaságokban éltem, pont így látjuk a dolgokat - de hát ez részint tényleg ritka, részint a művészársaságokat pedig (valljuk be őszintén) fölösleges tökéletesen tisztán, drog nélkül elképzelni. Én tisztán is ilyeneket látok, más meg heroinnal sem. De azért úgy általában inkább droggal lát így az ember, mint anélkül :)

Mondom: nem kizárt persze nélküle sem, nekem is megy :)

36. Jaja, olvastam. Nem pont ezt mondja, de így is lehet érteni. De azt is tudom, hogy a heroint nem kell nagyon (értsd: sokszor) tolni, hogy rákattanj. De amúgy mindegy, ki mit gondol, vagy tud, a lényeg, hogy a dal maga a csoda.

37. Szerintem aki odáig jut hogy heroint tol a vénájába az menthetetlen egyébként is.

38. Bezony. Csak arra akartam utalni, hogy ahogy mondod, a körülöttem élők sem szilánkos menyországnak látják a dolgokat. A művészek meg igen, de ők vannak kevesebben. :-)))
Droggal pedig méginkább szilánkos az a paradise. :-))))))
39. Ez a szám azon a lemezén van a Quimbynek, amit már a Kiss Tibi "visszatérése" után adtak

ki. Itt már túl volt a komlói rehabon

Egyébként valaki írta, hogy a Csík zenekar tette híressé ezt a számot. Én ezzel nem értek egyet, mert nekem és más Quimby rajongónak is a Quimby tette híressé. Számomra például

Kiss Tibi karcossága nélkül ez a dal mit sem ér.

40. Annyit azért még hozzátennék, hogy Kiss Tibi még csak alkoholt se iszik amióta kijött Komlóról. A dalszövegei attól még ugyanolyanok

41. Szerintem dalszövegekbe nem kell kell semmi "értelmeset" belelátni. Ez költészet. Művészet. Egy másik világ. Inkább hangulatot ad vissza, mint nevesíthető tartalmat.

Tegnap itt volt az egyik tanítványom, mondta, hogy dalszövegeket fordítgat, de pár sort nem ért. Elmondattam vele eredeti nyelven, aztán kérdeztem, hogy te, biztosan így volt? de azt mondta, igen.

Csak azért, mert azt jelentette magyarul, hogy *"Én vagyok a betegség, amely majd meggyógyít téged, lelünk égő papírfecnijeit felkapja a késő őszi szél"* Vagy valami ilyesmi.

Hát olyan sok értelme ennek sincs :))

42. Szerintem is így van.

Ezért nem szerettem soha a verselemzést se. Mindent bele lehetett magyarázni, de úgyis csak az Írója tudná megmondani, hogy mire gondolt éppen

43. Lehet, hogy ne is gondolt semmi konkrétára... Csak leírt egy hangulatot...

Egyébként nekem "szakítás" dalok közül [ez](#) jobban tetszik.

44. Én meg ezt imádom:

<http://www.youtube.com/watch?v=9O5PDB2HSfY>

Ez is ékes példája annak, hogy nem fontos érteni a szöveget ahhoz (mert, ha így vesszük tők

értelmetlen), hogy csodaszépnek halljunk egy dalt

45. ez egy szerelmes dal, akinek volt már pokoli szerelmi bánata az pontosan tudja mit jelent akinek meg nem volt annak hiába magyarázod!!

46. életemben nem drogoztam , művész sem vagyok, de amikor elhagyott életem szerelme pontosan így láttam én is a világot hogy szilánkokra tört a menyország és a kőpokolban éreztem magam sokáig.....

akinek vannak mély érzései annak nem kellene drogok ezek átéléséhez.....

48. Magamat ringatom,
míg ő landol egy almafán
az Isten kertjében
almabort inhalál

Ez itt szerintem egyértelmű, hogy a drog hatásáról is szól! Imádom mindkét variációt, de nekem a Csík feldolgozása még talán jobb mint az eredeti. De legjobban azokat a felvételeket szeretem, ahol a Kis Tibi a Csík Janikáékkal énekel.

49. Ez nem egy mostani dal, több éves. Nekem a gyerekeim mutatták meg először az eredeti Quimbi dalt és a Csík zenekar-féle változatot is. Azóta is gyakran hallgatom, a Csík zenekar feldolgozása az egyik kedvencem.

Lehet vitatkozni miről szól, jelentheti mindenfajta függőségtől való szabadulás fájdalmát. Nekem, ha olyan a hangulatom egy konkrét reménytelen szerelem elengedését jelenti...

50. Mindhárom előadás teljesen mást közvetít. Nagyon szeretem.

51. Imádom ezt a dalt!!!!

52. A szerelem is függőség, akárcsak a drog, amit ha elvesznek tőled, az elvonási tünetek produkál és körülöttes minden olyan, mint egy szilánkos menyország. Hiszen azt az álmot szórja szét, amit a szerelmed (a drog), addig nyújtott Neked.

Nekem nagyon tetszik. A madaras részt én is inkább a droghoz kötném, mert a szerelmed elvesztése nem biztos, hogy ezt a képet vetíti a szenvedő elé.....de ki tudja, ki mit lát, ha szenved:-)))

53. Valóban. Én is próbáltam fordítani pár angol dalszöveget. De annak se füle, se farka.

Valahogy máshogy használják a szóösszetételeket, s így egyből teljesen más lesz a jelentése is.

A rím kedvéért különben is sok mindent beletesznek!

De ez egy magyar szöveg, amit elviekben könnyebb értelmezni.

A Quimbi, PUF, Kispál és a Borz, Kiscsillag, ...és társait azért szeretem, mert a szövegnek van lényege, van mondanivalója.

Csak olykor meg kell fejteni!

54. Talán ezért fogott meg engem is annyira! Elengedtem egy embert, akit annyira szerettem!”

És beláthatatlanul cifrázva a 10.200.000 fölötti megtekintés 6.200-nál több megjegyzésében. Aki esetleg még nem talált rá, itt: <http://www.youtube.com/watch?v=D6RaU9n4ZuI>

Lemezbemutató koncertek (Brüsszelben is!), születésnap koncertek, a legnagyobb Kecskeméten:

És szinte számolatlanul egyik koncert a másik után: Csík Zenekar koncert - vendég: Lovasi András! * Csík Zenekar lemezbemutató koncert - vendég: Ferenczi György! * Csík Zenekar koncert, vendég: Dresch Mihály! * Csík Zenekar koncert - vendég: Őze Áron és Ferenczi György! Vagy fordítva: Ferenczi György 40. születésnapi koncertje! Vendég: Csík Zenekar!

December 30: Előszilveszter a Csík Zenekarral és vendégekkel! Szeredás Együttes, Ferenczi György és a Rackajam! – logikusan következik az eddigiekből.

És még 2008. december elején: "Aranylemez" dedikálás az Alexandra Könyvesbolt kávézóban. Gyorsan halad ez a vonat! 2009-ben meg Platinalemez, és azóta ötszörös! (Hogy tudjuk, miről beszélünk, Magyarországon ebben az időszakban az alábbi eladott darabszám után jár a cím – ez a lista nagyon szemléletesen mutatja a zenepiac átalakulását is:

	Arany 	Platina 	Gyémánt
1992. 06. 12-ig	100 000	200 000	400 000
1992. 06. 12-től	50 000	100 000	200 000
1997. 12. 03-tól	25 000	50 000	-
2002. 04. 23-tól	15 000	30 000	-
2005. 02. 23-tól	10 000	20 000	-
2006. 09. 13-tól	7 500	15 000	-
2009. 10. 01-től	5 000	10 000	-
2012. 12. 14-től	2 000	4 000	-

A Csík zenekart világzene kategóriában értékelik. A 2012. 12. 14.-től érvényes lista mutatja, hogy ebben a kategóriában a hazai kiadvány darabszámának 75 %-áért jár a cím:

	Arany 🏆	Platina 🏆
CD, MC, SACD, ADVD		
- Hazai		
- Pop	2 000	4 000
- Komolyzene, Jazz, World Music, Próza	1 500	3 000

És még egy kis statisztika, az összesített *mahasz* keresőből. A lezárt 2012-es év eredményei:

CSÍK	ZENEKAR
Ez a vonat, ha elindult, hadd menjen... ⁵	2011
(FONÓ)	
CSÍK	ZENEKAR
Lélekképek	2012
(FONÓ)	
CSÍK	ZENEKAR
Szívest örömeEst - Óévbúcsúztató koncert	2009 ³
(FONÓ)	2011

Összesített album- és válogatáslemez-lista - eladási darabszám alapján – 2009:

CSÍK	ZENEKAR
48. Ez a vonat, ha elindult, hadd menjen... ⁴	
(FONÓ)	

Tehát négyszeres platina lett a 2009-es év végére. És ez tényleg összesített lista, mert ANDREA BOCELLI – től ZORÁN-ig mindenki rajta van, aki él és mozog a zeneiparban!)

A Csík Zenekar **2009.** év végéig több mint 150 koncert, előadás, táncház, közreműködés során lépett a közönség elé. Talán nem is volt olyan nagyszabású hazai fesztivál, ahol elő ne fordultak volna. Olaszországban, Kárpátalján, Szerbiában, Vajdaságban és a Felvidéken is ízelítőt adtak népzeneikből. Másfél millió letöltés fölött jár a „Most múlik pontosan” daluk, a 21. század pozitív lecsengésű „Szomorú vasárnapja”. Az év során megkapták a „Magyar Örökség Díjat” és a „Kodály Zoltán Díjat” is.

Mondják, hogy a kitüntetés, a díj olyan, mint az akna repesze. Nem lehet kiszámítani, kire hull. De annyi bizonyos: kinn kell lenni a csatatéren, hogy egyáltalán esély legyen a találatra. És mint az eddigiekből látszik, a zenekar bizony kinn volt rendszeren!

A Csík Zenekar öröksége

Kelemen László

A Táncház-mozgalmat már sokszor, sokan temették. Való igaz, az 1970-es évek indulása óta hullámszik a nemzet erre fogékony részének érdeklődése, de bizonyos szempontból megnyugodhatunk: az alapítók óta újabb és újabb generációk kerülnek a népművészet bűvöletébe és döntik el, hogy idejük jó részét, vagy akár egész életüket is annak művelésére áldozzák. Minden újabb generáció úgy kezd, ahogy szokta minden fiatal: mulatozással és párkereséssel. Folytatják mulatozással és tanulással. Életük dereka felé közeledve újabb és újabb, mind komolyabb kihívások elé állnak, mulatnak és harcolnak, harcolnak és tanítanak. Elfáradnak, de újra és újra beállnak a csatába. A gyerekek pedig fogannak, születnek, nőnek, növekednek, és ők egyszer csak örömmel veszik észre, hogy mellettük állnak a színpadon. Jó esetben a hosszú, magas szintű, egyenletes teljesítményükért az elismerés is jön a közösség részéről, lassan-lassan mind többen ismerik meg művészetüket és szeretik meg - általuk is - saját, addig talán ismeretlen örökségüket. Hirtelen felismerik, hogy ők lettek az Öregek. Már gyakran fárasztja őket a színpad, de ha nincs, hiányzik. Gyakrabban járnak temetésekre, zenéjükkel kísérik hagyomány szerint utolsó útjára társukat, és tanítanak, tanítanak, újabb és újabb generációkat.

A Csík zenekar is ezt az utat járja lassan 21 éve, ráadásul a vidékről való indulás minden hátrányával. Szép dolog Kodály városából jönni, de ott profétának lenni... Talán emlékszünk, hogy az még Názáretben is csak néhány évszázad után sikerült. A Csík pedig most már az egész országnak lobogtatja diadalmasan a magyar zene lobogóját, immár meghatározó szereplője népzenei és lassan könnyűzenei életének is. Rengeteg koncert, táncház és jó néhány sikeres zenei album tette elismertté, szeretetté nemcsak a zenekart, de a magyar népzenei is – hazánkban és külföldön egyaránt. A merész nyitás a magyar (populáris) könnyűzene felé pedig a szélesebb ismertséget is meghozta. Munkájuk szakmai elismerését jelzi a Fonogram-díj, melyet 2007-ben érdemelték ki világzene kategóriában az azóta aranylemezként számon tartott "Senki nem ért semmit" című albummal.

Ma már nincs nagyrendezvény a Csík zenekar nélkül, de ők szerényen menetelnek tovább az úton, melyen a Táncházmozgalom második generációjának fiataljaiként huszonévvvel ezelőtt elindultak. Zenéjük alapja az érzelmesség. Ebben benne él Csík Janika bajusz alatti somolygása, Szabó Attila hegedűs-gitáros szólói, Majorosi Marianna olykor fájdalommal telt éneke, Makó Peti kisfiús rácsodálkozása a világra. A kíséret, a „segítség” pedig – Kunos Tomi, Barcza Zsolt, Bartók Józsi- hol hajlékony, alkalmazkodó, mint a zsenge hajtás, hol pedig zord-kemény, mint a százados tölgy. „Tiszta szívvel” játsszák „Boldog-szomorú dalaikat”, nem átallják a „Kor falára” írni, hogy „Senki nem ért semmit”. Zenéjükből öröm sugárzik, azt a megnyugtató érzést kapjuk tőlük, hogy dacára a körülöttünk robogó, teljesen ki- és felfordult, összegabalyodott világnak, abban a két órában, míg őket hallgatjuk, minden a helyére kerül. Mi pedig velük nevetünk és sírunk, mert már az elején megoldották fülünkön keresztül szívünket, mozgásba lendítették végtagjainkat, torkunkba a jelen gombóca helyébe dallamot varázsoltak, melyben boldogan ismerünk magunkra, saját örömeinkre, bánatunkra. A legnagyobb természetességgel váltanak magyar népzeneből románba, alföldiből erdélyibe, hajnaliból bluesba, sanzonból lassú magyarosba. Koncertjeiken, táncházaikban rendszeresen feltűnnek a népzene még élő nagy öregjei, de Lovasi András, Ferenczi György, vagy Dresch Mihály is. Mellettük pedig lassan feltűnedeznek a fiatalok, akik majdan, mikor ők elfáradtak, élik tovább azt a letűnt világot, mely Erdélyi János, Vikár Béla vagy Kodály Zoltán óta annyi generációt állított újra és újra szolgálatába: a magyar népzene örök világát és világosságát

Kedves Csík zenekar! Kívánom, saját érdekünkben, hogy a legutóbbi lemez címadó dala – „Ez a vonat, ha elindult, hadd menjen, / En utánam senki ne keseregjen. / Ha valaki énutánam kesereg, / A Jóisten két kezével áldja meg!” - kíséren saját utatokon is. A következő generációknak pedig kívánom, hogy az a magyar örökség, melyet most ti hordoztok mindannyiunk örömére, soha ne merüljön feledésbe, és ugyanolyan sokszor dobogtassa meg szívüket, mint ahányszor ez nektek sikerült, igazi közösséggé, nemzetté téve mindannyiunkat, kik titeket hallgatunk.

(Elhangzott a Magyar Örökség Díj átadásakor, 2009. szeptember 19.-én a Magyar Tudományos Akadémia Dísztermében.)

Pontos, szakmai, szívből jövő!

„Szép dolog Kodály városából jönni, de ott prófétának lenni...” mondja Kelemen László a laudációban. A zenekar létének 21. évében (nyerő szám!) azután megtörtént ez is. Vagy valami hasonló. Mert óhatatlanul olyan érzés támad az emberben, mintha 1984-ben az *Igazság-minisztérium* adta volna ki ezt a laudációt szöveget:

„A Csík Zenekart 1988 októberében az Erdei Ferenc Kulturális és Konferencia Központ által fenntartott Kecskemét Táncegyüttes népzenei szerető tagjaiból alakította meg Csík János, aki maga is az együttes táncosa volt, azzal a céllal, hogy megőrizze, megszerettessék, és Kodály Zoltán szellemiségéhez híven újra közkinccsá tegyék mindazokat az értékeket, amik kultúránk gyöngyszemeiben, a népzeneben és a népdalokban rejlenek. Műsoraikban a magyar nyelvterület szinte minden tájegységének a népzenei gazdagsága megjelenik. Különös gondossággal törekednek arra, hogy a Kecskemét környéki, a kiskunsági és a Duna–Tisza közti népdalkincset megőrizze, és szépségét megmutassák.

A zenekar több mint húsz éve tart rendszeresen magyar táncházasokat Kecskeméten és az ország más városaiban is. Rendszeres szereplői Kecskemét, Magyarország és a világ rangos fesztiváljainak. A magyar népzene nagyköveteiként számos koncertkörutat tettek Európától Ausztrálián át Amerikáig.

Szakmai munkájukat több kitüntetéssel ismerték már el: 1991-ben Népművészet Ifjú Mestere címet kaptak, 1992-ben Kiváló Művészeti Együttes díjat, 1998-ban az Erdei Ferenc Kulturális Központ Közművelődésért díját vehették át. 2007-ben Fonogram-díjat kaptak világzene kategóriában, 2009-ben Magyar Örökség díjjal jutalmazták őket.

A Csík Zenekar új műsoraiban a magyar és az erdélyi autentikus népzene olyan finoman keveri a legújabb könnyűzenei irányzatokkal, jazz és rock kifejezésekkel, hogy hangversenyeik inkább egy „népünnepélyre” hasonlítanak, fiatalok tízezreivel fedeztetve fel a magyar népzene szépségeit és szerethetőségét.

„A kultúrát nem lehet megörökölni, az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újból és újból meg nem szerzi magának.” – vallotta Kodály Zoltán. Nagy zeneszerzőnk szellemi örökségének hű ápolójaként a Csík Zenekar az utóbbi néhány évben olyan zenei utat választott, amely lehetőséget ad arra, hogy minél több embernek adjon a magyar népzene páratlan esztétikai élményt. Ezt a népzene és a könnyű műfajok eddig soha nem alkalmazott, különleges és sikeres ötvözésével, egy új műfaj megteremtésével hozta létre az együttes. A Zenekar Kodály Zoltán életműve előtti tisztelgésül, megalkotta az „Örökségünk” című műsorát, melyben szimfonikus zenekarral, kórossal és táncosokkal mutatja be, egymással párhuzamba állítva, azokat a zene- és kórusműveket, a magyar nép életében született táncokat, dallamforrásokat, amelyek Kodály Zoltánt is alkotásra készítették, és amire büszkék lehetünk szerte a világon.

A magyar népzene és népművészet hiteles megismertetésében, megújításában, megszerettetésében kifejtett munkássága és előadóművészi teljesítménye teszi méltóvá a Csík Zenekart a Kodály Zoltán-díjra.

= <http://kecskemet.hu/?r=701&c=11659> Színes gálaműsor a Város Napján Komlós József Jr.

Hogy hova tűnt az első tíz-tizenöt év? No comment. (Szép dolog Kodály városában élni, de itt prófétának lenni?) („Aki uralja a múltat, uralja a jövőt is. Aki uralja a jelent, uralja a múltat is.” – „1984”)

Bánkódásra nem volt ok

Amikor Csík János a lakodalmas nótákat konferálja, az esküvőt a szerelem ünnepeként említi

Ez egy varázsszó, az ifjúságnak rögtön felcsillan a szeme, és kíváncsian hallgatja, hogy micsoda bulikat csináltak régen a magyarok. Ha azt hallom, hogy Csík Zenekar, mindig előttem van az a hihetetlen lendület, átélés, ahogy ők muzsikálnak. Zenéjükkel mindenütt hódítanak, így minden egyes fellépésükhöz történetek sokasága kötődik. Ott is, ahol ismeretlenül kell bizonyítaniuk.

A Csík Zenekar idén sem panaszkodhat, mozgalmas évük volt. Kezdődött azzal, hogy az Ez a vonat... platinaalbum lett. Aztán Olaszországban turnézta, majd Magyar Örökség Díjat kaptak. Októberben pedig Kecskeméten átvehették a Kodály-díjat. Melyik eseményt jelentett önnek?

- Fényleg nagyon sok minden történt. A platinaalbum kapcsán emliteném, hogy mivel tavaly volt a húszéves évfordulónk, szóba került, hogy adjunk ki egy jubileumi best of lemezt, aztán a nagy készülődésben annyit mindent kellett volna beletenni, újra felvenni, kicsúszunk az időből, és nem lett belőle semmi. Végül is nem kellett bankódnunk, mert legutóbbi lemezünk, az Ez a vonat... című hihetetlen gyorsasággal lett platinaalbum. Sajnos szokatlan, hogy egy magyar népzenei játszó együttes lemeze néhány hónap alatt arany-, nem sokkal később pla-

tinalemez lett. A legigazabb díjtulajdonképpen az, amikor a közönség ismer el bennünket.

- A Magyar Örökség Díj ugyanakkor a szakma elismerése volt.

- Lényegében azt is a közönség ajánlásai alapján válogatja ki egy tizenkét tagú bizottság. Ők megbeszélnek, kiválasztanak néhányat az ajánlások közül, és utána jön a titkos szavazás. Amikor átvevük a díjat, a bírálóbizottság elnöke azt mondta: nem is emlékszik rá, hogy mikor volt ilyen szintű egyetértés a díj odaítélésével kapcsolatban, mint amilyen a mi esetünkben.

- Hihetetlen élmény látni, hogy milyen átéléssel zenélnék, mennyire élvezik ezt a muzsikát.

Presser Pici? Ám legyen!

A CSÍK ZENEKAR szilveszteri mulatsága december 30-án Budapesten, a Millenáris Teátrumban lesz. Csík János aznap ünnepli a 45. születésnapját. Vendégként ott lesz Presser Gábor is. - Azon gondolkodtunk, hogy ki hívjuk meg - meséli a zenekar vezetője.

- Fellép Dresch Mihály (Dresch Quartett), Kiss Tibor (Quimby) és a Dívó. Szabó Attila, a feldolgozásaink irányítója erre azt mondta - csak úgy viccesen -, hogy hívjuk meg „Pici” bácsit. Azt hittem, rosszul hallok. Aztán hirtelen rábólintottam: „Jó, ám legyen!”

Találkoztunk vele - igaz, ismertük már egymást a Széget fésztevel és a magyar dal napja kapcsán -, végtelenül kedves volt, örült a felkérésnek. Így aztán Pressernek a Te majd kézen fogsz... című dalát dolgoztuk fel, és azt is előadjuk majd „Pici” bácsi zongorán kísért.

got visszatéríteni a hagyományokhoz, gyakran sikertelenül. A Csík Zenekar nem göröcsöl, mégis hódít.

- December elején volt egy ilyen történetünk. Pápára hívtak bennünket a református gimnáziumba. A szervező üdvözlötte a kezét, hogy vajon hogy fogadják majd ezt a gyerekek. Már-már azt mondta, hogy ne legyünk morcosak, ha néha nem élveznek. Mint később kiderült, felesleges volt az aggodalma. Ezért is kellett teljesíteni, hiszen addig nekik az, hogy Csík Zenekar, nem mondtak semmit. Csak az előadással kell meghódítani őket. És ez ott is megtörtént! Mindig úgy szerkesztem a műsort, hogy megalapozzuk a hangulatot. Mikor a lakodalmas nótákat konferálok, az esküvőt a szerelem ünnepeként említem. Ez egy varázsszó, az ifjúságnak

rögtön felcsillan a szeme, és kíváncsian hallgatja, hogy micsoda bulikat csináltak régen a magyarok. A muzsikában pedig tévedni nem lehet, mert a fiatalok a tökéletes gépzenehez szoktak, így azonnal meghallják a tévedést.

- Nagyjából tíz koncertet adtak, adnak decemberben. Nem sok ez egy-kicsit?

- Magyar népzene és könnyűzenei népzenei játszó együttesként ez valóban sok, de egyik nagyobb élmény, mint a másik. Egyébként óriási megtiszteltetés éri, mert a Polgári Magyarországi díj átadónapságán muzsikálhattam december 14-én abból az alkalomból, hogy a rendszerváltás húszéves évfordulóján kitüntették Lezsák Sándor országgyűlési képviselőt. Tudták, hogy hozzá régl jó ismeretség fűz. És tényleg: a nyolcvanas évek elején, amikor én mindössze négy ugróst tudtam játszani, ő pedig falusi tanító volt, akkor elhívtak engem egy gyereknapi a zenekarommal, hogy játszom el azt a néhány ugróst. Mindegy volt, csak legyen végre népzene. De ez már egy másik történet.

■ Takács Valentina

A Petőfi Népe karácsonyi melléklete 2009.

Igen, már kinőtték a Fonót, jöhet a Millenáris Teátrum. És ha már ott voltak, használták a technikát; sok kamera, még több mikrofon – a rögzített anyagból 2010 májusában megjelentették az új kiadvány, a „Szívest öröme” – CD és DVD együtt.

2010

De most még csak az év eleje. És milyen évé!

Márciusban Csík János átvehette a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét.

Ősszel megkapták a „Bács-Kiskun Megyéért” díjat (Leírása: csiszolt márványposztamensen, öntött bronz kispasztika, amely egy térdeplő női figura /múza/, térdére támasztva tartja Bács-Kiskun megye címerét. A posztamensen feltüntetve: a díjazott neve, "Bács-Kiskun Megyéért Díj" és az évszám. Az oklevélen Bács-Kiskun Megye címerét ábrázoló arany kitűző kerül elhelyezésre. A 18 karátos arany kitűző Bács-Kiskun megye címerét ábrázolja, melynek hossza 10 mm, súlya kb. 2 g. A díj és az oklevél kívül-belül fehér díszdobozban elhelyezve. A "Bács-Kiskun Megyéért Díj" azon személyeknek, közösségeknek adományozható, melyek a megye fejlődéséért, nemzetközi kapcsolatai erősítéséért, a társadalmi, gazdasági, kulturális, művészeti és tudományos élet területén tartós és eredményes tevékenységet folytattak, kiemelkedő teljesítményükkel szolgálták a helyi közösség érdekeit és javát, valamint átfogó életmű elismeréseként.). Az év végén övék lett a Prima Primiissima Díj is:

Magyar népművészet és közművelődés

Primissima Díj: Csík Zenekar

A Magyarországon immár 22 éve működő Csík Zenekar a magyar népzene hiteles tolmácsolója. Az utóbbi néhány évben olyan zenei utat választottak, amely lehetőséget ad arra, hogy minél több embernek adjon a népzene váratlan, de kellemes élményt. Bátran mondhatjuk, hogy a népzene és a könnyű műfajok – eddig soha nem alkalmazott – igazán érdekes és sikeres ötvözését egy új műfaj megteremtésével hozták létre. Számtalan lemezük jelent meg, legutóbb, 2010-ben a *Szívest Örömet* című CD és DVD kiadványuk látott napvilágot.

Az együttes Magyar Örökség-Díjas, vezetőjét Csík Jánost a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével tüntették ki.

Mintegy 125 koncert, előadás, táncház, közreműködés során léptek a közönség elé. Talán nem is volt olyan nagyszabású hazai fesztivál, ahol elő ne fordultak volna. Bulgáriában, Németországban, Vajdaságban és a Felvidéken összesen 11 alkalommal adtak ízelítőt népzeneikből. Ötmillió letöltés fölött jár a „Most múlik pontosan” daluk. 22 év munkájával feljutottak a csúcsra!

Meg is ünnepelték, ezúttal is a Millenáris Teátrumban.

2011

„Népzenétől a Rock and Roll Forradalomig” A Csík Zenekar és Ferenczi György és a Rackajam közös koncertje. * „Közeleg az ember fia” Csík Zenekar Adventi koncert - Közreműködik: Öze Áron.

És a két hosszú (koncert) sorozat között tárcsereként vagy kilencven másik: VOLT, EFOTT, Hegyalja, Campus, Csillagpont, Sziget, SZIN, Csángó, SUMMERFEST, Interetno, Vidor – ami fesztivál csak van a környéken, erdélyi koncertkörút. Göteborg, London, de Bajót – Pélifyöldszentkereszt, Gyulakeszi vagy Kondoros is. Mindenütt a lehető legjobbat, a lehető legjobban. Novemberben kiadták az új CD-t, a „Lélekképek” című albumukat. És a közönség nem csak hálás, de egyre növekszik. Nyolcmillió letöltés fölött jár a „Most múlik pontosan”.

És hogy ne csak pontosan, de szépen is múljon: 2011.12.30. Hagyományápoló Óévbúcsúztató Koncert – Hungexpo, G Pavilon (1101 Budapest Albertirsai út 10.) Ez már talán elég nagy, hogy nagyon sok nagyon jó ember elférjen.

2012

Az év eleje a „Lélekképek” albumé (el is éri a „Platinalemezt” címet). A Csík zenekaré az EFOTT nyitónapja (Presser Gáborral és Mező Misivel), a 20. Sziget Fesztivál Minusz 1-dik napja. (A Csík zenekar Daloskönyvével - Kovács Kati, Bródy János, Ferenczi György, Földes László Hobo, Kiss Tibor, Lovasi András, Presser Gábor és Szörényi Levente a közreműködők.

„A *tradicionális rocketnó* kifejezéstől furcsa módon mindig kiráz a hideg, lehet hogy a kényszerű címkézés miatt, ami Ádám óta benne van az emberekben: adj neki nevet, akkor lesz a tiéd. Én óvatosabb lennék: amit Csík Jánosék produkálnak, annyira játszani és könnyed, hogy nem egy, hanem akár tíz címét is ráakaszthatnánk, és még akkor sem érnénk a végére a repertoárjuknak. ...

Ritkán találkozunk magyar népzenevel a maga valójában, és bevallom, ez alól én sem vagyok kivétel... ám a ravasz és trükkös ritmusok egy az egyben ahhoz a részedhez szólnak, ami ennek az országnak a sajátja. Vidám futamok, és súlyos dobbantás. Csinálad, és kész. És ez a zene tényleg áthág némely

országhatárt: az itt kempelő korán érkezett külföldi népek ugyanúgy ropták mint mindenki más - és megkérdőjelezhetetlen, őszinte örömmel. ...

Túl sok nyűg van manapság, és ez a zene nem kér többet mint amit adnál. Legyél ott, hagyd, hogy a jól bevált magyar népzenei ritmusok, profi zenészek emlékeztessenek arra, hogy mi is az az öröm, milyen is a tánc, és milyen összevigyorgni a többi eufórikus népséggel a tömegben.”

= http://www.music.hu/bulik_koncertek/10584/sziget_elmenyfaktorozas_-_minusz_elso_nap_-_csik_zenekar_daloskonyv_bemutato Sziget élményfaktorozás – Mínusz első nap - Csík zenekar, Daloskönyv bemutató FilóSophie

Azután takarosán, ügyesen még vagy száz koncert, majd egy meglepetés-díj:

Csík Zenekar Óévbúcsúztató Nagykoncert – Vendégek: Presser Gábor, Földes László Hobo. Előzenekar: Szabó Balázs Band. És egy még „mégebb” helyszín: SYMA Rendezvényközpont.

2013 A többit meg már jól tudjuk: huszonötödik, jubileumi év.

Lemaradt saját Kossuth-díjáról a Csík zenekar

= <http://uj szo.com/online/kultura/2013/03/15/lemaradt-sajat-kossuth-dijarol-a-csik-zenekar>

Ha egy mondatban akarnánk összefoglalni a Csík zenekar sorsát, végzetét, karmáját, predesztinációját (nem kívánt törlendő) – keresve sem találhatnánk ennél frappánsabb összefoglalást.

(A részletekről: 2013. március 14-én egy, a meteorológia által előrejelzett, de minden képzeletet fölülmuló hidegfront, és az ezzel járó havazás, szélvihar érte el az országot. Az M1 Tatától Győrig bedugult, az M7-et is lezárták, tízezrek maradtak az országúton a hó fogságában, százezrek maradtak villany nélkül. Lemondták az összes szabadtéri ünnepséget, 15-én délelőtt válságstáb... Eközben meg „A 25. jubileumát ünneplő, nagy népszerűségnek örvendő Csík Zenekar március 13-án a soproni Liszt Ferenc Kulturális és Konferencia Központban adott koncertet, 14-én este pedig Szombathelyen, az AGORA Művelődési és Sportházban. Az előadás végén azonban a rendkívüli hó-helyzet miatt már nem tudták elhagyni a várost, így ott töltötték a mára (március 15-re) virradó éjszakát. A velük együtt turnézó Kecskeméti Szimfonikus Zenekar kamarazenekara egy répcelaki művelődési házban kapott éjszakai elhelyezést, ahová a tűzoltók menekítették őket. A Csík Zenekar ugyan 15-én reggel vonatra szállt Szombathelyen, de csak Sárvárig jutottak, mivel onnantól már semmilyen vonat nem közlekedett vezetékszakadás miatt. Így visszavonatoztak Szombathelyre.”

= <http://www.kecskemeti-hirhatar.hu/hirek/hohelyzet-szombathelyen-ragadt-a-csik-zenekar>

Míg ezen a délutánon: „Legjobbaink megbecsülésével a nemzet önmagát ismeri el – hangsúlyozta Áder János köztársasági elnök pénteken az Országház Kupolacsarnokában a Kossuth- és Széchenyi-díjak, valamint a Magyar Érdemrend kitüntetései átadásán. Történelmünk és kultúrtörténetünk ezeréves története azt mutatja, hogy az idő mindig igazságot tett művészeink, tudósaink megítélésében – mondta a díjazottakhoz fordulva az államfő, hozzátéve azonban: elismerésükkel arra tesznek kísérletet, hogy „felgyorsítsák az időt”. A nemzeti ünnep alkalmából odaítélt kitüntetéseket a köztársasági elnök Kövér László házelnök társaságában adta át a díjazottaknak. A zord időjárás miatt a Csík Zenekar tagjai nem tudták átvenni Kossuth-díjukat.

Magyarország köztársasági elnöke – a miniszterelnök előterjesztésére – nemzeti ünnepünk, március 15-e, az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc kezdetének, a modern parlamentáris Magyarország megszületésének napja alkalmából **a Kossuth-díjat megosztva adományozza:**

Sajátos hangzásvilágú, az autentikus népzene világzenével, illetve könnyű műfajokkal ötvöző, s ezáltal új műfajt teremtő, a magyar könnyűzene nemzedékei között hidat építő, határainkon túl is rendkívül népszerű, negyedszázados művészi pályafutásuk elismeréseként a **Csík Zenekar** tagjainak: Csík János előadóművésznek, Bartók József előadóművésznek, Barcza Zsolt előadóművésznek, Kunos Tamás előadóművésznek, Majorosi Marianna előadóművésznek, Makó Péter előadóművésznek, Szabó Attila előadóművésznek. = MTI

Pontosabban: Sárváron szálltak meg éjszakára. És hallatlan ügyszeretükre jellemző, hogy még 15-én 17 óra körül már Facebook oldalukon értesítik a rajongókat a másnapi balatonfüredi koncert időpontjának megváltozásáról. (!)

[péntek](#), [Polgárdi, Fejer](#), [mobil](#) használatával

Programváltozás!!!! A Balatonfüredi Tavaszi Fesztivál programjai - így a mi holnapi koncertünk is – az időjárási viszonyok miatt elmaradnak, illetve más időpontban kerülnek megrendezésre. Koncertünk új időpontja: május 20-a, azaz pünkösd hétfő. Kérjük osszátok meg ezt a hírt, hogy Mindenki, aki jegyet váltott bármely balatonfüredi rendezvényre, időben értesülhessen a programok változásáról. Az úton lévők vigyázzanak Magukra, óvatosan közlekedjenek.

Megértéseket és segítségeket köszönjük.

Üdv,

A Zenekar

Néhány legenda bukkan elő a múltból (igaz történetek ezek, csak nehezen dokumentálhatók, meg szubjektívek – az oral history kategóriában indulhatnánk velük.)

„Tiszta szívvel gratulálunk a Kossuth díjhoz! Sok boldog, szomorú dalt játszottatok, amivel felírtatok neveiteket a kor falára! Be sok esős, be sok sáros napon mulattunk együtt, de ez a vonat ha elindult, hadd menjen! Ne gondoljátok, hogy senki nem ért semmit abból, hogy miért jó ezt csinálni! Nem csak karácsonynak éjszakáján, hanem még számtalan alkalommal, több évtizeden keresztül szeretnénk, és szívestörő részt is veszünk alkalmaitokon, amikor a lélekképeiteket megmutatjátok! Barátsággal kívánunk további szép munkát, és őrizzétek meg az igényességeket!”

Basi Csaba 2013. 03. 16. a Csík zenekar honlapján

Lekészt, majd különszámként átvett Kossuth-díj, koncertek, erdélyi turné...

http://www.kulturpart.hu/mozgopart/33800/huszonoteves_kossuthdijasok

Isten tartsa meg Őket sokáig, és adja meg nekem is, hogy segíthessem a csapatot ötlettel, szóval, tettel!

Függelék - Mindenféle csalamádé:

Ezekért már kattintgatni kell:

http://portaegyesulet.hu/hun/sa_kecskemeti_hirek/i_hirek_esemenyek_4/i_csik_janos_ket_vtized_sok_k_kuzdelemmel_sok_muzsik_7472/t_Cs%C3%ADk%20J%C3%A1nos%20k%C3%A9t%20%C3%A9vtized%20sok%20k%C3%BCzdelemmel,%20sok%20muzsik%C3%A1val/

Interjú Janikával

http://www.kikotoonline.hu/zene/_a_szorakoztato_zene_alapvetoen_napi_hasznalatra_valo_

Interjú Lovasival

http://www.kikotoonline.hu/zene/orszagos_csik-turne_a_kovetkezo_megallo:_pecs

Beszámoló a pécsi koncertről

<http://www.zene.ro/interju/majorosi-marianna-a-csik-zenekar-enekesnoje/>

Interjú Mariannával

<http://hetivalasz.hu/jegyzet/ott-all-csik-janos-a-szinpadon-kezeben-egy-pohar-vorosbor-26235/>

Ez meg egy szép cikk az óévbúcsúztatóról – bár vannak megközelítésbeli hibái.

<http://inforadio.hu/hir/kultura/hir-339571>

A feldolgozások révén a népzene virágait mutatjuk meg – Csík János az Inforádióban

http://www.kikotoonline.hu/zene/szellemi_alkotokeszseg_es_jo_szandek

Szellemi alkotókészség és jó szándék – riport Csík Jánossal a pécsi koncert kapcsán

<http://beol.hu/bekes/kultura/tomegeket-vonzott-a-csik-zenekar-az-ifihazba-294105>

Tömegeket vonzott a Csík zenekar az Ifiházba – riport a BEOL portálon Békéscsabáról

http://vasnepe.hu/cimlapon/20100323_muzsika_borralverejtekes_munka_es_kitarta

Muzsika borral: Csík-koncert az Agora MSH-ban – riport a vasnepe portálon Szombathelyről

<http://www.deol.hu/main.php?c=21524>

Szépen, rendesen mulatni – riport a DEOL portálon Debrecenről

http://tutihir.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=13671:a-csik-zenekar-es-kiss-tibi-rulez&catid=71:itthon&Itemid=100

cikk Jászberénnyel kapcsolatban

<http://szegedcafe.hu/2011/08/25/szabo-attila-eletem-koncertje-szegeden-volt/>

cikk Szegeddel kapcsolatban

<http://ekultura.hu/latnivalo/egyeb/cikk/2011-08-14+19%3A00%3A00/koncert-kate-nash-csik-zenekar-goran-bregovi%C4%87-wedding-and-funeral-band-sziget-2011-augusztus-13>

cikk a 2011-es Szigetről

<http://www.felsofokon.hu/popkultura-es-underground/2011/08/09/popkultura-es-irodalom-4-csik-zenekar>

Érdekes gondolatok a „Születésnapomra” feldolgozásról.

http://kulturhon.http://kulturhon.szhblog.ro/2011/10/25/ketrecben/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=ketrecben

<http://wwwhttp://www.szekelyhon.ro/magazin/kuruckori-katonadaloktol-az-alternativ-rockig-a-csik-zenekar-modra>

<http://multikult.transindex.ro/?cikk=15688>

<http://www.kronika.ro/index.php?action=open&res=5705>

http://www.erdely.ma/zenesarock.php?id=102481&cim=sajat_eleterzeseinken_keresztul_formaljuk_a_zenet_interju_a_csik_zenekarral

Ez meg már a **Lélekképek:**

<http://quart.hu/cikk.php?id=6787>

http://www.mr2.hu/index.php?option=com_content&task=view&id=11831&Itemid=67

http://kulturport.hu/tart/pcikk/fa/0/112340/1/terfilmzene/Lelekkepek_A_Csik_Zenekar_lemzsbemutaja_a_Fonoban

<http://fn.hir24.hu/interju/2011/11/04/a-most-mulik-pontosan-titka/>

<http://szerintem.nolblog.hu/archives/2011/11/05/Lelekkepek/>

http://www.fidelio.hu/folk/interju/lelekkepek_csik_modra

<http://www.quart.hu/cikk.php?id=6849>

<http://cdajanlo.com/pop-rock/lelekkepek/>

<http://westindex.hu/kultura/kozeleg-az-ember-fia-adventi-koncert>

http://est.hu/cikk/94468/csik_zenekar_lelekkepek

<http://www.otvenentul.hu/szabadido/56414>

<http://www.kronika.ro/index.php?action=open&res=57985>

http://www.delmagyar.hu/szeged_hirek/csik_janos_unnep_lesz/2252442/

<http://nol.hu/kult/ajanlo/20111203-hidverok>

http://www.nyugat.hu/tartalom/cikk/56615_egyszeruen_jolesik

<http://szegedma.hu/hir/szeged/2011/12/boldog-szomorudal-a-csik-zenekar-a-domban.html>

http://recorder.blog.hu/2011/12/13/csik_zenekar_lelekkepek

http://langologitarok.blog.hu/2011/12/22/finoman_szott_lelekkepek_csik_zenekar_lemezkritika

http://langologitarok.blog.hu/2011/12/22/sosem_leszunk_olyan_zenekar_ami_csak_feldolgozasokat_jatszik_interju_a_csik_zenekarral

<http://mno.hu/grund/a-csik-belecsap-penteken-oevbucsuztato-1039840>

<http://www.campusonline.hu/kultura/kedvenceink-2011-ben>

<http://www.tunnel.ru/view/post:233022> ínenceknek – cirill betűs, valószínűleg orosz varez oldal!

<http://est.hu/cikk/96887>

<http://szegedma.hu/hir/szeged/2012/03/ha-nehanyan-kinyilnak-a-nepzenere-mar-megerte-fo>

És így tovább. De van itt egy nagyon friss cikk. A szerző (nincs neve) pontosan ráértett a jelenségre, még ha információi nem lehettek teljeskörűek:

Erdélyi turnéra készül a Csík zenekar

Nyitásukat a rockzene felé a 2005-ös *Senki nem ért semmit* című lemezüktől szokás számolni, ám voltak ennek előzményei is, csak éppen nem a rock, hanem a jazz irányába kacsintgattak.

A **Csík zenekart** ma már nyugodtan nevezhetjük a legnépszerűbb magyar népzenei együttesnek. Népszerűségét annak köszönheti, hogy nyitni tudott más műfajok, elsősorban a kortárs „intellektuális rock” felé, úgy, hogy addigi hangzását és hagyományait mégis megőrizte.

Fél lábbal kilépett ugyan a népzeneből, de ahogyan ez a nyitás, kilépés történt, az mégis népzenei volt – már ha nem korlátozzuk a szó jelentését kizárólag a parasztzenére. **Bartók Béla** meghatározása szerint például népdal az, amit sokan, sokáig énekelnek. Úgy gondolom, ez ráillik akár a Csík zenekar-féle *Most múlik pontosanra* is, amelyet még sokan fognak sokáig énekelni, még ha egyre elviselhetetlenebb feldolgozásokban is.

De ne szaladjunk ennyire előre.

A Csík zenekar egy csíkban

A zenekar 1988-ban alakult Kecskeméten, de csak '94-ben jelent meg első lemezük, *Boldog szomorú dal* címmel. Ekkor még táncház-formációként működtek, és következő felvételeikre is főleg erdélyi, gyimesi, bácskai és magyarországi (leginkább alföldi) gyűjtéseikből játszottak fel dalokat, de román és cigány zenét is találunk közöttük.

Említett kikacsintó nyitásukat a 2005-ös *Senki nem ért semmit* című lemezüktől szokás számolni, ám voltak ennek előzményei is, csak éppen nem a rock, hanem

a jazz irányába kacsintgattak.

Ugyanis a *Boldog szomorú dalon* ott találjuk **Dresch Mihályt** (foglalkozását tekintve élő legenda, valamint fúvós hangszerek virtuóza), és ha meghallgatjuk a lemezen található, szaxofonnal játszott erdélyi román népzenei, rájövünk, hogy a Csík zenekar már itt, a legelső albumon feszegeti a határokat: Dresch játéka akkor is közelít a jazzhez, ha népzenei fűj.

A mai értelemben vett világzene robbanásának idején járunk ekkor. Nemrég indul be az **Afro Celt Sound System**, pályája csúcán sziporkázik a **Deep Forest**, **Nusrat Fateh Ali Khan** muzsikáját pedig agyba-főbe használják olyan filmekben, mint a *Született gyilkosok* vagy a *Ments meg, Uram!* De népi dallamokat szaxofonnal előadni, ez ebben az időben még Nyugaton is ritkaságszámba megy.

Aztán eltelik hat év, és a 2001-es *A kor falára* című lemezen különös számot találunk. Egy palatkai akasztós zokogó dallama **egyszer csak átalakul észak-amerikai jazzé**, majd mire túltesszük

magunkat a meglepetésen, és belemelegsünk a ringató ritmusba, a kávéházi szvingből szép lassan ismét visszatérünk, bele a magyar kesergésbe.

Nem tudom, mindez mennyire botránkoztatta meg a szent autenticitás egyházában hívő vájtfulúeket, de azt hiszem, azt nyilvánvalóvá tette, hogy **Csík János** zenekara kíváncsi és nyitott más formákra, témákra, irányzatokra is.

Valószínűleg ennek köszönhető, hogy 2004-ben **Lovasi András** (akivel **Szabó Attila** hegedűs régóta jó kapcsolatban állt) meghívta a Csík zenekart, hogy lennének a **Kispál és a Borz** előzenekara a Petőfi Csarnokban.

Poénból indult, komoly eredménye lett.

Kiálltak a színpadra, mint népzenei formáció, de készültek egy poénnal: a közönség legnagyobb meglepetésére előadtak három Kispál-számot (*Ugyanazok, Dal teázáshoz, De szeretnék*). A többit tudjuk. Következett a ma-is-jó-hallgatni *Csillag vagy fecske* és a **Quimby** *Most múlik pontosan*ja, ami extázisba ejtette a fél országot.

Ray Charles mondta egykor: nincs egy rohadt ember ezen a földön, aki megmondhatná, miből lesz a siker. Ki gondolta volna, hogy ekkora sikere lesz a népdalosan előadott rockzenének? (Ezt már nem Ray Charles mondta.) A Csík zenekar megfogott valamit, ami ott volt mindenki orra előtt, csak éppen nem volt látható.

Egy olyan korhangulatban lépett a rockzenei feldolgozások irányába, amikor megnövekedett mind a hagyományok, a múlt értékeinek ápolása, mind a lázadás és formabontás iránti igény. A Csík zenekar ezt a kettőt ötvözte, és ezzel **példátlanul széles réteget tudott megszólítani**. Olyanok is lelkesedni kezdtek érte – és rajta keresztül a népzeneért –, akik korábban közömbösek, vagy éppen elutasítók voltak a tradicionális muzsika iránt.

A Csík zenekar talán legnagyobb eredménye, hogy ezt a közömbösséget radikálisan megváltoztatta. Izgalmas és meglepő feldolgozásaival felkeltette az érdeklődést a népzene iránt a fiatal zenehallgatókban, a népzenefanatikus réteget pedig közelebb vitte a kortárs rockzenéhez. **Összehozott különböző zenei ízlésű embereket**, és érezhetően növelte a toleranciát a különféle rajongói rétegek között. Már csak ezért is elismerést érdemel.

Az idén 25 éves zenekar most erdélyi turnéra készül. **Április 15. és 21. között** Nagyváradon, Kolozsváron, Marosvásárhelyen, Székelyudvarhelyen, Csíkszeredában és Kézdivásárhelyen lépnek fel. Fogadjuk őket szeretettel.

<http://manna.ro/coolturka/erdelyi-turnera-keszul-a-csik-zenekar-2013-03-18.html>